

۱۱. مقدمه بخش دوم :

در این بخش راهنما به ساختمان‌های صنعتی با جرثقیل پرداخته خواهد شد و شامل مطالبی از ساختمان‌های صنعتی بخصوص برای جرثقیل‌های overhead (تمام سطح یادروازه‌ای) و underhung (آویزی) خواهد بود (به اشکال زیر توجه شود). در این زمینه، اختلاف اصلی بین ساختمان‌هایی که جرثقیل سقفی دارند و آن‌هایی که ندارند، تکرر بارگذاری است که توسط جرثقیل به ساختمان تحمیل می‌شود. بنابراین ساختمان جرثقیل دار باید بعنوان ساختمان با تکرر بارگذاری طبقه بندی شوند.

طبقه بندی این ساختمان‌های جرثقیل‌دار در AISE گزارش فنی شماره ۱۳ (AISE 2003) بعنوان D,C,B,A آمده است. طبقه بندی دیگری برای جرثقیل‌ها نیز در:

(Crane Manufacturers Association of America) CMAA2002 چاپ شده است. این اسامی طبقه بندی نباید با مشابه آن در ساختمان مخلوط گردد، چرا که از دو طبقه بندی مختلف می‌باشند.

۱.۱۱ طبقه بندی ساختمان براساس گزارش فنی AISE :

طبقه A: ساختمان‌هایی هستند که اعضاء آن با ۵۰۰ هزار تا ۲ میلیون تکرار و یا بالای دو میلیون تکرار در طول عمر ساختمان حدود ۵۰ ساله روبرو هستند. کارفرما باید با بررسی، تصمیم خود را راجع به شرایط بارگذاری اتخاذ کند. پیشنهاد می‌شود ساختمان‌های تیپ زیر بعنوان طبقه A در نظر گرفته شوند:

- کارگاه تنش زدائی فولاد
- کارگاه اوراق کردن خودروه‌های فرسوده
- کارگاه شمش‌های فولادی
- کارگاه سرباره کوره
- کارگاه ریخته‌گری مداوم
- کارگاه ذوب و ریخته‌گری
- کارگاه تولید بتن
- کارگاه گرم کردن فولاد برای نورد
- کارگاه تولید قطعات فولادی ساختمانی
- کارگاه قالب‌سازی
- کارگاه خورد کردن ضایعات فولادی

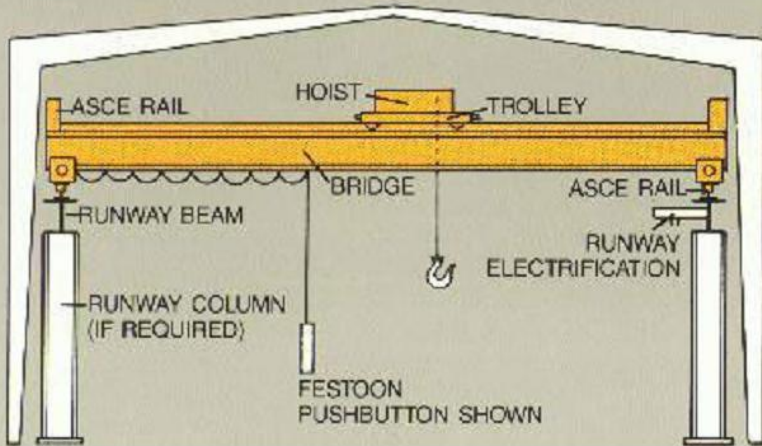
طبقه بندی B: به ساختمان‌هایی اطلاق می‌شود که اعضاء آن با تکرار باری حدود ۱۰۰ هزار تا ۵۰۰ هزار در طول عمر خود روبرو هستند. که می‌تواند به تعداد ۵ تا ۲۵ عدد تکرار بارگذاری در روز برای عمر ۵۰ ساله باشد.

طبقه بندی C: ساختمان‌هایی هستند که اعضاء آن با تکرار باری حدود ۲۰ هزار تا ۱۰۰ هزار در طول عمر خود که معادل ۱ تا ۵ تکرار بارگذاری در روز برای عمر ۵۰ ساله است.

طبقه بندی D: به ساختمان‌هایی اطلاق می‌شود که هیچ عضوی از آن تجربه ۲۰ هزار تکرار بارگذاری در طول عمر خود را نخواهد داشت.

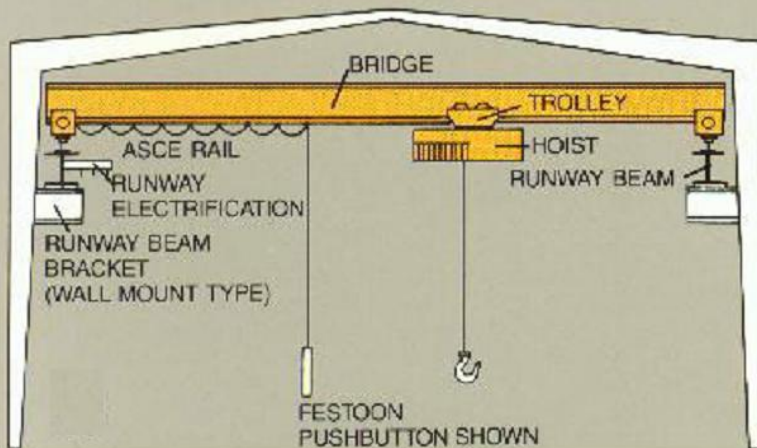
انواع جرثقیل از نظر شکلی در سه تیپ می‌باشد که توسط مترجم در سه شکل زیر آورده شده.

TOP RUNNING CRANE WITH TOP RUNNING TROLLEY HOIST

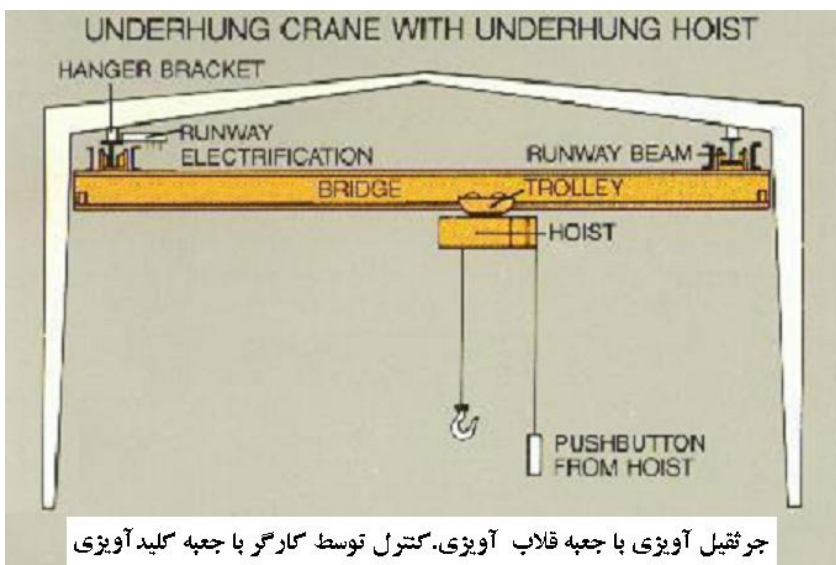

جرثقیل بالای ریل با جعبه قلاب بالای دروازه. کنترل توسط کارگر با جعبه کلید آویزی

TOP RUNNING CRANE WITH UNDERHUNG HOIST

جرثقیل بالای ریل با جعبه قلاب آویزی. کنترل توسط کارگر با جعبه کلید آویزی

۲.۱۱ طبقه بندی جرثقیل در سیستم CMAA 70:

طبقه بندی زیر عیناً از CMAA 70 برداشته شده :

"۱۰-۲ طبقه بندی جرثقیل

۱.۲ طبقه بندی سرویس دهی جرثقیل ها طوری تنظیم شده که اقتصادی ترین جرثقیل برای صنعت براساس مشخصات آئین نامه تعیین گردد.

طبقه بندی جرثقیل ها براساس طیف باربرداری جرثقیل ها هرچه نزدیک تر به شرائط واقعی می باشد. طیف باربرداری، بار موثر متوسط که به صورت یکنواخت توزیع و براساس یک تخمین احتمالی از میزان و تعداد مشخص ورود بار به یک جرثقیل است، معین می شود.

انتخاب یک اندازه مناسب اجزاء جرثقیل برای منظوری که پیش‌بینی شده با تعیین مقدار متغیر بار و تعداد باربرداری به شرح زیر تعیین می‌شود:

$$K = \sqrt[3]{W_1^3 P_1 + W_2^3 P_2 + W_3^3 P_3 + \dots + W_n^3 P_n} \quad \text{که در آن } K:$$

W = مقدار بار، که بوسیله نسبت هر بار برداشته شده به ظرفیت جرثقیل بیان می‌شود. عملیات انجام شده، بدون باربرداری، با احتساب هر گونه وزن ملحقات دستگاه باید منظور شود.

P = بار محتمل، که بوسیله نسبت تعداد شرائط شدت هر بار به تعداد نهایی باربرداری بیان می‌شود. مجموع بارهای محتمل P باید برابر با عدد ۱ باشد.

جدول ۱۱.۲.۱۱ - شرائط بارگذاری جرثقیل	
شرایط بارگذاری AISC	طبقه بندی جرثقیل ۷۰ CMAA
1	A, B
2	C, D
3	E
4	F

شکل ۱۱.۲.۱

K = ضریب بار موثر متوسط (که فقط برای طبقه‌بندی جرثقیل‌ها بکار می‌رود). کلیه طبقه‌بندی‌های جرثقیل تحت تاثیر بهره‌برداری می‌باشند. بنابراین، به منظور طبقه‌بندی فرض شده است که جرثقیل در شرائط بهره‌برداری نرمال دمایی محیطی از صفر تا 104 درجه فارنهایت ($17.7^{\circ}C$ تا $40^{\circ}C$) و شرائط نرمال هوایی (خالی از گرد و خاک زیاد، رطوبت و خوردگی) کار می‌کند. جرثقیل‌ها می‌توانند براساس شرائط حداکثری که به قطعات آنها وارد می‌شود طبقه‌بندی شوند. قطعات مجزا که به طور مشخص از دیگر قطعات جدا هستند و یا شرائط سازه‌ای مخصوص خود را دارند، در صورت کاملاً مشخص بودن

شرایط بهره‌برداری می‌توانند بوسیله طبقه‌بندی دیگری از گروه بارگذاری تنظیم شوند.

۲.۲ کلاس A (در انتظار سرویس دهی یا کم کار):

این کلاس سرویس دهی در مورد جرثقیل‌هایی است که به طور مثال در نصب و تعمیرات نیروگاه‌ها، خدمات عمومی، محل نصب توربین‌ها و یا موتورخانه‌ها و ایستگاه ترانسفورمرها (مبدل‌های الکتریکی)، جاییکه حمل دقیق وسایل با سرعت‌های کم با مدت طولانی استراحت بین دفعات استفاده مورد لزوم است، می‌باشد. ظرفیت حمل از مقدار لازم برای نصب قطعات و یا تعمیرات غیر مستمر بدست می‌آید.

۳.۲ کلاس B (سرویس دهی سبک):

این کلاس سرویس دهی در مورد جرثقیل‌هایی است که ممکن است در تعمیرگاه‌ها، کارگاه‌های مونتاژ سبک، کارگاه‌های کوچک و غیره در جاییکه ملزومات سرویس دهی سبک و سرعت آن نیز آهسته است، می‌باشد. بارها ممکن است از صفر تا حداکثر میزان باربری با ۲ تا ۵ مرتبه بلند کردن بار در ساعت و متوسط ده فوت برای هر بلند کردن بار باشد.

۴.۲ کلاس C (سرویس دهی متوسط):

این کلاس سرویس دهی در مورد جرثقیل‌هایی است که در کارگاه‌های ماشین کاری و کارگاه‌های نورد کاغذ و امثال آن، در جاییکه تعمیرات متوسط است،

بکار می رود. در این مورد جرثقیل‌ها بارهایی را با متوسط ۵۰ درصد حداکثر مقدار باربری و با ۵ تا ۱۰ مرتبه در ساعت و بلند کردن ۱۵ فوت متوسط با باری کمتر از ۵۰ درصد حداکثر بار مجاز جرثقیل می باشد.

۵.۲ کلاس D (سرویس دهی سنگین):

این کلاس سرویس دهی در مورد جرثقیل‌هایی است که در کارگاه‌های ماشین کار سنگین، کارخانجات، ذوب فلزات، ریخته گری، کارخانجات مونتاژ، کارگاه‌های فولاد، محوطه کانتینرها، کارگاه‌های برش الوار و امثال آن، که با باگت و یا آهنربای استاندارد عملیات باربری و تولیدات سنگین کار می کنند. در این روش سرویس دهی، بارها تا ۵۰ درصد حداکثر بار در تمام مدت کار مشغول حمل می باشند. سرعت بالا در این سرویس مورد نظر بوده که با تعداد ۱۰ تا ۲۰ باربرداری در ساعت با متوسط بلند کردن ۱۵ فوت، با باری بیش از ۶۵ درصد حداکثر مجاز جرثقیل نباشد.

۶.۲ کلاس E (سرویس دهی سخت):

در این نوع، ملزومات سرویس دهی سخت، جرثقیل‌هایی است که بارهای در طول عمر آن به حداکثر مجاز باربری می رسند. استفاده ممکن است با ترکیب آهنربا یا باگت برای محوطه‌های آهن قراضه، کارخانجات سیمان، کارخانجات الوار، کارخانجات کود شیمیایی، حمل کانتینرها و امثال آن با تعداد ۲۰ یا بیشتر باربرداری در ساعت در نزدیک به بار حداکثر باشد.

۷.۲ کلاس F (سرویس دهی دائمی سخت):

در این نوع ملزومات سرویس دهی سخت، قدرت باربرداری دائمی در حداکثر بار مجاز در تمامی عمر آن است. استفاده ممکن است با نظر مشخصات مشتری برای کار بحرانی و تحت تاثیر مجموعه تسهیلات تولید باشد. این جرثقیل‌ها باید تامین کننده بالاترین اطمینان با توجه کامل به راحتی در تعمیرات باشد "

کلاس جرثقیل‌ها، تیپ جرثقیل‌ها و باربری تحت تاثیر طراحی است. خستگی مربوط به طبقه‌بندی جرثقیل‌ها، برای طراحی ریل جرثقیل‌ها و اتصالات تیر به ستون مخصوصاً بحرانی است. کلاس E و F شرایط سخت و جدی برای خستگی پدید می‌آورند، تعیین سطح تنش خستگی و شرایط بارها با جزئیات دقیق‌تر در بخش بعدی آمده است.

طبقه بندی CMAA70 مستقیماً به شرایط بارگذاری AISC برای خستگی مربوط نمی‌شود. شرایط بارگذاری به ضمیمه K از آئین‌نامه AISC ASD (1989) در مورد خستگی برمی‌گردد. طبقه‌بندی AISC ASD، براساس میانگین تعداد باربرداری جرثقیل‌ها در کلاس‌های مختلف CMAA70، در جدول ۱۱.۲.۱ آمده است. تعداد تقریبی باربرداری برای هر شرایطی در مشخصات AISC ASD جدول 4.1 K-A آمده است. این جدول در اینجا تحت شماره ۱۱.۲.۲ آورده شده. در AISC(LRFD 1999) دیگر به شرایط باربرداری مراجعه نمی‌نماید. در این آئین‌نامه روابطی معین شده تا محدوده تنش مجاز برای یک تعداد مشخص از تکرار تنش را تعیین نماید. در آئین‌نامه معین می‌دارد: "مهندس مسئول (Engineer of Record) باید جزئیات کامل را شامل ابعاد

جوش‌ها تهیه نماید یا مقدار مورد نظر تکرر باربرداری در طول عمر پروژه و حداکثر محدوده ممان‌ها و برش و عکس‌العمل اتصالات را مشخص سازد. " برای استفاده از روابط LRFD طراح باید مقدار N ، که عبارتست از دامنه نوسان تنش در عمر پروژه است را در روابط مربوطه در این آئین‌نامه را بکار برد. مواد منعکس در آئین‌نامه LRFD مطابق روز بوده و نگارنده استفاده از آن را پیشنهاد می‌نماید.

جدول ۲.۲.۱۱- دوره بارگذاری مطابق AISC		
شرایط بارگذاری	از	تا
1	20,000 ^a	100,000 ^b
2	100,000	500,000 ^c
3	500,000	2,000,000 ^d
4	Over 2,000,000	

a	تقریباً معادل با ۲ بار استفاده هر روز برای مدت ۲۵ سال
b	تقریباً معادل با ۱۰ بار استفاده هر روز برای مدت ۲۵ سال
c	تقریباً معادل با ۵۰ بار استفاده هر روز برای مدت ۲۵ سال
d	تقریباً معادل با ۲۰۰ بار استفاده هر روز برای مدت ۲۵ سال

(در آئین‌نامه AISC 360-10 که هر دو آئین‌نامه یاد شده در بالا را به صورتی جدید و یکپارچه در آورده مطالب مربوط به خستگی، مانند بسیاری از مباحث دیگر، دچار تغییر شده است. خواننده می‌تواند به ضمیمه ۳ صفحه ۱۹۲ و ۴۷۹ از آئین‌نامه یاد شده، مراجعه نماید.)

۱۲. خستگی:

عملکرد مناسب جرثقیل دروازه‌ای (Crain Bridge) بسته به طراحی مناسب و

جزئیات پل ریل (Runway Girder) جرثقیل می‌باشد. در طراحی پل ریل باید آثار خستگی ناشی از عبور تکراری جرثقیل را منظور داشت. پل ریل جرثقیل باید به صورت بخشی متشکل از ریل جرثقیل، اتصالات ریل، پشت-بند، خود پل ریل، پایه‌های نگهداری و سائل الکتریکی، ترمزهای جرثقیل و اتصالات به ستون دیده شود. کل این اجزاء باید در طراحی مداخله داده شده و در جزئیات سیستم پل ریل جرثقیل آورده شود.

براساس تجربه نگارنده، حدود ۹۰ درصد مشکلات ریل جرثقیل مرتبط با ترک‌های خستگی می‌باشد.

مهندسین به طراحی ریل جرثقیل‌هایی پرداخته‌اند که با حداقل مشکلات، میلیون‌ها تکرار بار را تحمل نموده است. در تیرهایی که به صورت موفقیت آمیز با جزئیات طراحی شده‌اند، نکات زیر در نظر گرفته شده:

- محدود نمودن دامنه تنش مورد نیاز به سطوح قابل قبول.
- پرهیز از درگیری‌های غیر منتظره در ملحقات و تکیه‌گاه‌ها.
- پرهیز از تمرکز تنش در نقاط بحرانی.
- پرهیز از خروج از مرکزهای ناشی از عدم مستقیمی ریل و یا عبور جرثقیل و یا سایر پیچیدگی‌های خارج از صفحه .
- حداقل نمودن تنش‌های پسماند.

حتی با توجه به تمامی نکات طراحی ، کارفرما باید بعضی تعمیرات سیستم ریل جرثقیل را به صورت متناوب انتظار داشته باشد. سیستم‌های عبوری که درست کار می‌کند، باید بوسیله تعمیرات منظم در مستقیم و تراز بودن ریل و پل نگهداری شود.

بعضی از خرابی‌های ناشی از خستگی باید بوسیله یک طراحی کامل سازه پیش‌بینی شود، چراکه ساخت و نصب سازه نمی‌تواند کامل باشد. رواداری لازم در ساخت، نصب و تعمیرات در:

Code of Standard Practice for Steel Building and Bridges (AISC 2000)
American Welding Society, Structural Welding Society, Structural
Welding Code-Steel, AWS D1.1, (AWS 2002)

و در Technical Report 13 AISE :

Guide for the Design and Construction of Mill Buildings (AISE , 2003)

در جهت پیش‌بینی رفتار خستگی باید بکار رود.

ملاحظات در مورد خستگی دارای ضریب ۹۵ درصد اطمینان (دو درصد میزان انحراف استاندارد زیر منحنی متوسط حاصل از اطلاعات آزمایشی بوده) در مورد یک دامنه تنش داده شده، شرایط دوام مورد انتظار است. بنابراین، منطقی است که ۵ درصد از جزئیات مشابه می‌تواند دچار خرابی ناشی از خستگی، قبل از عمر دوام مورد نظر، گردد. البته اگر طراح عمر دوامی را که برای سازه انتخاب نموده کمتر از عمر دوام در اثر خستگی، براساس آئین‌نامه AISC باشد، آنگاه اطمینان از (طراحی م.) جزئیات بحرانی باید بالاتر از ۹۵ درصد باشد.

۱.۱۲ خرابی خستگی :

خرابی خستگی می‌تواند به صورت یک ترک پیش‌رونده که ناشی از بالا و پائین رفتن تنش در عضو باشد، مشخص شود. ترک‌های خستگی ابتدا در عیوب کوچک و یا نقص‌هایی در مصالح پایه و فلز جوش پدید می‌آید. عیب مانند یک تشدید کننده، تنش الاستیک وارده را تا حد تنش پلاستیک در یک

ناحیه کوچک بالا می‌برد. وقتی که رفت و برگشت بارگذاری صورت می‌گیرد، تغییر شکل پلاستیک در آن ناحیه کوچک، پیشرفت کرده و باعث ایجاد جدایی در مصالح و پیشرفت ترک می‌شود. در آن نقطه ناحیه تنش پلاستیک به انتهای ترک منتقل شده و باعث جلو رفتن ترک می‌شود. در نهایت اندازه ترک به حدی می‌شود که ترکیب تاثیر اندازه ترک و تنش وارده از حد مقاومت مصالح زیادتر شده و شکست نهایی اتفاق می‌افتد.

خرابی خستگی ناشی از تکرار بار سرویس است، که باعث ترک اولیه و انتشار آن به شکستگی نهایی می‌گردد. متغیر غالب، دامنه تنش کششی متاثر از تکرار بار زنده است و نه حداکثر تنش وارده بوسیله بار زنده باضافه بار مرده. خرابی خستگی در سه مرحله بوجود می‌آید. شروع ترک، پایدار شدن پیش‌روندگی ترک و ناپایداری ترک تا شکستگی. در این سه مورد، شروع ترک حدود ۸۰ درصد عمر خستگی را می‌پوشاند؛ بنابراین وقتی که اندازه ترک قابل مشاهده گردد، باید تعمیرات لازم صورت گیرد. تغییرات سریع در مقطع عرضی، عدم پیوستگی هندسی مانند پنجه جوش، عدم یکسریگی غیر عمدی در اثر اشکالات ساخت، تاثیر زنگ‌زدگی و تنش‌های پسماند، همگی باعث تمرکز دامنه تنش کششی در جزئیاتی می‌گردد که شروع ترک از آنجاست. این واقعیت، استفاده از دسته‌بندی‌ها براساس ضوابط طراحی خستگی سازه، که منعکس کننده افزایش در محدوده دامنه تنش کششی ناشی از شدت عدم یکسریگی براساس جزئیات تپ می‌باشد را راحت و مقبول ساخته. اعمال ضریب تمرکز تنش به تنش بدست آمده بوسیله روش‌های آنالیز معمولی مناسب نیست.

البته تغییرات در تنش فشاری، در منطقه تنش پسماند کششی، ممکن است باعث یک تنش کششی خالص و یا رفت و برگشت تنش گردد، که خود باعث شروع ترک است. آئین‌نامه AISC LRFD 1999 یک رابطه پیوسته

مرتبط با تعداد تکرر بار در طول عمر و دامنه تنش را بجای ضوابط آئین نامه‌ای برای عمر خستگی که منعکس کننده اطلاعات براساس نقطه گسیختگی در قالب قدم به قدم بوده، ارائه می نماید. در ضوابط AISC 1999 استفاده از یک جدول تقسیماتی براساس شرائط مختلف را توضیح می دهد. این تقسیمات عبارتند از:

- ۱- مصالح خالص بدور از هرگونه جوشکاری .
- ۲- مصالح متصل شده به صورت مکانیکی (پیچ . م)
- ۳- اتصالات جوشی که اجزاء قطعات ساخته شده را بهم متصل کرده .
- ۴- جوش های طولی گوشه‌ای انتهایی.
- ۵- جوشهای عمود بر جهت تنش .
- ۶- فلز پایه در جوش اتصال عضو عمود بر آن .
- ۷- فلز پایه در اتصالات کوتاه .
- ۸- سایر .

جدول ۱.۱.۱۲ طبقه بندی CMAA 70 درمقابل عمر طراحی	
عمر طراحی	طبقه بندی جرتقبل مطابق CMAA 70
20,000	A
50,000	B
100,000	C
500,000	D
1,500,000	E
>2,000,000	F

در ضوابط AISC 1999 با استفاده از رابطه‌ای برای طراحی دامنه تنش برای انتخاب عمر طراحی، N، برای شرائط مختلف و دسته بندی تنش ارائه می کند. نقطه با پتانسیل شروع ترک با توضیحات گفته شده و در جدول وشکل آمده

است. در این جدول تنش طراحی آستانه F_{TH} برای انواع دسته‌بندی‌ها آمده است. همچنین ثابت C_f تعریف شده، که در محاسبه دامنه تنش طراحی لازم F_{SR} در دسته‌بندی‌های مختلف بکار می‌رود. برای مثال برای بسیاری از دسته‌بندی‌ها:

$$F_{SR} = \left[\frac{C_f}{N} \right]^{0.333} \geq F_{TH}$$

(رابطه A-3-1 رادر آئین نامه AISC360.10 صفحه ۱۹۳ ببینید.م)

در جاییکه:

F_{SR} = دامنه تنش طراحی برای تعیین شرایط بارگذاری (تعداد نوسانات) و یک تنش دسته‌بندی از جزئیات حساس خستگی است.

C_f = ثابت از جدول A-K3.1 آئین نامه AISC. (جدول A-3.1 در صفحه ۱۹۸ از Appendix 3 آئین نامه AISC 2010 آمده.م)

N = تعداد بالا و پائین رفتن دامنه تنش در عمر طراحی. که برابر است با تعداد بالا و پائین رفتن دامنه تنش در روز $\times 365 \times$ تعداد سال عمر طرح.

F_{TH} = آستانه دامنه تنش خستگی، حداکثر دامنه تنش برای تعیین عمر طراحی.

رابطه استاندارد طراحی خستگی:

$$f_{sr} \leq F_{SR}$$

که در آن:

f_{sr} = عبارتست از دامنه تنش خستگی براساس دامنه تعداد بارگذاری، در یک

مدل آنالیزو مشخصات مقطع عضو معین در محل جزئیات حساس خستگی.

در مشخصات AISC LRFD 1999، همینطور ملاحظات AISC، محدود

کردن دامنه تنش مجاز برای طول عمر مورد نظر سرویس دهی براساس پیش-

بینی‌های شدت بالا رفتن تنش برای یک شرایط ساخت می‌باشد.

در توجه به نیازهای طراحی خستگی، طراح باید به پیش‌بینی تعداد کامل شدت بارگذاری یکنواخت نوسانی پردازد. برای استفاده مناسب از مشخصات AISC 1999 و روابط خستگی آن در مورد آنالیز خستگی در پل ریل جرثقیل، طراح باید اختلاف بین ملزومات خستگی در AISC، با استفاده از اطلاعات بدست آمده از آزمایشات ثابت شدت نوسانی و شدت متغیرهای بارگذاری نوسانی پل ریل جرثقیل، را بداند. معمول است که طراحی پل ریل جرثقیل برای عمر سرویس‌دهی، که براساس کلاس بندی جرثقیل بدست می‌آید، صورت گیرد. انجمن سازندگان جرثقیل در آمریکا،

Crane Manufacturers Association of America (CMAA 2002) به مشخصات برای جرثقیل‌های تمام سقف الکتریکی، شامل طراحی‌هایی که به تعیین و پیش‌بینی تعداد کامل شدت بارگذاری یکنواخت نوسانی در طول عمر جرثقیل است، می‌پردازد. ارتباط طراحی برای یک جرثقیل معین در CMAA70 به عمر خستگی لازم یک سازه، مستقیماً بدست نمی‌آید. جرثقیل هر روز یا هر ساعت بار حداکثر خود را بر نمی‌دارد یا با سرعت حداکثر حرکت نمی‌کند. آنچه در جدول ۱۲.۱.۱ آمده تخمین تعداد نوسان یک بار با شدت یکنواخت کامل، برای طبقه‌بندی جرثقیل CMAA70 می‌باشد که از کلاس A تا F که برای بالاتر از ۴۰ سال عمر می‌باشد. باید تاکید گردد که این فقط یک خط راهنما است و واقعیت آن باید از طریق مالک و یا سازنده جرثقیل بدست آید.

۱۲.۲ ملاحظات خستگی در تیر ریل:

در مشخصات AISC 1999 تا آنجائیکه مربوط به طراحی تیر ریل جرثقیل می‌شود، مطالبی در زیر آمده است. یک مثال حل شده کامل بوسیله:

Fisher و Van de pas تحت عنوان ملاحظات جدید خستگی برای طراحی

پل ریل جرثقیل :

New Fatigue Provisions for the Design of Crane Runway Girders

(Fisher 2002)

ارائه شده. با فرض آنکه تیر ریل براساس ملاحظات AWS برای سازه های با بارهای نوسانی ساخته شده است، ملاحظات خستگی در زیر توضیح داده شده. در چند جمله مختصر، ملزومات اضافی جوشکاری پیشنهاد شده بوسیله AISE نشریه شماره ۱۳ نیز آمده است.

تنش بال کششی:

وقتی که پل ریل جرثقیل از ورق ساخته شده، ملزومات خستگی سخت گیرانه تر از مقاطع مورد شده است. در مشخصات AISC 1999 ضمیمه K3، جدول A-K3.1 بخش 3.1 به بحث استفاده از ورق پرداخته و بخش ۱.۱ به بحث مواد دیگر پرداخته. تنش در دسته بندی B برای تیر ساخته از ورق قابل مقایسه (معادل م) با استفاده از دسته بندی کلاس A برای تیر مورد شده است.

جوش بال به جان:

ضمیمه K3، جدول A-K3.1 بخش (Sec.8.2) AISC 1999 کنترل نمودن برش در جوش های گوشه ای را بر عهده دارد، که جان را به بال کششی یا فشاری متصل می نماید و در دسته بندی تنش F است. ترک در تیر ورق ها در محل اتصال جان به بال فشاری تیرهای ریل که با جوش گوشه ای به هم متصل شده اند دیده شده. این ترک باعث تمرکز تنش کششی خمشی در طرف زیر بال از ورق بال فشاری، با هر عبور چرخ جرثقیل می شود. (توجه: یعنی بار عبوری چرخ روی بال بالا اعمال شده و آویزان به بال پائین نیست م). در هر

عبور جرثقیل، عبور چرخ با تعداد دو یا ۴ (یا بیشتر) خواهد بود. بنابراین، تعداد نوسان برای چنین شرائطی، معمولاً چندین برابر بزرگتر از آنچه در تعداد نوسان پل جرثقیل تحت دامنه تنش بار زنده که در اثر عبور بار یک جرثقیل است، می‌باشد. محاسبات این تمرکز شدید تنش کششی ناشی از خمش بسیار پیچیده و غیر قابل اتکاء است بطوریکه این ضعف در پشت جزئیات محافظه کارانه دفن می‌شود. برای کم کردن نتایج این ترک‌ها، گزارش شماره ۱۳ AISE پیشنهاد می‌نماید که اتصال بال فوقانی (فشاری . م) به جان به صورت جوش نفوذ کامل صورت گیرد، که با جوش گوشه‌ای تقویت شده.

پشت بند:

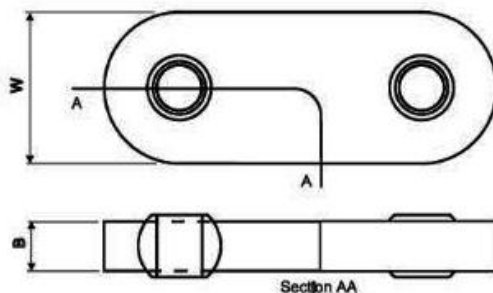
پشت بند در انتهای پل ریل جرثقیل برای انتقال نیروهای جانبی از بال فوقانی پل به ستون جرثقیل و برای مقاوم سازی بال فوقانی پل ریل در مقابل کماتش بکار می‌رود. پشت بند باید دارای مقاومت کافی برای انتقال بار جانبی جرثقیل باشد. اگرچه، پشت بند باید دارای انعطاف کافی جهت حرکت طولی بال فوقانی پل، که بوسیله چرخش انتهای پل ایجاد می‌شود، نیز باشد. مقدار حرکت طولی ناشی از چرخش انتهایی پل ممکن است شدید باشد. چرخش انتهایی از یک پل ۴۰ فوتی که به میزان $\frac{1}{600}$ دهانه افتادگی دارد، حدود 0.005 رادیان است. برای عمق ۳۶ اینچ این مقدار تغییر طول افقی بال فوقانی 0.2 اینچ است. پشت بند همچنین باید اجازه حرکت قائم ناشی از کوتاه شدن ستون جرثقیل در اثر بار را بدهد. این حرکت می‌تواند در حدود $\frac{1}{4}$ اینچ باشد. بطور معمول پشت بند باید مستقیماً به بال فوقانی پل ریل اتصال یابد. اتصال به جان پل با یک ورق دیافراگمی نباید صورت گیرد. ایجاد بار جانبی در اثر استفاده از این جزئیات، تولید تنش خمشی در جان پل، عمود بر مقطع آن، می‌کند. ضمناً ورق

دیافراگمی باعث مقاومت در مقابل کوتاه شدن محوری ستون جرتقیل می- گردد. ملاحظات خستگی مختلفی در AISC برای اشکال مختلف واقعی پشت- بند وجود دارد. (توجه: برای امکان حرکت پل در جهات لازم، در عین انتقال نیروی جانبی می توان از قطعه ای شبیه زیر استفاده نمود. این قطعه با داشتن دو گوی مانند فقط در جهت محور طولی قطعه نیرو را منتقل می نماید. تغییر شکل پل در اثر بار به شکل زیر است:

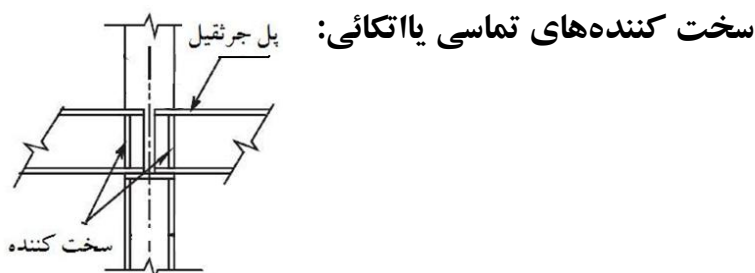

مشخصات ابعادی این اتصال برای استفاده از پیچ 8.8 مطابق جدول زیر است:

Bolt diameter mm	Plate thickness B mm	Plate width W mm	Allowable design force kN
12	12	46	26
16	15	61	47
20	20	77	74
24	20	94	106
30	25	117	165
36	30	141	238
39	30	156	280
42	35	164	324
45	35	178	372
52	40	205	497
56	45	218	576

تلرانس سوراخ‌ها بین صفر تا ۱۵/۰+ میلی متر است. ورق اتصالات بالا و پائین باید به هم بسته و سپس سوراخ شود. مقاومت کششی ورق اتصال حداقل ۴۳۰ نیوتن بر میلی متر مربع است. لطفاً به احاد اعداد داخل جدول توجه شود. م.

سخت کننده‌های تماسی باید در انتهای پل جرتقیل بکار روند. همانطوریکه در AISC 1999 در پاراگراف K1.3 و K1.4 آمده. ترک خستگی در بین این سخت کننده و بال بالای پل اتفاق می‌افتد. این ترک‌ها وقتی اتفاق می‌افتد که این سخت کننده‌ها به صورت جوش گوشه‌ای به داخل بال بالای پل جوش شوند. عبور هر بار چرخ جرتقیل تولید تنش برشی در این جوش‌های گوشه‌ای می‌کند. AISC 1999 حاوی ملاحظات خستگی معین برای جوش‌های گوشه-ای در برش است. اگرچه، تعیین مقدار واقعی تنش موجود در جوش کاملاً پیچیده است. بنابراین در گزارش شماره ۱۳ نشریه AISE پیشنهاد می‌نماید که با استفاده از جوش نفوذ کامل، این ورق سخت کننده به بال فوقانی پل متصل شود. قسمت پائینی سخت کننده ممکن است به صورت چسبیده به بال تحتانی تیر بدون جوش (ترجیحاً) و یا با استفاده از جوش گوشه‌ای باشد. کلیه جوش-های اتصال سخت کننده به جان پل باید یکسره باشد. ترک افقی در جان پل-های ریل که در آن ورق سخت کننده ارتفاع کمی دارد، دیده شده. ترک در بین ورق سخت کننده و بال فوقانی شروع شده و سپس به صورت طولی در جان پل ادامه می‌یابد. دلایل زیادی برای توسعه این ترک وجود دارد. یکی از

دلایل آن خروج از مرکز در قرار گرفتن ریل روی پل است که با تاییدگی در مقطع پل و پیچش در این مقطع همراه است.

سخت کننده‌های میانی:

اگر از سخت کننده‌های میانی استفاده شود، گزارش شماره ۱۳ نشریه AISE پیشنهاد می‌نماید که به همان دلایل در مورد سخت کننده‌های تماسی گفته شده، بالای این سخت کننده‌ها نیز به بال فوقانی پل خرپا جوش نفوذ کامل گردد. این سخت کننده‌ها باید نرسیده به بال کششی قطع گردد. این نکته براساس AISC 1999 که در بخش G آمده است. در گزارش شماره ۱۳ نشریه AISE جوش یکسره جان پل به این سخت کننده‌ها توصیه شده است.

خستگی باید در مورد این سخت کننده وقتیکه در جوار بال کششی قطع می‌شود، مورد کنترل قرار گیرد. این موضوع در بخش 5.7 جدول A-K3.1 از آئین‌نامه AISC 1999 آمده است.

ناودانی یا ورق (تقویت) روی پل (Chanel Caps and Cap Plates):

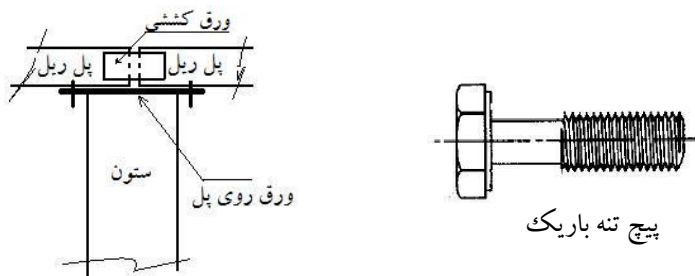
ناودانی روی پل یا ورق روی پل به طور معمولی جهت ایجاد مقاومت بال فوقانی برای انتقال بارهای جانبی به ستون‌های جرثقیل و تامین مقاومت جانبی پیچشی مقطع پل ریل بکار می‌رود. باید توجه داشت که ناودانی یا ورق به صورت صد در صد به بال فوقانی پل خرپا نخواهد چسبید. رواداری مربوط در استاندارد ASTM A6 آمده است و اجازه می‌دهد که پل ریل تا حدودی پیچیدگی داشته باشد و یا ورق در طول خود مقداری دچار تابیدگی باشد و یا ناودانی در طول دچار پیچیدگی شود. این موضوع باعث باقی ماندن فاصله‌ای بین بال فوقانی پل و ناودانی یا ورق روی پل می‌شود. عبور چرخ از روی این

فضای خالی باعث خستگی در جوش‌های ناودانی و یا ورق روی بال فوقانی می‌شود. محاسبه این تنش‌های وارده به جوش‌ها عملی نیست. بعلت این پدیده، استفاده از ناودانی و یا ورق روی بال در جرثقیل‌های کلاس E, F نباید بکار رود. برای جرثقیل‌ها با شدت وظائف کمتر، جریان تنش برشی در جوش‌ها براساس بخش خستگی AISC 1999 در ضمیمه K3 در جدول A-K3.1 بخش ۲.۸ می‌تواند مورد محاسبه قرار گیرد. (به Appendix 3 در صفحه ۱۹۲ آئین نامه AISC 2010 مراجعه فرمائید.) جوش‌های اتصال ناودانی یا ورق به بال فوقانی می‌تواند یکسره یا منقطع باشد. اگرچه در طراحی تنش AISC دامنه تنش برای فولاد پایه در دسته‌بندی B (بخش 3.1) برای جوش یکسره به دسته - بندی E (بخش 3.4) برای جوش‌های منقطع، کاهش یافته است.

ورق روی ستون جرثقیل:

ورق روی ستون جرثقیل بطریقی باید طراحی شود که در مقابل چرخش انتهای پل ریل مقاومتی ایجاد نکند. اگر پیچ‌های (اتصال م) ورق پل ریل، در بین بال- های ستون قرار گرفته باشند، یک کوپل نیرو بین بال ستون و پیچ بوجود می- آید که در مقابل چرخش انتهای تیر ریل مقاومت می‌کند. این جزئیات بعنوان دلیل خرابی پیچ شناخته شده. ترجیحاً، پل باید در بیرون مقطع ستون و در روی ورق روی ستون پیچ شود. بنابراین ورق روی ستون باید تابیرون ستون ادامه یابد تا امکان این عمل به وجود آید. ورق روی ستون نباید زیاد ضخیم گرفته شود. چراکه در این جزئیات نیاز به تغییر شکل ورق روی ستون برای چرخش انتهای پل است. پیچ‌های (اتصال م) پل ریل به ورق روی ستون باید جهت انتقال نیروی طولی کششی و ترمز، به بادبندهای ستون، مقاومت کافی داشته‌باشد. استفاده از ورق کششی بین جان پل‌ها ممکنست بعلت نیروی بزرگ کششی

طولی و ترمز ضروری گردد. مهندسین باید با استفاده از پیچ‌هایی تنه باریک (Upset Thread) که به صورت غیر سفت (finger tight) بسته شده، به کاهش خستگی در ورق روی ستون کمک نمایند (Rolfes 2001).

(عکس‌ها را مترجم برای روشن شدن موضوع گذاشته است)

اتصالات دیگر:

ایجاد اتصالات به پل ریل نباید صورت گیرد. گزارش شماره ۱۳ نشریه AISE مشخصاً جوشکاری اتصالات به بال کششی پل ریل را ممنوع کرده. اتصال قلاب‌هایی که وسائل الکتریکی جرثقیل را نگهداری می‌نمایند ضروری است. اگر این قلاب‌ها به جان پل پیچ شوند، بطور مثال در تنش طبقه‌بندی B، بخش 1.3 از مشخصات AISC 1999، مسائل خستگی کمتر خواهد بود. همچنین اگر اتصالات بوسیله جوش گوشه‌ای به جان باشد می‌توان از جدول A-K3.1 از ضمیمه K3 بخش 7.2 از AISC استفاده نمود. این ملاحظات جزئیات را در تنش طبقه‌بندی D و E بسته به جزئیات قرار داده. اگر سخت‌کننده‌های عرضی وجود داشته باشند، اتصالات باید به این سخت‌کننده‌ها متصل شوند.

۱۳. بار القایی جرثقیل و ترکیب بارگذاری:

پیشنهاد می شود که طراح در نقشه مربوطه ، بارهای چرخ جرثقیل ، فاصله آنها از هم ، نیروی ضربه گیرها و ضوابط طراحی بکاررفته درسازه را منعکس سازد.

اگرچه شرایط بارگذاری ثقلی ، باد و زلزله در آئین نامه ها بسیار خوب تعریف شده است، اما در مورد جرثقیل ها معمولاً چنین نیست.

همانطوریکه قبلاً گفته شد ، بارخستگی جرثقیل اولین تابع تعیین کننده کلاس سرویس آن است ، که ابتداً براساس تعداد سیکل های یک بارگذاری مشخص می باشد . این طبقه بندی باید براساس طول عمر و میزان بار و تعداد تکرر بار باشد . کارفرما باید طبقه بندی جرثقیل ها را برای تمامی قسمت های ساختمان مشخص و یا تأیید نماید . طول عمر ۵۰ ساله معمولاً مورد انتظار می باشد.

خلاصه ای از ملاحظات: ASCE 2002 (American Society of Civil Engineers)
و همچنین: AISE 2003 (Association of Iron and steel Engineers)

در مورد بار وارده برریل جرثقیل در زیر آمده است. در ASCE7 مراجعه به International Building Code (ICC 2003) می نماید که ملزوماتی قانونی است. گزارش شماره ۱۳ نشریه AISE بعنوان خطوط راهنمایی برای شرایطی که بوسیله ASCE7 پوشش داده نشده و یا زمانیکه در شرایط پروژه مشخص شده، می تواند بکار رود. به اضافه، در:

Low Rise Building System Manual MBMA(2002)

توضیحات جامعی را راجع به بارگذاری جرثقیل ها می دهد.

در گزارش شماره ۱۳ نشریه AISE پیشنهادات براساس طراحی ASD می‌باشد. در حالیکه در ASCE 7 طراحی هم در مورد ASD و هم در مورد مقاومت نهایی است. در ASCE 7 مشخص می‌سازد که بار زنده جرثقیل همان حد ظرفیت جرثقیل است. هیچگونه پیشنهادی در مورد ضریب بار مناسب برای ارابه (Trolley)، قلاب‌آویز (Hoist) و یا وزن دروازه داده نمی‌شود. نویسنده پیشنهاد می‌نماید ضریب باری معادل 1.2 برای وزن جرثقیل و 1.6 برای وزن قلاب‌آویز و ارابه در نظر گرفته شود. (ارابه آن قسمت از جرثقیل است که بار را بلند می‌کند و روی ریل یا پل به حرکت می‌پردازد م.)

جدول ۱.۲.۱۳ گزارش شماره ۱۳ نشریه AISE - نیروی جانبی جرثقیل		
نوع جرثقیل	کل نیروی جانبی جرثقیل در صد از بار برداشته	
Mill crane	جرثقیل آسیاب	40
Ladle cranes	جرثقیل ملاقه ای	40
Clamshell bucket and magnet cranes	جرثقیل تاشو	100
(including slab and billet yard cranes)	جرثقیل مغناطیسی شامل شمش و تختال	
Soaking pit cranes	جرثقیل گودال فرو بر	100
Stripping cranes	جرثقیل قالب درآر	100 [†]
Motor room maintenance cranes, etc.	جرثقیل تعمیر و نگهداری	30
Stacker cranes (cab-operated)	جرثقیل پیشنه ساز با اوپراتور کابینی	200
[†] ingot and mold		

۱.۱۳. ۱ ضربه قائم (Vertical Impact)

ASCE 7

در ASCE 7 حداکثر بار چرخ بشرح زیر تعریف می‌شود:

" حداکثر بار چرخ وارده عبارتست از، حاصل بار دروازه (Bridge)، به اضافه حاصل جمع مجموعه حد ظرفیت جرثقیل و وزن ارابه، در نقطه ای از مسیر ارابه که وزن ارابه در موقعیت حداکثر خود برای چرخ‌های جرثقیل باشد. "

در این صورت ضریب ضربه قائم به صورت درصدی در مقدار حداکثر بار چرخ ضرب خواهد شد. این ضریب در 7 ASCE مطابق زیر است :

جرثقیل تک محوره (Monorail) دارای نیروی محرکه: 25

(این جرثقیل را ۴ حرکت نیز می‌گویند: بالا، پائین، جلو و عقب. فقط در یک خط مستقیم حرکت می‌کند.م)

جرثقیل کابین دار و یا دارای دروازه با نیروی محرکه کنترل دار: 25

(جرثقیل دارای دروازه را تمام سطح و یا ۶ حرکت نیز می‌گویند: بالا، پائین، جلو، عقب، چپ و راست.)

جرثقیل آویزی (Pendant) دارای دروازه نیروی محرکه دار: 10

جرثقیل دارای دروازه یا یک محوره دارای گیربکس دستی برای پل، ارابه و قلاب :

AISE گزارش فنی نشریه شماره ۱۳:

مقدار ضریب ضربه ۲۵ درصد حداکثر بار چرخ برای تمامی جرثقیل‌ها، به استثنای جرثقیل‌های تعمیرات استقرار موتورخانه‌ها، که ۲۰ درصد گرفته می‌-

شود. در تمامی حالات، ضریب ضربه در طراحی آویزهای روی ستون (Bracket)، بی توجه به آنکه ملزومات ASCE و یا گزارش شماره ۱۳ نشریه AISE بکار رفته شده، باید منظور شود.

۲.۱۳ نگهدارنده‌های جانبی:

نیروی افقی در بارگذاری جرثقیل ها ناشی از تعدادی ضرائب شامل موارد زیر می باشد:

۱- عدم مستقیم بودن پل ریل .

۲- کجی جرثقیل .

۳- شتاب ارابه (Trolly)

۴- ترمز ارابه .

۵- فرمان جرثقیل .

ASCE 7

" نیروی جانبی روی تیر ریل با ارابه متحرک برقی باید معادل ۲۰ درصد از مجموعه حد ظرفیت جرثقیل و وزن قلاب و ارابه به حساب آید. باید فرض شود که این نیرو به صورت افقی در سطح کشش تیر ریل، در دو جهت عمود بر تیر وارد شده و باید توزیع آن بوسیله سختی جانبی تیر ریل و سازه نگهدار آن باشد."

گزارش شماره ۱۳ نشریه AISE

در گزارش فوق لازم می دارد که: "مقاومت جانبی پیشنهادی باید بوسیله سختی سازه نگهدارنده ریل بدست آمده از بزرگترین مقادیر زیر باشد.

۱- آنچه در جدول ۲.۳ آمده (در جدول ۱.۲.۱۳ مشخص شده).

۲- بیست درصد از ترکیب بار برداشته شده توسط ارابه. برای جرثقیل پشته ساز (Stacker) (جرثقیلی که در انبار به صورت ماتریسی طبقات را پر می کند.م) این فاکتور ۴۰ درصد ترکیب بار برداشته شده و ارابه و بازوی ثابت می- باشد.

۳- ده درصد جمع بار برداشته شده و وزن جرثقیل. برای جرثقیل های پشته ساز باید ۱۵ درصد جمع بار برداشته شده و وزن جرثقیل باشد.

در گزارش شماره ۱۳ نشریه AISE بار برداشته شده به شرح زیر تعریف شده:

" کل بار برداشته شده بوسیله مکانیزم باربرداری ، شامل بارهای در حال کار، کلیه قلابها، تیرهای بلندکن، آهن ربا ها و یا سایر دستگاه های لازم برای سرویس دهی ولی بدون وزن ستون، و وزن بازوها و سایر متعلقات کمکی که به صورت ثابت در راهنماهای قائم در طول باربرداری وارد عمل می شوند."

برای جرثقیل های آویزی در گزارش شماره ۱۳ نشریه AISE، مقدار نیروی جانبی ۲۰ درصد حداکثر روی چرخ های پیش ران است. در اکثر موارد یکدوم از چرخ ها پیش ران هستند .

در گزارش یاد شده، لازم می‌سازد که جرثقیل‌هایی که با رادیو (بی سیم.م) کنترل می‌شوند، نیروی جانبی آنها بعنوان جرثقیل کابین دار دیده شوند.

جدول ۱۳.۱۳ تغییرات بین مشخصات AISC و گزارش شماره ۱۳ را ارائه می‌کند.

جدول ۱۳.۱۳ - مقایسه نیروی جانبی جرثقیل بین نشریه ASCE و گزارش فنی شماره ۱۳ نشریه AISE		
کل وزن جرثقیل = ۱۵۲۰۰۰ پوند	وزن ارا به ۱۰۰۰۰۰ پوند (شامل وزن قلاب)	جرثقیل ۱۰۰ تنی کارگاه نورد
نیروی کلی	رابطه (نیروی کلی)	مراجع
52.00 kips	(وزن ارا به + ظرفیت جرثقیل) 0.20	ASCE 7 (ASD)
80.00 kips	(بار برداشته) 0.40 (1)	AISE Report 13
52.00 kips	(وزن ارا به + بار برداشته) 0.20 (2)	
35.72 kips	(کل وزن جرثقیل + بار برداشته) 0.10 (3)	

۳.۱۳ نیرویی طولی یا نیروی کششی Tractive Foree

ASCE 7

نیروی طولی در تیرریل به میزان ۱۰ درصد حداکثر بار چرخ جرثقیل به حساب می‌آید. در ASCE 7 جرثقیل‌هایی با دروازه‌های دارای گیربکس دستی را از این مورد معاف دانسته. که البته نویسنده این نکته را نظر ASCE می‌داند که نیروی کششی طولی را برای این نوع جرثقیل در نظر نمی‌گیرد. باید فرض گردد که این نیروی طولی به صورت افقی در روی سطح کشش تیر ریل در دو جهت موثر است.

گزارش شماره ۱۳ نشریه AISE:

نیروی کششی باید ۲۰ درصد حداکثر بار روی چرخ‌های پیش‌ران گرفته شود.

۴.۱۳ نیروی توقف جرثقیل:

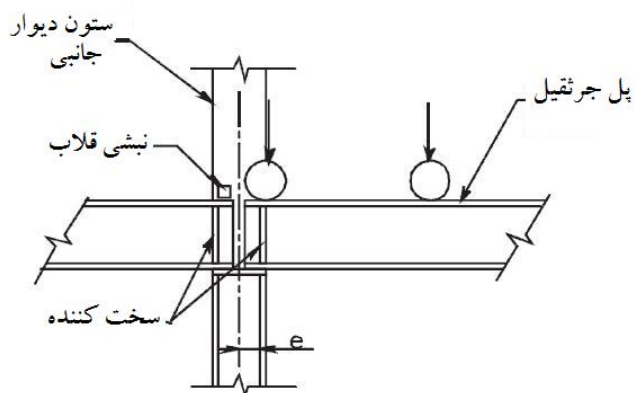
شدت نیروی ضربه گیرها، بسته به ابزار جذب کننده انرژی که در ضربه گیرها بکار رفته می‌باشد. این ابزار ممکن است به صورت خطی، مثلاً فنرهای لوله‌ای و یا غیر خطی مانند ضربه گیرهای هیدرولیک باشند. بخش ۱۸.۶ را برای اطلاعات اضافی در طراحی متوقف کننده‌های ریل ببینید.

توقف کننده‌های جرثقیل، ترمزهای جرثقیل، کلیه اعضاء اتصالات که ضربه را به زمین منتقل می‌کنند، برای نیروی جذب ضربه باید طراحی شوند. پیشنهاد می‌شود مهندسین طراح در نقشه‌های سازه، شدت نیروی ضربه استفاده در طراحی را نشان دهند. نیروی ضربه بطور معمولی بوسیله کارفرما و یا تولید کننده جرثقیل مشخص می‌شود. اگر هیچ اطلاعاتی در زمان طراحی قابل دسترس نباشد، بخش ۶.۶ از جزوه MBMA 2002 را برای بعضی راهنمایی‌ها ببینید.

۵.۱۳ خروج از مرکز

خروج از مرکز نشیمن ریل جرثقیل، روی ستون، در محاسبه خمش ستون باید در نظر گرفته شود. حالت بحرانی خمشی در این مورد ممکن است زمانی باشد که چرخ‌های جرثقیل در وسط ستون قرار نگرفته و درست در لبه یک طرف

آن قرار گرفته است. همانطوریکه در شکل ۱۳.۵.۱ آمده است. (منظور خروج از مرکز حول محور عمود بر جان است که در آن حاصل ضرب نیرو در مقدار e حداکثر است.م) توضیحات اضافی برای سایر خروج از مرکزها در بخش ۲.۱۷ و ۲.۱۸ آمده است.

شکل ۱۳.۵.۱. مکان محتمل بارگذاری بحرانی

۶.۱۳ بارهای لرزه‌ای

اگرچه جرثقیل بارهای لرزه‌ای به سازه القاء نمی نماید اما وزن جرثقیل در بارهای لرزه‌ای باید دیده شود. در این مورد وزن جرثقیل و اربه که بار را بلند کرده‌اند، باید به صورت خالی در نظر گرفته شوند. طراح باید به دقت به تخمین محل جرثقیل برای دست‌یابی به بحرانی‌ترین حالت نیروی زلزله برای سازه پردازد.

در جائیکه مناسب باشد، تحقیقات میدانی برای یافتن بازتاب مقاطع خاک در مقابل زلزله، باید صورت گیرد.

بازتاب تداخل زلزله بین سازه جرثقیل و لوازم آن باید مورد محاسبه قرار گیرد.

ملاحظات خاص نیز باید به طراحی، بالاتر از آنچه مشخصات آئین‌نامه سازه‌ای برای (زلزله م) ساختمان آمده، صورت گیرد. چه سازه جرثقیل چه وسایل آن باید آماده سرویس‌دهی بلافاصله بعد از زلزله در سطح زلزله مورد محاسبه باشند. این موضوع ممکن است شامل بررسی شتاب قائم زلزله و تاثیرات آن در قابلیت جرثقیل در بالا پریدن از روی ریل در جریان زلزله باشد. همچنین توجه طراح به این نکته جلب می‌شود که به تعیین حدود زلزله، که ممکن است به سیستم سازه وارد شود، پردازد و به تعیین جزئیات خاص مورد لزوم براساس طبقه‌بندی زلزله‌ای طرح نیز توجه کافی معطوف دارد.

۷.۱۳ ترکیب بارها .

اضافه بر آئین‌نامه‌های به کار رفته ، مالک ممکنست هم‌خوانی آنها را با قوانین مندرج در گزارش شماره ۱۳ نشریه AISE لازم بداند . اگرچه در نبود چنین قوانینی، طراح باید با ملاحظه استفاده ای که ساختمان برای آن پیش بینی می‌شود به آئین‌نامه‌ها رجوع نماید . آئین‌نامه های ساختمانی معمولاً فاقد ترکیب بارگذاری مختلف جرثقیل ها می باشند . برای مثال : کدام بار باید برای یک جرثقیل و یا چند جرثقیل، در آن واحد، مورد ملاحظه قرار گیرد . اما معمولاً آن ها ترکیب بار جرثقیل را با بار باد ، برف، زنده ، زلزله و سایر بارها ارائه می دهند. برای یک جرثقیل ، برای هر دهانه باید طراحی برای بدترین حالت بارگذاری ، با قرار گرفتن جرثقیل در بدترین حالت برای هر المان مورد طراحی ، صورت گیرد . همانطوریکه توضیح داده شد، اگر بیش از یک جرثقیل برای بار برداری مورد نظر است ، بسیاری از آئین‌نامه ها برای روش طراحی مسکوت می باشند . قضاوت مهندس رادر این مورد باید در نظر

گرفت. در گزارش شماره ۱۳ نشریه AISE، که بر پایه ASD می باشد، شامل موارد زیر برای طراحی اعضائی که با چند بار جرثقیل (در آن واحد . م) مواجه هستند، می باشد. این موارد را طراح برای طراحی اعضاء تکیه گاهی مورد استفاده قرار می دهد .

طراحی اعضاء (ویا قابها) ، مصالح اتصال و اتصال دهنده ها (پیچ، جوش . م) براساس آنکه هر کدام از سه ترکیب زیر حاکم باشد طراحی می شود . ممان و برش برای هر کدام از بارگذاری ها باید جداگانه لیست شود (برای مثال : بارمرده ، بار زنده ، خروج از مرکز جرثقیل ، نیروی نگهدارنده جرثقیل ، باد و غیره ...). حدود تنش های مجاز تحت بار تکراری براساس ملاحظات خستگی باتخمین تعداد تکرار بار براساس طبقه بندی ساختمانی مورد نظر قرار گیرد . مالک باید بصورت تخمین تعداد تکرار بار را برای هر بخش از ساختمان افزایش دهد ، چرا که تضمینی خواهد بود برای تغییرات احتمالی در استفاده از جرثقیل .

$$D + C_{vs} + 0.5 C_{ss} + C_i$$

ترکیب اول:

این مورد به ترکیب بارگذاری برای طراحی اعضا برای بارهای تکراری می پردازد . تعداد تکرار مورد استفاده بعنوان پایه طراحی باید ۵۰۰/۰۰۰/ تا ۲/۰۰۰/۰۰۰/ (شرط ۳ بارگذاری) و یا بالاتر از ۲/۰۰۰/۰۰۰/ (شرط ۴ بارگذاری)، همانظوریکه توسط کارفرما برای ساختمان با کلاس A ساختمان با کلاس B و کلاس C باید برای ۱۰۰/۰۰۰/ تا ۵۰۰/۰۰۰/ تکرار طراحی شود (شرط ۲ بارگذاری) و ۲۰/۰۰۰/ تا ۱۰۰/۰۰۰/ (شرط ۱ بارگذاری) به ترتیب . این مورد برای کلاس D ساختمانها، نباید بکار رود."

باید توجه داشت محاسبه بار D (بار مرده) نباید در این مورد بارگذاری در نظر گرفته شود، چراکه بار مرده ایجاد شرائط تنش نوسانی نمی‌نماید. گزارش شماره ۱۳ نشریه AISE اجازه استفاده از متغیرهای سطح بالاتری را برای طیف دامنه تنش می‌دهد.

ترکیب ۲:

تک جرثقیل: $(1) D + L + (L_r \text{ یا } R \text{ یا } S) + C_{VS} + C_i + C_{ss} + C_{ls}$

چند جرثقیل: $(2) D + L + (L_r \text{ یا } R \text{ یا } S) + C_{vm} + C_{ss} + C_{ls}$

این مورد در تمامی طبقه‌بندی ساختمان‌ها قابل استفاده است. تنش کامل ممکن است مورد استفاده قرار گیرد.

ترکیب ۳:

$(1) D + L + (L_r \text{ یا } R \text{ یا } S) + C_{VS} + C_i + W$

$(2) D + L + (L_r \text{ یا } R \text{ یا } S) + C_{VS} + C_i + C_{ss} + 0.5W$

$(3) D + L + (L_r \text{ یا } R \text{ یا } S) + C_{VS} + C_i + 0.67C_{bs}$

$(4) D + L + (L_r \text{ یا } R \text{ یا } S) + C_d + E$

این ترکیب در تمامی طبقه‌بندی‌های ساختمان‌ها قابل استفاده است. تاثیر جمع کل بار ترکیبی ممکنست با ضریب 0.75، بدون هیچگونه ازدیاد در تنش مجاز، بکار رود.

برای روابط فوق گزارش شماره ۱۳ نشریه AISE تعاریف زیر بکار می‌رود:

C_{VS} = بار قائم ناشی از تک جرثقیل فقط در یک راهرو. (یک سالن و یا راهروی عبوری. م)

C_{SS} = نیروی جانبی ناشی از تک جرثقیل فقط در یک راهرو.

C_i = ضربه قائم ناشی از تک جرثقیل فقط در یک راهرو.

C_{Ls} = کشش طولی ناشی از تک جرثقیل فقط در یک راهرو.

C_{vm} = بار قائم ناشی از چند جرثقیل.

C_{bs} = ضربه گیر ناشی از تک جرثقیل فقط در یک راهرو با صد در صد سرعت.

C_d = بار مرده تمامی جرثقیل‌ها، متوقف در یک راهرو، در موقعیت حداکثر اثر زلزله.

E = بار زلزله.

F = بار ناشی از مایعات.

L = بار زنده ناشی از استفاده و اشغال شامل بار زنده سقف، به استثنای بار برف و بار ریل‌های جرثقیل.

L_r = بار زنده سقف.

S = بار برف.

R = بار باران (با در نظر گرفتن زه‌کشی‌های غیر کافی)

H = بار ناشی از فشار جانبی خاک و آب در خاک.

P = بار ناشی از استخری شدن.

T = نیروهای درونی، مثل جمع شدن یا بازشدگی در اثر حرارت، افت حجمی، تغییر رطوبت، خزش و یا اختلاف در نشست.

W = بار باد.

از آنجائیکه در استاندارد طبقه بندی در گزارش شماره ۱۳ نشریه AISE طبقه بندی ساختمان هابراساس بیشترین شرائط مواجهه (با ساختمان.م) می باشد ، باید در مورد آنها با قضاوت مهندسی عمل نمود . مهندس با مشاوره با کارفرما باید ضوابط مشخصی را تعیین نماید . برای مثال ، سایر ترکیب های بارگذاری مورد استفاده توسط مهندسین می تواند شامل موارد زیر باشد .

۱- حداکثر دو جرثقیل که به یکدیگر متصل شده اند با حداکثر بار چرخ - ۵۰ درصد نیروی مشخصه جانبی برای هر جرثقیل و ۹۰ درصد نیروی مشخصه کششی طولی ، بدون هیچگونه ضربه قائم .

۲- یک جرثقیل در راهرو و دیگری در راهرو مجاور با حداکثر بار چرخ ، نیروی مشخصه ضربه ای قائم و با ۵۰ درصد نیروی مشخصه جانبی و نیروی مشخصه کششی طولی از هر یک از دو جرثقیل .

۳- حداکثر دو جرثقیل در یک راهرو و یک یا دو جرثقیل در راهرو مجاور با حداکثر بار چرخ و ۵۰ درصد نیروی مشخصه جانبی جرثقیل ها در راهرو که حداکثر نیروی جانبی را تولید می کنند ، بدون محاسبه نیروی جانبی جرثقیل در راهرو مجاور ، بدون نیروی ضربه قائم و نیروی کششی طولی .

اطلاعات اضافی در مورد ترکیب بارگذاری در جزوه:

MBMA: Low Rise Building Systems Manual می باشد. اطلاعات داده

شده در مورد ترکیب بار در این جزوه شبیه اطلاعات AISE گزارش شماره ۱۳ می باشد .

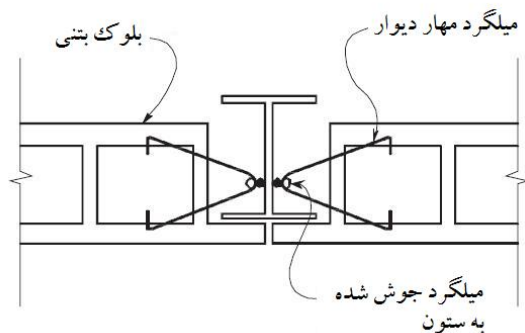
۱۴- سیستم سقف

جرثقیل در سیستم های صنعتی تأثیری در اصول پوشش سقف ندارد . سازه جرثقیل تکان می خورد و هرگونه تأثیری که این حرکات در سقف بجا می گذارد باید دقیقاً مورد توجه قرار گیرد . این بدان معنی است که باید به جزئیات اتصالات مانند ، آبچکانها ، ورقهای تیزه و ... توجه شود .

یک اختلاف در طراحی سیستم نگهداری سقف برای ساختمانهای با جرثقیل که در تضاد با ساختمانهای صنعتی بدون جرثقیل می باشد، اینستکه طراحی سیستم دیافراگم سقفی تنها باید بعد از توجه کافی به بارهای موضعی که از سوی جرثقیل به آن وارد می شود صورت گیرد. همین طور بار باد معمولاً به- صورت یکنواخت نیرو را به دیافراگم سقف وارد می کند. در حالیکه بار جرثقیل موضعی است و ایجاد نیروی متمرکز تکراری نموده که از قاب باید به دیافراگم منتقل شود. این بار متمرکز در ترکیب طبیعت نوسانی بار جرثقیل (خستگی) باید به صورت دقیق قبل از انتخاب دیافراگم سقفی مورد بررسی قرار گیرد.

۱۵- سیستم دیوارها :

توجه مخصوصی باید به دیوارهای سالن جرثقیل به علت حرکت و لرزش معطوف گردد . ستون ها معمولاً به سیستم دیوار بسته می شوند ، تا نگهدارنده ای (Bracing) برای ستون باشند و یا ستونها دیوارها را نگهداری نمایند . (مورد آخر فقط به ستون هایی که به صورت سبک بار شده اند موبوط می شود) . برای دیوارهای مصالح ساختمانی یا بتنی لازم است با استفاده از جزئیات مناسب ستون به دیوار بسته شود . شکل ۱۵.۱ نشان دهنده یک جزئیات اتصال که برای دیوارهای مصالح ساختمانی مناسب است ، می باشد.

شکل ۱۱۵. قلاب جهت دیوارهای مصالح ساختمانی

میلگردهای قلاب دار خم شده با انعطاف خود اجازه حرکت عمود بر دیوار را داده ولی سختی خود را در جهت موازی دیوار حفظ می کنند ، که دیوار را قادر می سازد تا در جهت محور ضعیف ستون ، آنرا نگهداری نماید. استفاده از دیوار جهت سیستم نگهداری جانبی ستون در صورتیکه امکان توسعه آینده (و احتمالاً حذف دیوار . م) وجود دارد نباید صورت گیرد . اگر یک اتصال صلب بین ستون و دیوار بوجود آید و در آن حرکت جرثقیل و لرزش های مربوطه مورد پیش بینی قرار نگرفته باشد ، مشکلات دیوار اجتناب ناپذیر است. (البته طبیعی استکه جزئیات فوق در عمل نمی تواند دقیقاً به این صورت باشد و حفره موجود بین ستون و دیوار باید بوسیله بتن یا ملات پر شود و وجود ترک اجتناب ناپذیر است ولی استفاده از این جزئیات یا مشابه برای نگهداری جانبی ستون ضروری است.م)

۱۶- سیستم قاب :

پیشنهادات عمومی که در مورد ساختمان های صنعتی قبلاً ارائه شد ، در مورد ساختمان های صنعتی با جرثقیل نیز صادق می باشد . اگرچه ، اقتصادی ترین فرم قاب ها ، معمولاً بوسیله جرثقیل دیگته می شود، معمولاً دهانه بهینه برای ساختمان های با جرثقیل، دهانه کوچکتر است و بین ۲۵ تا ۳۰ فوت می

باشد. این ابعاد اجازه استفاده از مقاطع نورد شده را برای ریل جرثقیل در بارهای پائین تر ارائه می کند. دهانه های اصلی ۵۰ تا ۶۰ فوتی، با ستون های باد، معمولاً با فونداسیون های عمیق و جرثقیل های سنگین اقتصادی تر است. طراحی قاب در ساختمان های جرثقیل دار باید با توجه کافی به شرایط بهره برداری که کنترل کننده مقدار مطلق و نسبی حرکت جانبی ریل می باشد و توسط قاب و سختی سیستم بادبندی تامین می گردد، صورت گیرد. دلیل ایجاد حرکت جانبی می تواند نیروهای جانبی خارجی (باد و زلزله) و یا نیروهای جانبی ناشی از عملیات جرثقیل باشد. ضوابط طراحی برای جرثقیل معلق در مقابل جرثقیل های کابین دار، بعلاوه آنکه راننده در کابین و با جرثقیل حرکت می کند مختلف می باشد. در قاب های شیب دار با جرثقیل (تیپ سوله.م)، بار قائم در تیرهای سقف باعث دور شدن زانوی قاب (محل اتصال تیر به ستون.م) و در نتیجه دور شدن ریل های جرثقیل از هم می شود. بلعکس، خروج از مرکز روی براکت های نشیمن ریل ها روی ستون ها، باعث کشیده شدن سر ستون در اثر بار جرثقیل، به داخل گردد. که خود باعث نزدیک شدن ریل های جرثقیل به یکدیگر می شود. مورد دیگر، نیروی کششی درون ریل ایجاد حرکت طولی در ریل کرده که با ایجاد پیچش در ستون های نگهدارنده، در صورت استفاده از براکت، و یا در صورت استفاده از اتصالات صلب برای نگهداری ریل، باعث خم شدن ستون قاب می گردد. حرکت طولی ریل در صورت استفاده از سیستم بادبندی، به ندرت مشکل ساز می گردد. محدودیت های بهره برداری پیشنهادی برای قاب های نگهدارنده جرثقیل عبارتند از:

۱- جرثقیل های معلق: تغییر مکان جانبی (drift) قاب به ارتفاع ریل (فاصله ریل از صفحه ستون.م) به کمتر از عدد ۱۰۰ براساس فشار باد ده ساله و یا

نیروی جانبی جرثقیل روی قاب لخت باشد. از آنجائیکه این محدودیت باعث ایجاد رفتار رضایت بخشی می شود، این دامنه حرکت باید برای مطالعه به کارفرما ارائه شود، چرا که ممکن است مقدار آن، در یک ساختمان تمام شده، خیلی زیاد بنظر آید. (در نشریه مرجع، که راهنمای شماره ۳ از AISC می باشد فقط کلمه ارتفاع در مورد کل سازه ها، آمده و قید شده که براساس تجربیات تهیه کننده آن با رعایت این محدودیت، حرکت سازه قابل رویت نخواهد بود. نویسنده این کتاب کلمه ارتفاع را به ارتفاع ریل تعبیر کرده است. بنابراین احتمالاً باید ارتفاع زانوی قاب مورد توجه قرار گیرد و نه ارتفاع ریل چرا که موضوع به شرایط سرویس دهی مربوط است. م.)

۲- جرثقیل به همراه راننده در کابین: تغییر مکان جانبی قاب کمتر از ارتفاع ریل به عدد ۲۴۰ باشد و کمتر از ۲ اینچ براساس فشار باد ده ساله و یا نیروی جانبی جرثقیل روی قاب لخت باشد.

۳- کلیه جرثقیل هایی که در روی بال فوقانی ریل حرکت می کنند: حرکت نسبی بداخل دو ریل به سمت یکدیگر نباید بیشتر از نیم اینچ کوتاه شدن فاصله دو ریل از هم باشد (منظور نزدیک شدن دو ریل جرثقیل به یکدیگر می باشد. م). این تغییر مکان ممکن است ناشی از بار قائم استاتیکی جرثقیل باشد.

۴- کلیه جرثقیل هایی که در روی بال فوقانی ریل حرکت می کنند: حرکت نسبی به خارج دو ریل و ازدیاد فاصله نباید از یک اینچ، در جهت فاصله دو ریل، بیشتر باشد. بار مربوط به این تغییر مکان بسته به مکان ساختمان می باشد. در مکان هایی که بار برف روی سقف آنها کمتر از 13 PSF باشد، برای کنترل سرویس دهی هیچ بار برفی منظور نمی گردد. در مکان هایی

که بار برف روی سقف بین 13 PSF تا 31 PSF باشد پنجاه درصد بار برف باید در نظر گرفته شود. در نهایت در مکان‌هایی که بار برف از 31 PSF تجاوز می‌کند، هفتاد و پنج درصد بار برف باید در نظر گرفته شود. (در جزوه راهنمای شماره ۳ از سری نشریات AISC بنام:

SERVICEABILITY DESIGN CONSIDERATIONS FOR STEEL BUILDINGS

حرکت طولی ریل، در صورتی قابل صرفه نظر کردن منظور شده که سیستم بادبندی به صورت ضربدری و از پروفیل‌های گرم نورد شده مورد استفاده قرار گرفته باشد. در صورت عدم استفاده از بادبندی و استفاده از قاب خمشی در این جهت ممکنست نیروی طولی که ناشی از کشش، یاد شده در بند ۱۳-۳، و یا برخورد جرثقیل به ضربه گیرها باشد، ستون را بیش از اندازه دچار خم-شدگی نماید. در نبود هیچ استاندارد، پیشنهاد گردیده برای این حرکت همان محدودیت‌های حرکت عرضی، یعنی محدودیت یاد شده در بند ۱ و ۲ فوق، در این جهت نیز بکار رود. م)

توضیح محدودیت‌های سرویس‌دهی همچنین به صورت جزئیات در راهنمای شماره ۳ (Steel Design Guide N0.3) (Fisher 2003):
به اضافه آنچه در بالا در مورد شرائط سرویس‌دهی آمد، آورده شده. ساختمان‌های دفتری باید از ساختمان با جرثقیل جداسازی گردد. چرا که لرزش و صدای ناشی از حرکت جرثقیل در سطح دفاتر به حداقل برسد.

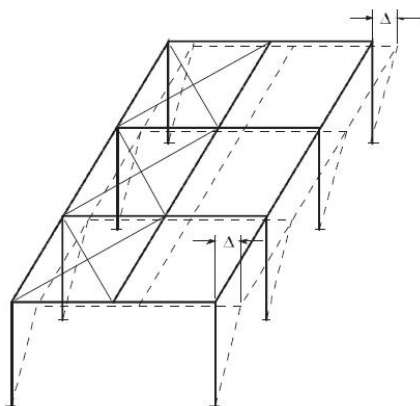
۱۷. سیستم بادبندی:

۱.۱۷ بادبندی در سقف:

بادبندی در سقف در ساختمان‌های با جرثقیل بسیار مهم می‌باشد. این بادبندها اجازه می‌دهد تا نیروی جانبی ناشی از جرثقیل، در قاب‌های مجاور نیز تقسیم

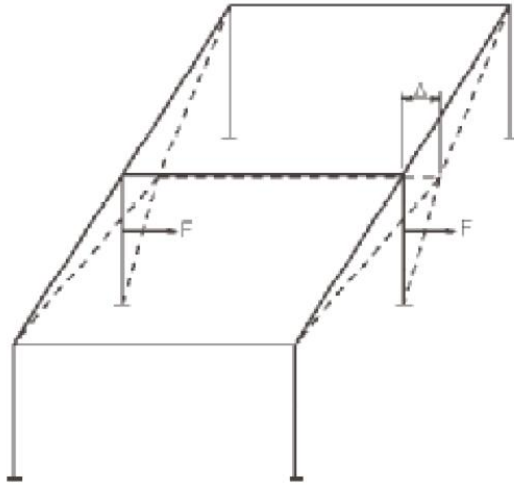
شود. این تقسیم نیرو باعث کاهش ممان در ستون قاب تحت این نیرو می گردد. این موضوع برای تمام فرم های قاب صادق است (برای مثال : قاب های خمشی ساخته از پروفیل ها ، ورق ها و خرپاها و همچنین قاب های بادبندی شده) . اگرچه باید توجه داشت در مورد قاب های صلب ممان در قاب نمی تواند به کمتر از ممان ناشی از باد کاهش یابد .

شکل ۱.۱.۱۷ و ۲.۱.۱۷ و ۳.۱.۱۷ به صورت گرافیکی نشان دهنده اصول استفاده از بادبندی سقف برای توزیع نیروی جانبی جرثقیل در ستون ها می باشد . برای بارباد کلیه قاب ها و ستون ها دارای تغییر مکان و یکنواخت آنطور که در شکل ۱.۱.۱۷ آمده می باشند .

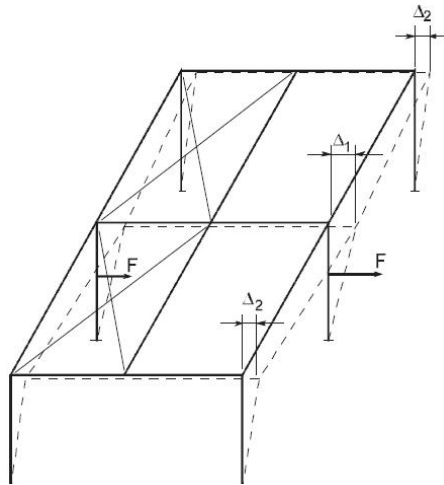
شکل ۱.۱.۱۷. تغییر مکان جانبی یکنواخت ناشی از بار باد

برای ساختمان با جرثقیل بدون بادبندی سقفی بار جانبی جرثقیل به یک قاب منتقل می شود . (شکل ۲.۱.۱۷) که باعث تغییر مکان کاملاً مختلف بین قاب ها می گردد . اضافه نمودن بادبند در سقف ها باعث همکاری قاب های مجاور در بردن بار می گردد . ستون های مجاور قاب بار شده ، با تقسیم بار بین خود ، از اختلاف شدید تغییر مکان بین خود خواهند کاست . (شکل ۳.۱.۱۷) .

شکل ۲.۱.۱۷. تغییر مکان جانبی قاب باد بندی نشده ناشی از بار جرثقیل

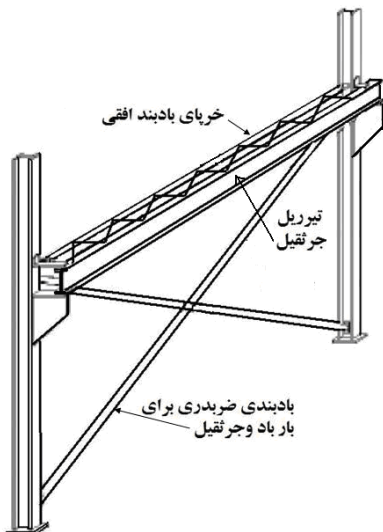
استفاده از نبشی‌ها و مقاطع T معمولاً سختی لازم را در این سیستم بوجود می‌آورند. (استفاده از نبشی و T و مقاطعی که دارای شعاع ژیراسیون کمی هستند امکان دارد در اثر وزن خود دچار شکم دادگی در هنگام نصب گردد. که اگر از اتصالات پیچی برای آنها استفاده شود با کشیدن و استفاده از گوه مخصوص میزان کردن سوراخ‌ها، با ایجاد نیروی کششی، مستقیم می‌گردند. اما اگر از اتصالات جوشی استفاده شود، احتمالاً دچار افتادگی خواهند شد و عملکرد آنها در نیروی بری مختل می‌گردد. در این موارد استفاده از حرارت دادن قطعه بادبند و سپس جوش کردن آن ممکن است موثر باشد. در غیراینصورت بهتر است از مقاطع میلگرد برای این قطعات استفاده نمود که با استفاده از دو پیچ Turn Buckle و یا بست قورباغه کاملاً تنیده و محکم می‌گردد. برای محاسبه نیرو در این بادبندها به صفحه ۱۶۵ کتاب طرح و محاسبه قاب‌های شیبدار تالیف مترجم می‌توان رجوع نمود. م) توضیحات اضافی در مورد توزیع بار در بخش ۲۰-۱ آمده است.

شکل ۳.۱.۱۷ تغییر مکان جانبی قاب بادبندی شده ناشی از بار جرثقیل

۲.۱۷ بادبندی در دیوارها:

تعیین اثر نیروهای طولی جرثقیل در سازه ، برای تعیین بادبندی مناسب دیوار و جرثقیل مهم است . (بادبندی دیوار برای هر دو مورد باد و جرثقیل ممکنست بکار رود). برای جرثقیل های سبک ، بادبندی در مقابل باد در صفحه دیوار ممکنست برای مقابله با نیروهای طولی جرثقیل کافی باشد (شکل ۱.۲.۱۷). برای نیروهای طولی بزرگ ، بادبندی بیشتری لزوم می یابد که در

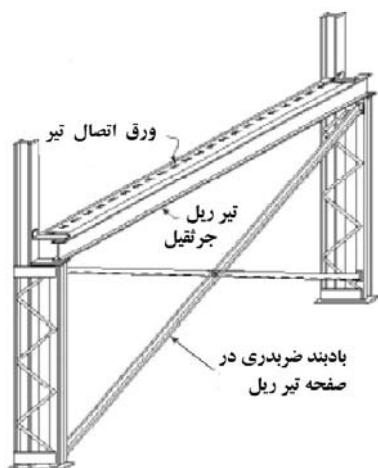

شکل ۱.۲.۱۷ بادبندی دیواری

برای جرثقیل

صفحه ریل جرثقیل قرار گیرد (شکل ۲.۲.۱۷). برای تنظیم بادبندی نشان داده شده در شکل ۱.۲.۱۷، نیروی طولی جرثقیل نسبت به صفحه بادبند ضربداری خروج از مرکز دارد. بنابراین ستون‌های جرثقیل در صورت عدم استفاده از خرپای افقی تمایل به پیچیدگی (Twist) دارند.

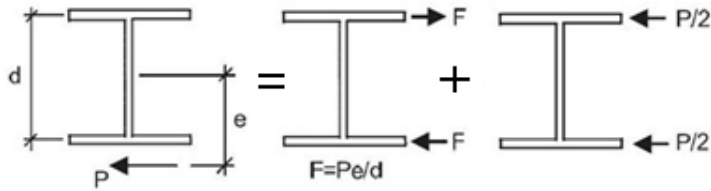
این پیچیدگی باعث ایجاد تنش‌های اضافی در ستون می‌گردد. مهندس طراح باید مقدار این تنش را محاسبه و به تنش محوری و خمشی ستون اضافه نماید.

شکل ۲.۲.۱۷. بادبندی قائم برای جرثقیل سنگین

آنالیز پیچشی در مورد تعیین این تنش می‌تواند بکار رود. یا می‌توان به صورت محاسبه تقریبی محافظه کارانه این تنش را با فرض اینکه این پیچش به صورت کوپل نیرو در بال ستون مقابله می‌شود، همانطوریکه در شکل ۳.۲.۱۷ آمده در بال‌ها محاسبه گردد. تنش خمشی در بال‌ها می‌تواند بوسیله نیروهای بوجود آمده در بال‌ها، بدست آورد. برای انتقال پیچش، P_e ، به دو بال، ممکنست به سخت کننده‌های (Stiffeners) در محل ورود P نیاز باشد. (بنظرمی‌رسد منظور نویسنده از پیچیدگی (Twist) تاییدگی (Warping) باشد. و باید بوسیله سختی پیچشی مقطع مقابله گردد. طراح باید توجه

داشته باشد که این نوع تنش دارای جهتی برشی است و ایجاد تنش کششی و فشاری در بال‌ها نمی‌کند. م)

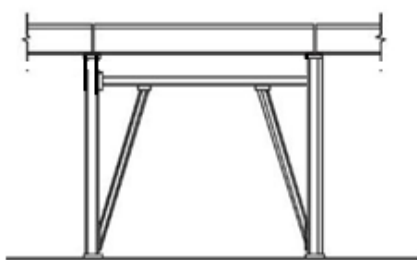

شکل ۳.۲.۱۷ نیروی خارج از مرکز ستون

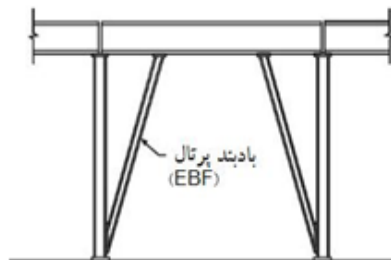
ضوابط زیر برای تعیین نیاز بادبندی برای انتقال نیروی طولی جرثقیل می‌باشد.

۱. برای بارهای کوچک طولی (تا 4 kips) استفاده از بادبند مقابله با نیروی باد، در جاییکه ستون برای القای نیروی خروج از مرکز طراحی شده موثر است.

۲. برای بارهای متوسط طولی (4 kips تا 8 kips) خرابای افقی معمولاً برای انتقال نیروی طولی جرثقیل به صفحه ستون بادبندی ضربداری لازم است.
۳. برای بارهای بزرگ طولی (بزرگتر از 8 kips) استفاده از بادبندی در صفحه نیروی وارده معمولاً موثرترین سیستم بادبندی می‌باشد. ممکنست لازم باشد که بادبندی ضربداری به صورت مجزا، در قاب‌های بادبندی شده، در جهت خروج از مرکزها اجرا گردد.

شکل ۵.۲.۱۷ سیستم بهبود یافته بادبندی ریل جرثقیل

شکل ۴.۲.۱۷ سیستم بادبندی ریل جرثقیل

معمولاً بادنندهای ضربداری که این نیروی افقی جرثقیل را تحمل می کنند بهتر است از نبشی و یا مقاطع T بجای میلگرد باشند . در جائیکه باید این دهانه ها برای عبور باز باشند بهتر است از سیستم خمشی (PORTAL) بجای طرح ستون برای خمش در جهت ضعیف استفاده نمود . (شکل ۴.۲.۱۷) (سیستم E.B.F). لازم است توجه شود که سیستم PORTAL نیازمند طراحی خاص برای عضو افقی (تیر) می باشد و اعضاء مورب نیز درصد بزرگی از نیروی عمودی جرثقیل را می گیرد . این سیستم باید فقط برای جرثقیل های سبک با شرایط خستگی پائین مورد استفاده قرار گیرد (شکل ۴.۲.۱۷). سیستم نشان داده شده در شکل ۵.۲.۱۷ می تواند بجای سیستم شکل ۴.۲.۱۷ بکار رود . (در این سیستم بار قائم جرثقیل به موربها وارد نخواهد شد. م).

۱۸. طراحی ریل جرثقیل :

ملزومات مقاومت برای طراحی تیر جرثقیل ، ابتدا بوسیله خستگی برای جرثقیل هادر CMAA 70 کلاس E و F و بعضی از درجات کلاس D مورد کنترل قرار می گیرد . بار چرخ ، فاصله آنها از هم و دهانه تیر برای طراحی تیر جرثقیل لازم می باشد . هزینه تیر جرثقیل به صورت معمول با استفاده از مقاطع ساخته شده (تیر ورق) بالا خواهد رفت . محدودیت های خستگی در مقاطع ساخته شده شدیدتر است . اختلاف بین مقطع نورد شده در مقابل تیر ساخته شده با جوش گوشه ای یکسره ، کاهش در تنش خستگی مجاز خواهد بود . خلاصه زیردر مورد ضوابط انتخاب تیر جرثقیل ممکن است کمک نماید .

- ۱- جرثقیل سبک و دهانه کوچک - یک تیر بال پهن استفاده شود .
- ۲- جرثقیل متوسط و دهانه متوسط - یک تیر بال پهن و در صورت لزوم ، به اضافه تقویت بال فوقانی به صورت ناودانی استفاده شود .

۳- جرثقیل سنگین و دهانه بلندتر - استفاده از یک تیورق و خرپای افقی یا یک ورق توپر در بال فوقانی .

۴- محدودیت افتادگی در زیر بار جرثقیل به شرح زیر :
افتادگی قائم تیر جرثقیل ناشی از بار چرخ (بدون ضربه)
L/600 برای جرثقیل سبک و متوسط کلاس A,B,C در CMAA 70
L/800 برای جرثقیل سبک و متوسط کلاس D در CMAA 70 (Fisher2003)
L/1000 برای جرثقیل کارخانه نورد. کلاس E,F در CMAA 70
L/400 تغییر شکل افقی تیر جرثقیل ناشی از بارهای جانبی در مورد تمامی جرثقیل ها.

۱.۱۸ مراحل طراحی تیر ریل جرثقیل (ASD)

همانطوریکه قبلاً گفته شد ، ریل جرثقیل با هردو بار قائم و افقی از سوی تکیه گاه‌ها مواجه است . بنابراین ، ریل جرثقیل باید برای ترکیب خمش حول محور X و Y محاسبه شود .

(1997) SALMON و (1992) GAYLORD خاطر نشان کرده اند که رابطه آئین نامه AISC برای مقاومت کمانش پیچشی جانبی براساس آنستکه بار در نقطه تار خنثی تیر وارد شود. اگر بار در بالای تار خنثی وارد شود (برای مثال ، در بال فوقانی تیر که در مورد ریل های جرثقیل می باشد.) مقاومت کمانش پیچشی جانبی کاهش می یابد. به اضافه آنکه بارهای جانبی سیستم جرثقیل در سطح بال فوقانی وارد می شود و تولید ممان پیچشی در تیر می نماید . زمانیکه بار قائم و جانبی در یک زمان وارد می شود ، این دو اثر روی هم گذاشته می شود. برای جبران این اثر، کلاً فرض می شود که بار جانبی ناشی از ممان پیچشی توسط بال فوقانی تحمل می شود . با این فرض ،

Salmon و Gaylor هر دو پیشنهاد نمودند مقاومت جانبی تیری که این چنین با ممان دو جهته مواجه است، نوعاً تحت تاثیر ممان حول محور ضعیف ممان خمشی (M_y) نمی باشد. در نتیجه تنش مجاز خمشی (F_b) برای ترکیب تنش های خمشی براساس ضوابط جاری شدن و معادل $0.6 F_y$ برای مقاطع بدون نگهداری می باشد. مثال های تهیه شده بوسیله SALMON و GAYLORD برای تیرهای نسبتاً کوتاه است. در چاپ قبلی این راهنما، روش ارائه شده بوسیله اساتید یاد شده مورد استفاده قرار گرفت. اگرچه نویسنده از هرگونه تحقیق فشرده ای در مورد استفاده از این روش برای تیرهای ریل، با شکل ها و دهانه های متفاوت، بی اطلاع می باشد و بنا بر این پیشنهاد می نماید که از رابطه تداخلی بار محوری و ممان خمشی برای تیر ریل جرثقیل مندرج در AISC استفاده شود.

ضابطه دیگری که مربوط به تیرهای ریل جرثقیل براساس آئین نامه AISC می شود بنام کمانش جانبی جان (Sidesway Web Buckling) بخش K1.5 آئین نامه) می باشد. این ضابطه شامل جلوگیری از کمانش در بال کششی تیر در جائیکه بال ها در مقابل بارهای متمرکز نگهداری و یا سخت (Brace یا Stiffener) نشده اند. این نوع خرابی معمولاً زمانی اتفاق می افتد که بال فشاری در فواصل کوتاهتری از بال کششی نگهداری شده باشد و یازمانیکه یک مقطع غیر متقارن با بال فشاری بزرگتر از بال کششی باشد (برای مثال، بال پهنی که با یک ناودانی در روی بال فوقانی تقویت شده باشد). حداکثر بار مجاز متمرکز برای ضابطه حدی کمانش مورد استفاده قرار می گیرد. این ضابطه در حال حاضر به تیرهایی که به صورت همزمان با تعدادی بار چرخ مواجه هستند اشاره ای ندارد.

نویسنده اطلاعاتی از مشکلات گزارش شده در مورد تیرهای پل که بوسیله بار یک چرخ و با این ضوابط طراحی شده اند ندارد.

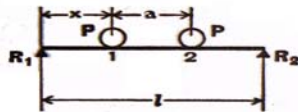
برای ریل جرثقیل ها روش طراحی ASD زیرپیشنهاد می شود ، که منطقی و مستدل بوده و در جائیکه خستگی بعنوان فاکتوری مطرح نمی باشد ، بکار می رود . روش طراحی LRFD مشابه می باشد. مثال ۱.۱.۱۸ و ۲.۱.۱۸ را برای مشاهده روش ASD و LRFD ببینید.

۱- محاسبه کنید ممان اینرسی لازم (I_x , I_y) برای کنترل مطمئن افت برای $L/600$ تا $L/1000$ برای افتادگی قائم.
 $L/400$ برای تغییر شکل جانبی.

۲- موقعیت جرثقیل را برای ایجاد بدترین حالت بارگذاری تنظیم کنید . با استفاده از روابطی که در نشریه AISC برای جرثقیل های بادو چرخ روی یک دهانه ساده می باشد. (به روابط زیر مراجعه فرمائید.م)

برای تنظیم سایر چرخ ها حداکثر ممان با استفاده از قرارداد چرخ ها بطریقی که وسط دهانه بین منتجه بارها و نزدیکترین چرخ به این منتجه قرار گیرد .

تیر دو سر مفصل _دوبار مساوی متحرک متمرکز

$$R_2 \text{ max.} = V_1 \text{ max. (at } x = 0) \dots \dots = P \left(2 - \frac{a}{l}\right)$$

$$M \text{ max.} \begin{cases} \left[\begin{array}{l} \text{when } a < (2 - \sqrt{2}) l = .586 l \\ \text{under load 1 at } x = \frac{1}{2} \left(l - \frac{a}{2} \right) \end{array} \right] = \frac{P}{2l} \left(l - \frac{a}{2} \right)^2 \\ \left[\begin{array}{l} \text{when } a > (2 - \sqrt{2}) l = .586 l \\ \text{with one load at center of span} \\ \text{(case 40)} \end{array} \right] = \frac{Pl}{4} \end{cases}$$

ماکزیم ممان در زیر نزدیکترین چرخ به وسط دهانه اتفاق خواهد افتاد .
 برای دهانه های یکسره حداکثر ممان از طریق آزمون و خطا بدست خواهد
 آمد. استفاده از کامپیوتر در این مورد پیشنهاد می شود .

۳- ممان خمشی (M_x, M_y) را با در نظر گرفتن ضربه محاسبه نمائید . بسیاری
 از مهندسین برای تعیین M_y ، با وارد کردن نیروی جانبی جرثقیل به بال فوقانی
 تیر ریل، می پردازند. در گزارش شماره ۱۳ نشریه AISE لازم می سازد که
 مقدار نیروی جانبی به علت آنکه به بالای ریل وارد می شود و نه بالای پل،
 ایجاد خروج از مرکز نموده و باید افزایش یابد.

۴- برای مقاطع بدون ناودانی در بال فوقانی به آزمون مقطعی بدون در نظر
 گرفتن تاثیر بار جانبی (M_y) از رابطه :

$$S_x = \frac{M_x}{F_{bx}}$$
 در جائیکه F_{bx} از روابط بخش F آئین نامه AISC بدست می آید. (در آئین نامه
 AISC 360-10 نیز بخش F می باشد.م) برای تعیین تاثیر محور ضعیف ، به
 انتخاب مقطع بال پهنی ، چند اندازه قویتر از آنچه از رابطه فوق بدست آمده می
 پردازیم . برای مقاطع با ناودانی روی بال فوقانی از ضمیمه ۲۱ می توان کمک
 گرفت. اگر از ناودانی با فولاد A36 روی تیر پل ریل با فولاد A992 استفاده
 شود، باید مقاومت کمانش پیچشی جانبی لازم بر اساس فولاد A36 محاسبه
 شود. همچنین مقاومت در جهت ضعیف باید بر پایه فولاد ناودانی مورد
 محاسبه قرار گیرد.

۵- مقطع را با استفاده از رابطه زیر بدست آورید :

$$\frac{M_x/S_x}{F_{bx}} + \frac{M_y/S_y}{F_{by}} \leq 1.0$$

S_y = مدول مقطع نیمه فوقانی مقطع حول محور y می باشد. برای مقاطع نورد
 شده بدون ناودانی فوقانی S_y باید به صورت یک دوم از کل S_y مقدار مقطع

گرفته شود، چرا که در فرضیات طراحی مقاومت در مقابل بار جانبی جرتفیل را فقط بال فوقانی انجام می دهد. در مقاطعی که بوسیله ناودانی روی بال فوقانی تقویت شده اند S_t برابرمدول مقطع مساحت ناودانی و بال فوقانی خواهد بود. مقادیر این پارامتر در ضمیمه A جدول ۱ برای ترکیبات مختلف مقاطع C, W آمده است. جدول ۱ همچنین برای مقادیر I_x و S_1, S_2, Y_1 آمده که S_2, S_1 مدول مقطع نسبت به بال تحتانی و فوقانی بترتیب می باشد. Y_1 عبارتست از فاصله بین بال تحتانی و مرکز مقطع است. جدول ۱ همچنین ممان اینرسی I_t از بال فوقانی برای ترکیبات C, W رامی دهد.

۶- کنترل کنید مقطع را با توجه به کماتش جانبی جان همانطوریکه در بخش K 1.5 آئین نامه AISC آمده است.

کنترل های فوق در جمع بندی با تنش های ناشی از کشش های طولی در تیر ریل نمی باشد. در ASCE 7 ترکیب بار خاصی برای نیروهای درون تیر ریل ارائه نشده. اگرچه در گزارش شماره ۱۳ نشریه AISE شامل دو ترکیب بارگذاری است که نیروهای کششی طولی را در نظر گرفته. نویسنده به صورت معمول به کنترل تنش های طولی در تیرهای ریل براساس سطح مقطع کل تیر پرداخته. در اکثر موارد سطح تنش بسیار پائین بوده، به طریقی که می تواند مورد صرفه نظر قرار گیرد.

در انتخاب آزمونی مقاطع نورد شده ممکن است استفاده از ضریب زیربرای مقاطع W بدون تقویت بال فوقانی بوسیله ناودانی کمک کننده باشد:

شکل W	S_x/S_y
W8 تا W16	3 to 8
W16 تا W24	5 to 10
W24 تا W36	7 to 12

جدول ۲ در ضمیمه A شعاع ژیراسیون r_T و d/A_f برای ترکیبات معمول W, C را نشان می دهد. باضافه آنکه ، برای این ترکیبات ، حداکثر دهانه (طول مهار نشده) برای آنهایی که تنش مجاز برابر $0.6F_y$ می تواند گرفته شود ، نوشته شده .

درجائیکه خستگی مورد توجه است ، در روش فوق باید محدوده تنش های مربوط به بارزنده برای حالات بحرانی از تنش خستگی آورده شده آئین نامه AISC ضمیمه K تجاوز ننماید .

مثال ۱.۱.۱۸: طراحی ریل جرثقیل (ASD):

ظرفیت جرثقیل: 20ton معادل 40Kips

دهانه پل جرثقیل (Bridge): معادل 70ft

نحوه هدایت: کنترل با کابین

وزن پل جرثقیل: 57.2 Kips

وزن ارابه و قلاب: 10.6 Kips

حداکثر بار چرخ (بدون ضربه): 38.1 Kips

فاصله چرخ ها: 12'- 0"

دهانه ریل جرثقیل: 30' - 0"

فرض نمائید هیچگونه کسری در تنش های مجاز برای خستگی ، پیش بینی نمی کنیم .

از ضوابط AISC و فولاد A992 برای مقطع تیروبرای ناودانی کلاهی از فولاد A572 با گرید 50 استفاده نمائید .

مکان بار بحرانی چرخ ها براساس ممان خمشی که در شکل ۱.۱.۱۸ نشان داده

$$M_x = \frac{P}{2(30)} \left(30 - \frac{12}{2} \right)^2 = 9.60(P) \text{Kip-ft} \quad \text{شده:}$$

مکان بار بحرانی چرخ‌ها براساس افتادگی که در شکل ۲.۱.۱۸ نشان داده شده :

$$\Delta_{Max} = \frac{P(9)}{24(29000)(I)} [3(30)^2 - 4(9)^2] (1728) = \frac{53.1(P)}{I}$$

در بار اسمی:

38.1 Kips حداکثر بار قائم بر هر چرخ :

0.20(40+10.6)/4=2.53Kips حداکثر بار افقی بر هر چرخ :

با استفاده از ضابطه L/600 برای افتادگی حداکثر قائم ریل :

$$\Delta_{Allow} = 30(12)/600 = 0.60''$$

$I_{x-x} = 53.1(38.1)/0.60 = 3372 \text{ in}^4$ ممان اینرسی مورد نیاز:

با استفاده از ضابطه L/400 برای حداکثر تغییر مکان افقی ریل:

$$\Delta_{Allow} = 30(12)/400 = 0.9 \text{ in.}$$

ممان اینرسی مورد نیاز (برای بال فوقانی):

$$I_{y-y} = 53.1(2.53)/0.90 = 149 \text{ in}^4$$

محاسبه M_x و M_y :

با فرض وزن ریل معادل ۱۴۸ پوند بر فوت

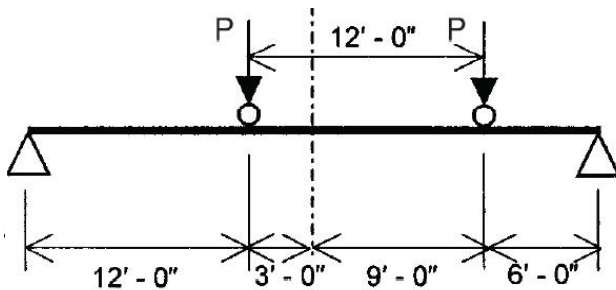
M_x (شامل ضربه):

$$M_x = 9.60(38.1)(1.25) + 0.148(30^2)/8 = 473.85 \text{ Kip.-ft}$$

$$M_y = 9.60(2.53) = 24.29 \text{ Kip.-ft}$$

$F_{bx} = 30 \text{ KSI}$ برای بال کششی: $(0.6 F_y)$

$$S_1 \text{ (مورد نیاز)} = 472.26(12)/30 = 188.90 \text{ in}^3$$

شکل ۱.۱.۱۸. مکان بار

چرخ برای ایجاد خمش

برای بال فشاری:

با استفاده از جدول ۱ ضمیمه A، از یک W27×94 و یک C15X33.9 بعنوان

ناودانی کلاهی استفاده می کنیم:

$$I_{xx} = 4530 \text{ in}^4 > 3372 \text{ in}^4 \text{ O.K.}$$

$$I_{yy} = 377 \text{ in}^4 > 149 \text{ in}^4 \text{ O.K.} \quad (= \text{برای بال فوقانی و ناودانی})$$

$$S_1 = 267.82 \text{ in}^3 \text{ Say } 268$$

$$S_2 = 435.55 \text{ in}^3 \text{ Say } 435$$

$$S_t = 50.25 \text{ in}^3$$

کنترل ممان حول محور X:

$$f_{bx} \text{ (کششی)} = \frac{M_x}{S_1} = \frac{473.85(12)}{267.82} = 21.2 \text{ KSI}$$

$$F_{bx} \text{ (کششی)} = 0.6 F_Y = 30 \text{ KSI} > 21.2 \text{ KSI} \text{ O.K.}$$

$$f_{bx} \text{ (فشاری)} = \frac{M_x}{S_2} = \frac{473.85(12)}{435.55} = 13.1 \text{ KSI}$$

از جدول ۲ ضمیمه A دیده می شود که F_{bx} معادل $0.6 F_Y$ نمی باشد. بنا بر این تنش مجاز پیچشی جانبی باید محاسبه شود.

$$\text{از جدول ۲: } r_T = 4.465 \text{ و } d/A_f = 1.57 \text{ بنابراین: } L/r_t = 360/4.46 = 80.6$$

بر اساس این مقدار L/r_t رابطه F1-6 برای محاسبه F_b به همراه رابطه F1-8

مناسب می باشد. از رابطه F1-6 مقدار $F_b = 22.7$ می گردد و از رابطه F1-8

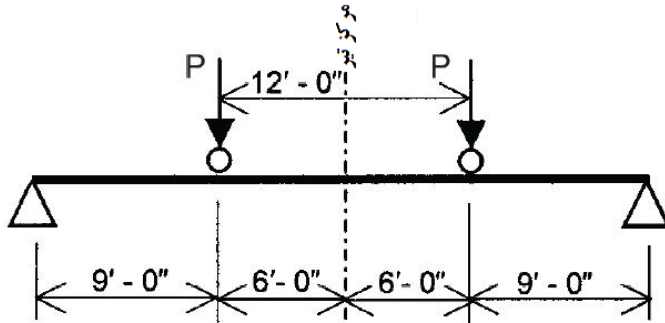
مقدار $F_b = 21.2$ می گردد. بنابراین $F_b = 22.7 \text{ ksi}$ است.

کنترل برای خمشی دو جهته در بال فوقانی:

$$f_{by} = M_y / S_t = 24.29(12) / 50.25 = 5.80 \text{ ksi}$$

$$\frac{M_x / S_x}{F_{bx}} + \frac{M_y / S_t}{F_{by}} \leq 1.0 \quad \text{حداکثر تنش خمشی ترکیبی:}$$

$$\frac{13.07}{22.71} + \frac{5.8}{(0.75)50} = 0.58 + 0.15 = 0.73 \text{ O.K.}$$

شکل ۲.۱.۱۸. مکان بار چرخ برای ایجاد افتادگی

کنترل کمانش جانبی جان :

با استفاده از رابطه K1.7 آئین نامه AISC ASD خواهیم داشت :

$$R_{Allow.} = \frac{6800t_w^3}{h} \left[0.4 \left(\frac{d_c/t_w}{L/b_f} \right)^3 \right]$$

$$= \frac{6800(0.49)^3}{25.41} \left[0.4 \left(\frac{24.2/0.49}{360/9.99} \right)^3 \right] = 32.5 \text{ kips}$$

حداکثر بار چرخ با ضربه : $38.1 (1.25) = 46.9 > 32.5 \text{ Kips N.G.}$

محاسبات نشان می دهد که یک بال پهن $W30 \times 99$ به همراه $MC18 \times 42.7$ و یایک بال پهن $W27 \times 146$ کفایت می کند. پیشنهادات در مورد کمانش جانبی جان را در انتها مثال ۳.۱.۱۸ ببینید. بنابراین از یک بال پهن $W30 \times 99$ به همراه $MC18 \times 42.7$ و یایک بال پهن $W27 \times 146$ استفاده می کنیم. واضح است که استفاده از یک تیر $W27 \times 146$ مقرون به صرفه تر است.

از جهت بررسی نیروی کششی طولی برای این مثال 7.62 kips می باشد. براساس مساحت یک تیر $W27 \times 146$ سطح تنش ناشی از نیروی کششی برابر با 177 ksi است.

مثال ۲.۱.۱۸: طراحی ریل جرثقیل LRFD

ضوابطی شبیه آنچه در مثال ۱.۱.۱۸ خواهد بود اما کنترل طراحی براساس AISC LRFD می باشد.

محاسبه بار ضریب از ASCE7-02:

ضرایبی که هم اکنون برای بار جرثقیل ها بکار می رود به شرح زیر است:

برای وزن پل جرثقیل (Bridge) ضریب بار $1/2$

برای وزن ارابه وقلاب و بار برداشته شده ضریب بار $1/6$

برای جرثقیل این مثال، بارهای چرخ ضریب دار به شرح زیر است:

$$P(1.6) \times (\text{بار برداشته شده} + \text{ارابه}) + P(1.2) \times (\text{پل}) = P(\text{ضریب دار})$$

$$P(\text{پل}) = 57.2/4 = 14.3 \text{ Kips/ هر چرخ}$$

(حداکثر بار چرخ 38.1 Kips شامل وزن پل جرثقیل.)

$$P(1.6) = 38.1 - 14.3 = 23.8 \text{ Kips}$$

$$P(\text{ضریب دار}) = 14.3(1.2) + 23.8(1.6) = 55.2 \text{ Kips/ هر چرخ}$$

برای بارافقی:

$$P(\text{ضریب دار}) = (10.6 + 40)(1.6)(0.20) / 4 = 4.05 \text{ kips / هر چرخ}$$

ضوابط کنترل افتادگی براساس روش تنش مجاز بوده و بنابر این همان روش محاسبات ۱.۱.۱۸ دنبال می شود.

محاسبه M_x و M_y ضریب‌دار:

با فرض وزن ریل معادل ۱۴۸ پوند برفوت ، ممان های ضریب‌دار که شامل ضربه نیز می باشد به شرح زیر است :

$$M_x (\text{ضریب‌دار}) = 9.60(55.2)(1.25) + 0.148(30)^2 (1.2)/8 = 682.9 \text{ Kips-ft}$$

$$M_y (\text{ضریب‌دار}) = 9.60(4.05) = 38.9 \text{ Kips-ft}$$

تحقیق در مورد مقطع ناودانی $C15 \times 33.9$ با $W27 \times 94$ که در روش ASD دیده شد :

کنترل خمش حول محور X:

$$L_b \leq L_p, M_n = M_p = F_y Z \quad \text{برای:}$$

$$L_p < L_b \leq L_r \quad \text{برای:}$$

$$M_n = C_b \left[M_p - (M_p - M_r) \left(\frac{L_b - L_p}{L_r - L_p} \right) \right] \leq M_p$$

$$L_b > L_r, M_n = M_{cr} \quad \text{برای:}$$

$$L_p = 1.76 \sqrt{\frac{E}{F_{yf}}} r_y$$

I_y برای بال فشاری بشرح زیر محاسبه می شود :

$$I_{y-y} (\text{بال فشاری}) = 377 \text{ in}^4$$

$$A (\text{بال فشاری}) = 9.99(0.745) + 9.96 = 17.40 \text{ in}^2$$

$$r_{y-y} (\text{بال فشاری}) = \sqrt{\frac{377}{17.4}} = 4.65 \text{ in}$$

$$L_p = 1.76 \sqrt{\frac{29000}{50}} \times 4.65 = 197 \text{ in.} \quad \text{بنابر این:}$$

$$L_b = 30(12) = 360 \text{ in} > L_p$$

$$M_n < M_p \quad \text{بنابر این:}$$

مقدار L_b که M_{cr} از مشخصات AISC LRFD جدول A-F1.1 را، مساوی با $F_L S_{xc}$ می‌کند، به صورت آزمون و خطا می‌تواند یافت شود. نویسنده چندین چرخه محاسباتی را آزمود و مقدار L_b را معادل 440 in. اینچ یافته. آخرین چرخه آزمون در زیر آمده است. از آنجائیکه ناودانی به بال فوقانی جوش شده است:

$$F_r = 16.5 \text{ ksi}$$

$$F_L S_{xc} = 435.6(50 - 16.5) = 14591 \text{ in-kips}$$

برای این شکل، مشخصات هندسی مقطع مربوطه به شرح زیر است:

$$I_y = 439 \text{ in.}^4$$

$$J = 4.03 + 1.02 = 5.05 \text{ in.}^4$$

$$I_{yc} = 377 \text{ in.}^4$$

$$h \cong 24 \text{ in.}$$

$$C_b = 1.0$$

$$B_1 = 2.25 \left[2 \left(\frac{I_{yc}}{I_y} \right) - 1 \right] \left(\frac{h}{L_b} \right) \sqrt{\frac{I_y}{J}}$$

$$B_1 = 2.25 \left[2 \left(\frac{377}{439} \right) - 1 \right] \left(\frac{24}{440} \right) \sqrt{\frac{439}{5.05}} = 0.821$$

$$B_2 = 25 \left(1 - \frac{I_{yc}}{I_y} \right) \left(\frac{I_{yc}}{J} \right) \left(\frac{h}{L_b} \right)^2$$

$$B_2 = 25 \left(1 - \frac{377}{439} \right) \left(\frac{377}{5.05} \right) \left(\frac{24}{440} \right)^2 = 0.784$$

$$M_{cr} = \frac{2EC_b}{L_b} \sqrt{I_y J} \left(B_1 + \sqrt{1 + B_2 + B_1^2} \right) \leq M_p$$

$$= \frac{58000}{440} \sqrt{439(5.05)} \left(0.821 + \sqrt{1 + 0.784 + (0.821)^2} \right)$$

$$= 14826 \text{ in.} - \text{kips} \approx 14591 \text{ in.} - \text{kips.}$$

$$L_r = 440 \text{ in.}$$

بنا بر این:

M_r برابر است با حداقل از دو مقدار:

$$F_y S_{xt} = 50(267.8) = 13391 \text{ in.kips} \quad \text{و} \quad F_L S_{xc} = 14591 \text{ in.kips}$$

می باشد. بنابراین $M_r = 13391 \text{ in.kips}$ انتخاب می شود.

$$M_n = C_b \left[M_p - (M_p - M_r) \left(\frac{L_b - L_p}{L_r - L_p} \right) \right] \leq M_p$$

$$Z_x = 357 \text{ in.}^3 \quad \text{از مقادیر جدول آئین نامه LRFD خواهیم داشت:}$$

$$M_p = F_y Z_x = 50(357) = 17850 \text{ in. - kips}$$

$$M_r = 13391 \text{ in. - kips}, L_b = 360 \text{ in.}, L_r = 440 \text{ in.}$$

$$L_p = 1.76 \sqrt{\frac{E}{F_y}} r_y = 1.76 \sqrt{\frac{29000}{50}} (4.65) = 197.0 \text{ in.}$$

$$M_n = 1.0 \left[17850 - (17850 - 13391) \left(\frac{360 - 197}{440 - 197} \right) \right] = 14859 \text{ in. - kips}$$

$$\phi M_{nx} = 0.90(14859) = 13373 \text{ in. - kips}$$

$$M_{ux} = 679.28(12) = 8151 \text{ in. - kips} < 13373 \text{ kip - in.}$$

کنترل ممان دو جهته در بال فوقانی:

رابطه H1-1b از آئین نامه، کنترل مناسبی را برای این مورد بارگذاری می دهد.

$$\frac{M_{ux}}{\phi_b M_{nx}} + \frac{M_{uy}}{\phi_b M_{ny}} \leq 1.0 \quad \text{رابطه H1-1b}$$

$$\phi = 0.90$$

M_{ny} از ظرفیت ممان پلاستیک ناودانی روی بال فوقانی به اضافه بال فوقانی مقطع W، به دست می آید.

$$M_p = M_p (\text{بال فوقانی}) + M_p (\text{ناودانی})$$

$$M_p = 50.8(50) + 38.8/2(50) = 3510 \text{ in. - kips.}$$

به علت آنکه کاملاً نگهداری شده است بنابراین $M_{ny} = M_p$ است.

$$\phi M_n = 0.90(14859) = 13373 \text{ in. - kips.}$$

$$\frac{8148}{13373} + \frac{38.88(12)}{3159} = 0.757 < 1.0 \text{ o.k.}$$

کنترل کمانش جانبی جان:

استفاده از معادله K1-7 از مشخصات AISC LRFD برای بال فشاری مقاوم نشده در برابر پیچش:

$$\frac{h/t_w}{L/b_f} = 1.37 < 1.7$$

$$R_n = \frac{C_r t_w^3 t_f}{h^2} \left[0.4 \left(\frac{h/t_w}{L/b_f} \right)^3 \right] \quad \text{بنابراین:}$$

$$M_{ux} = 8151 \text{ in.} - \text{kips} < M_y = S_{xt} F_y = 13391 \text{ in.} - \text{kips}$$

$$C_r = 960000 \text{ ksi} \quad \text{بنابراین:}$$

$$t_w = 0.490 \text{ in.}$$

$$t_f = 0.745 \text{ in.}$$

$$h = 24.2 \text{ in.}$$

$$R_n = \frac{960000(0.490)^3(0.745)}{(24.2)^2} [0.4(1.36)^3] = 148 \text{ kips}$$

$$\phi = 0.85 ,$$

$$\phi R_n = 0.85(148) = 125.9 \text{ kips.} \quad \text{بنابراین:}$$

$$55.5 (1.25) = 69 \text{ kips} < 125.9 \text{ kips.} \quad \text{حداکثر بار ضریب‌دار چرخ، با ضربه:}$$

$$69.0 < 94.8$$

مقطع W27×94 همراه با C15×33.9 بر پایه طراحی روش LRFD کفایت می‌کند.

محاسبات نشان می‌دهد که مقطع W24 × 131 نیز بر پایه طراحی روش LRFD کفایت می‌کند.

از مقطع W30×94 با C15×33.9 و یا مقطع W24 × 131 استفاده شود.

انتخاب مقطع اخیر اقتصادی ترین است.

باید توجه داشت که در روش ASD در حال حاضر ازدیاد قابل قیاسی در بار مجاز متمرکز برای کنترل کمانش جانبی جان وقتیکه تنش خمشی جان کمتر از $0.6 F_y$ باشد ارائه نمی نماید. بنابر این یک عدم هماهنگی در دو روش LRFD و ASD وجود دارد که در آن روش ASD محافظه کارانه تر خواهد بود. بهر حال با آنکه پیشنهاد نمی گردد به صورت مخلوط از ضوابط ASD و LRFD استفاده شود، از آنجائیکه خرابی در اثر کمانش جانبی جان دارای حالت حدی مستقل می باشد، بنظر می رسد مستدل باشد که در هنگام طراحی ریل جرثقیل به روش ASD، کمانش جانبی جان توسط روش LRFD مورد کنترل قرار گیرد. در مثالی که دیدیم در صورتیکه محاسبه کمانش جانبی جان بر پایه طراحی روش LRFD باشد، مقطع $W27 \times 94$ همراه با $CI5 \times 33.9$ برای روش ASD کفایت می کند.

۱۸.۲ تیر ورق ها:

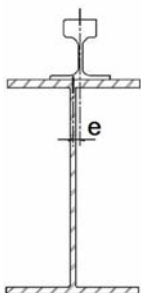
طراحی تیر ورق ها بعنوان تیر ریل جرثقیل مشابه مقاطع مورد شده است، اما موارد زیر برای طراحی مهمتر است:

۱- تیر ورق ها معمولاً در کارخانجات مورد که تعداد سیکل بارگذاری بسیار زیاد است، استفاده می شود. از آنجائیکه این مقاطع ساخته شده می باشند، مسئله خستگی در آنها بسیار مهم است.

۲- جوش دادن سخت کننده ها به جان تیر ورق، ممکنست شرائطی را برای خستگی پدید بیاورد که کاهش در محدوده تنش ها الزامی گردد (Reemsynder.1978). ضخیم کردن جان تیر ورق که وجود سخت کننده ها را غیر لازم سازد (به استثنای سخت کننده های تماسی که در نقاط با تنش

خمش کمی قرار گرفته اند) ممکنست اقتصادی تر باشد. اگرچه، در سال‌های اخیر، تعدادی از ترک‌های ناشی از خستگی در حد فاصل بال فوقانی و جان تیر ورقها مشاهده شده که ممکنست این ترک‌ها ناشی از:

- a: چرخش (تکراری . م) بال فوقانی، زمانی که مرکز ثقل ریل جرثقیل مستقیماً بالای صفحه جان قرارنگرفته (شکل ۱.۲.۱۸)
- b: وجود تنش پس ماند ناشی از جوش‌های بال‌ها و یا سخت کننده به جان.
- c: تنش‌های موضعی تحت بارهای متمرکز چرخ جرثقیل.

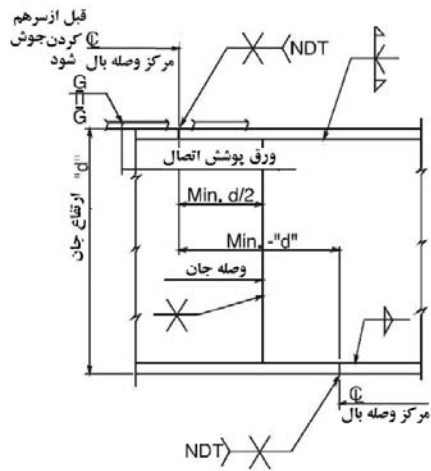

شکل ۱.۲.۱۸ عدم مرکزیت ریل:

حضور یا عدم حضور سخت کننده‌ها مسائل بند a, c را بوجود می‌آورند. اگر از سخت کننده‌های میانی صرفه نظر شود و یا کاهش یابد، مسائل خروج از مرکز ریل جرثقیل جدی ترمی شود. اگر از سخت کننده‌های میانی استفاده شود، باید با جوش نفوذ کامل اتصال بالای سخت کننده به زیر بال فوقانی جوش شود. در بال کششی سخت کننده‌ها باید در فاصله حداقل ۴ برابر و حداکثر ۶ برابر ضخامت جان، از پنجه جوش بال به جان، متوقف شود. (کوتاه گرفته و به بال تحتانی جوش نشود. به شکل ۳.۲.۱۸ برای مشاهده نحوه جوشکاری سخت کننده‌های میانی به تیر ورق مراجعه شود. البته در این شکل پنجه جوش ماخذ محاسبه کوتاه بودن واقع نشده و محل تلاقی بال و جان گرفته شده که صحیح به نظر نمی‌رسد برای مشاهده مرجع به AISC ASD بخش G4 مراجعه شود. م)

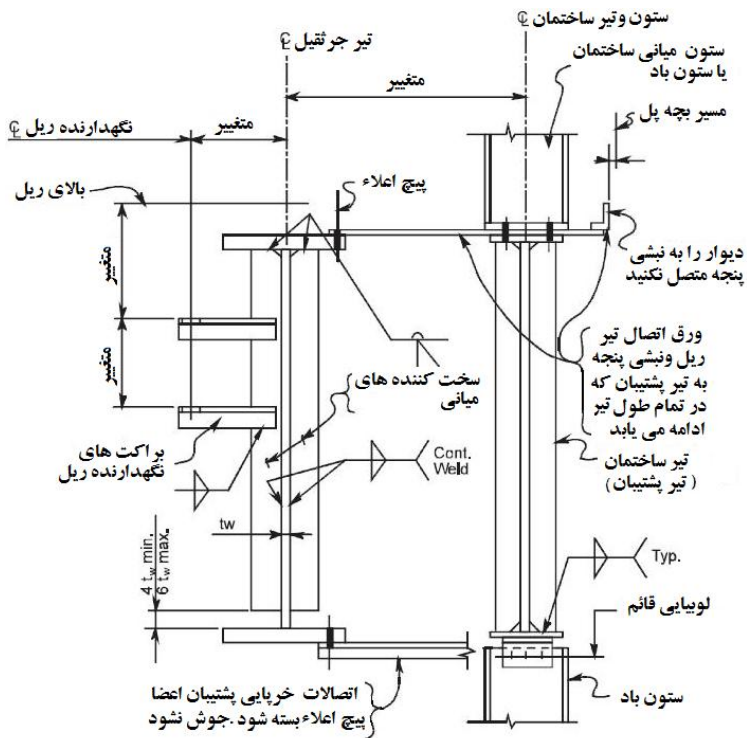
آنچه در اشکال ۲.۲.۱۸ تا ۷.۲.۱۸ آمده است ، جزئیاتی برای نشان دادن اتصالات ریل های جرثقیل های سنگین می باشد .

میل گرد کششی نشان داده شده در شکل ۷.۲.۱۸ مسیر اضافی برای باربری (به غیر از پیچ ها در ترکیب کشش و برش) برای نیروها توقف ایجاد کرده و ممکن است جزئیات خوبی برای جرثقیل های با سرعت بالا باشد . تفاوت در جزئیات جوش و سخت کننده ها بین نشرهای قدیمی و جدید AISC ، که در اینجا آمده، به صورت معمول ناشی از نتایج تکنیک جزئیات تغییرات یافته ای است که برای شرایط خستگی پدید آمده.

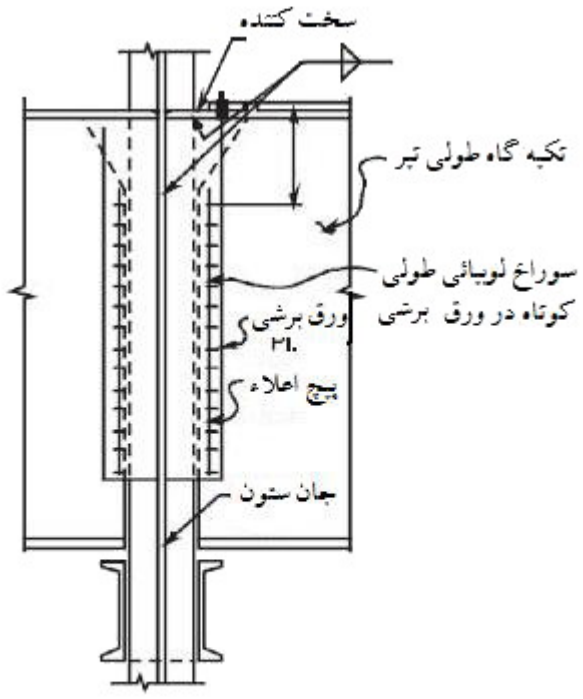
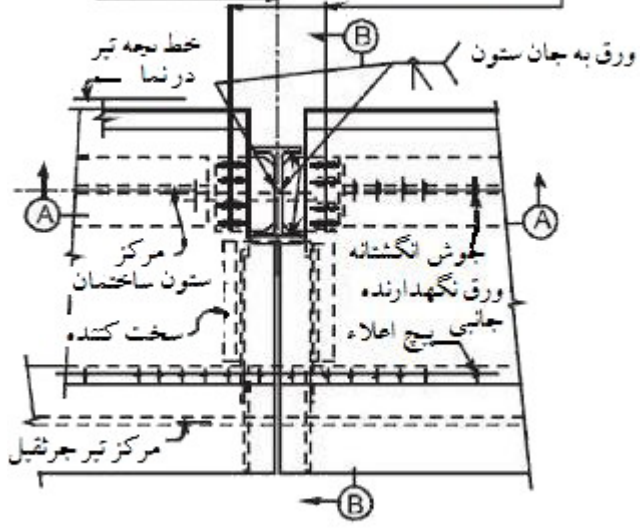
شکل ۲.۲.۱۸. وصله تیر

(مواد وصله مطابق آنچه مورد نیاز باشد)
سنگ زنی باید طولی باشد

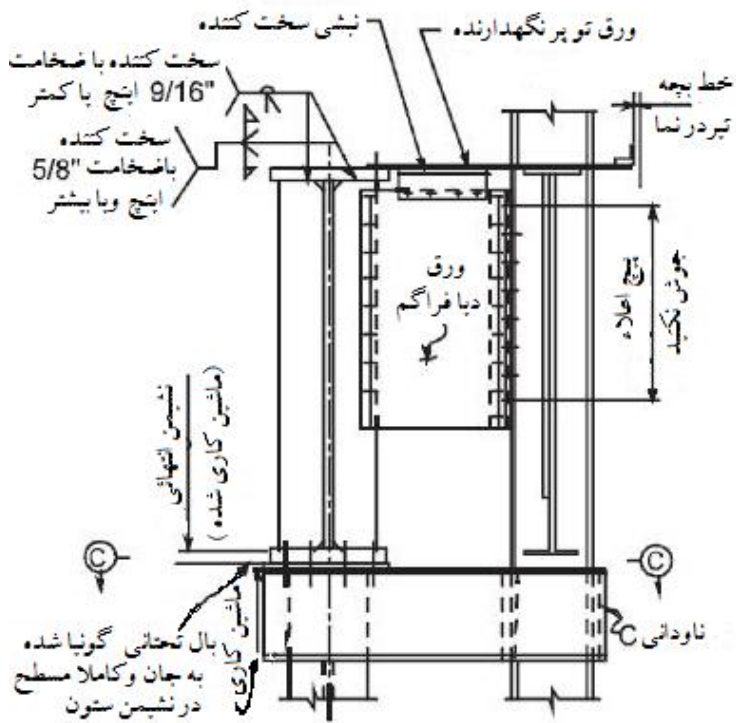

شکل ۳.۲.۱۸. جزئیات پل ریل جرثقیل

سوراخ لوبیائی در ورق دور، سوراخ استاندارد در ورق
 نزدیک برای پیچ اعلاء با مهره قفل شونده در حالت
 کاملاً چسبیده مرکز ستون ساختمان

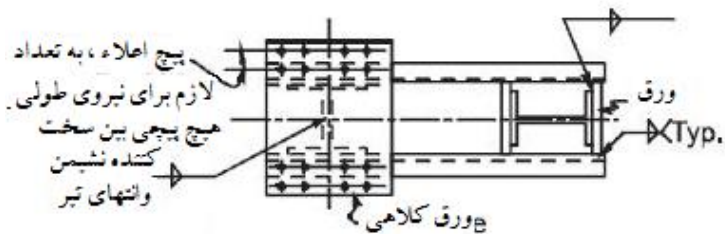

شکل ۴.۲.۱۸ و مقطع A-A

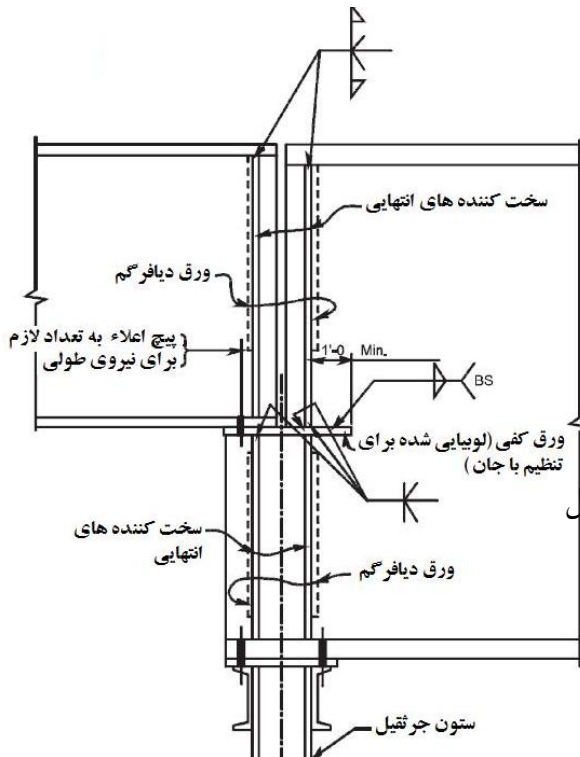
مقطع B B

تیر جرثقیل - جزئیات سخت کننده نشیمن

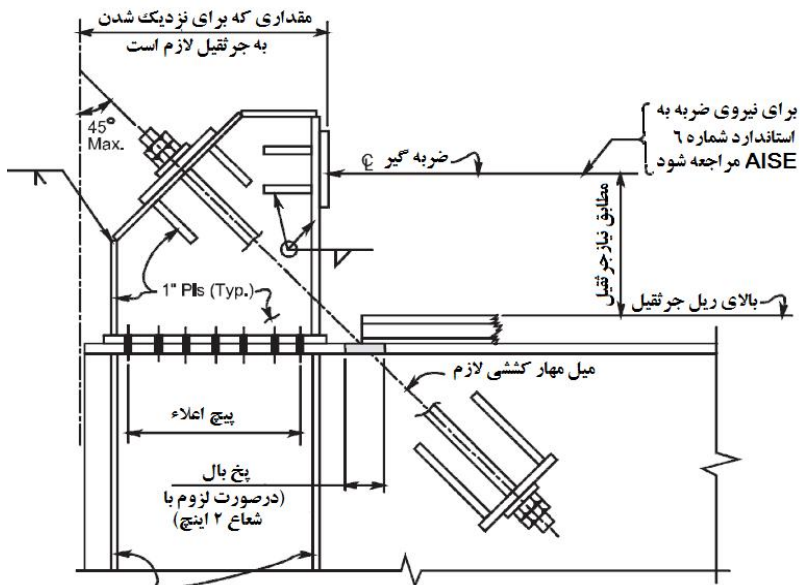

مقطع C C

شکل ۵.۲.۱۸ و مقاطع B و C از شکل ۴.۲.۱۸

شکل ۶.۲.۱۸ مقطع دوپن
 جرثقیل غیر هم ارتفاع

شکل ۷.۲.۱۸ ترمز یک جرثقیل سنگین

۳.۱۸ دهانه ساده در مقایسه با ریل یکسره:

تصمیم برای آنکه تیر ساده و یایکسره برای ریل جرثقیل باید بکار رود سال‌ها مورد بحث بوده است .

در پائین مختصری راجع به مزایای هر دو خواهد آمد . روشن است که هر کدام آن‌ها موارد استفاده ای دارند .

۱- مزایای دهانه ساده :

- a: سادگی زیاد برای طراحی انواع ترکیبات بار .
- b: معمولاً بی تاثیر از نشست نامساوی تکیه گاه ها .
- c: آسان برای تعویض در صورت خرابی .
- d: آسان برای تقویت در صورت بالابردن ظرفیت جرثقیل .

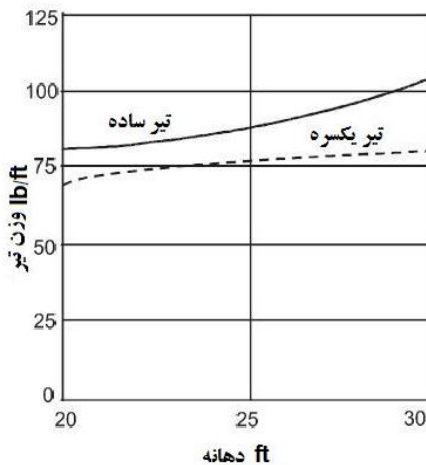
۲- مزایای دهانه یکسره :

- a: یکسره‌گی باعث کاهش افت تیر ریل که معمولاً کنترل کننده می باشد است .
 - b: پیچش و حرکت انتهایی کاهش می یابد .
 - c: باعث سبکتر شدن مقاطع و صرفه جوئی در فولاد مصرفی ، وقتیکه خستگی فاکتور تعیین کننده ای نباشد .
- اگر تفاوت نشیمن تکیه گاه‌ها به اندازه ای بزرگ باشد که باعث آسیب زدن به اعضاء یکسره باشد نباید از پل‌های یکسره استفاده کرد .
- همچنین زمانی که پل‌های یکسره تحت تاثیر خستگی قرار دارند و دارای اتصالات جوش داده شده به روی بال فوقانی خود می باشند (نگهدارنده‌های ریل) محدوده مجاز تنش به مقدار قابل توجهی کاهش می یابد .

وجود هر یک از موارد فوق می تواند باعث از بین بردن امتیاز دهانه یکسره شود.

شکل ۱۸-۳-۱ نشان دهنده نتایج طراحی های مختلف برای ریل با دهانه ۲۰ تا ۳۰ فوت می باشد. از فولاد A36 و A50 برای ساخت یک جرثقیل چهار چرخ ده تنی با دروازه ۷۰ فوت با پل ریل یکسره (دو دهانه) در مقایسه پل ریل با دهانه ساده استفاده گردید. در این مثال ها افتادگی کنترل نشد و خستگی نیز در نظر گرفته نشد.

منحنی های شکل مذکور (به صورت معمول) نشان دهنده این روند برای جرثقیل های سنگین تر در حالت کلی می باشند. در کل می توان به این نتیجه رسید که استفاده از پل های دو دهانه یکسره حدود ۱۸٪ صرفه جویی در وزن نسبت به پل های ساده دارند.

شکل ۱۸-۳-۱ وزن پل ریل

۱۸-۴ ناودانی های تقویت بال فوقانی (کلاهی):

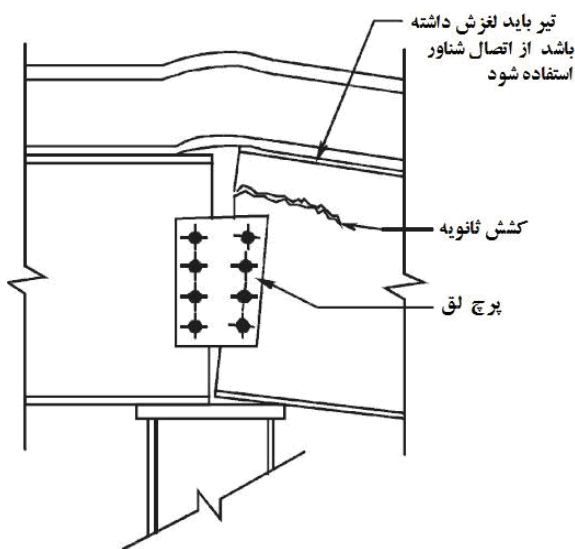
استفاده از ناودانی کلاهی معمولاً برای کنترل تغییر شکل جانبی و کنترل تنش ناشی از بارهای جانبی می باشد. برای جرثقیل های سبک (کمتر از ۵ تن)

ناودانی کلاهی ممکنست نیاز نباشد. مطالعات نشان داده است که صرفه جوئی فولاد تقریباً ۲۵ پوند بر فوت لازم است تا توجیه کننده بهای جوشکاری یک ناودانی کلاهی به یک مقطع ساختمانی باشد.

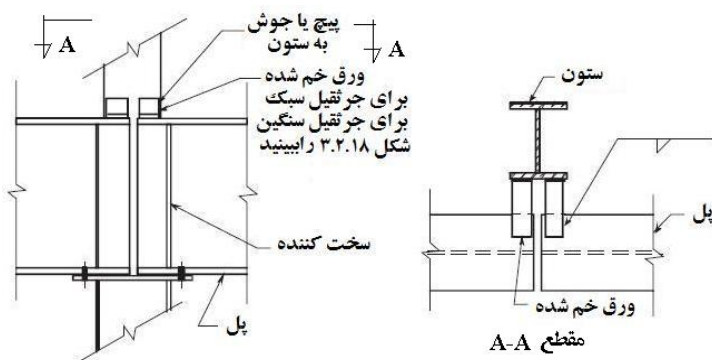
۵.۱۸ اصول نگهداری (Bracing) پل ریل جرثقیل:

یک مقاله بسیار عالی در مورد نگهداری تیر جرثقیل مقاله Mueller می باشد. چندین نکته قابل توجه (و معمول) به شرح زیر آمده است.

۱- همانطوریکه در شکل ۲ در مقاله یاد شده آمده است (در اینجا نیز به صورت شکل ۱.۵.۱۸ تکرار شده) جزئیات نامناسب برای شرائط انتهای اتصال تماسی می تواند باعث پارگی جان پل ریل گردد. جزئیات در شکل ۲.۵.۱۸ نشان دهنده روش حل برای جرثقیل های سبک می باشد. جزئیات آمده در شکل ۳.۲.۱۸ و ۴.۲.۱۸ ممکنست جزئیات مشابهی را برای جرثقیل های سنگین ارائه کنند. استفاده از این جزئیات اجازه چرخش انتهایی را داده و انتقال مناسب بارهای جانبی به ستون را نیز فراهم می کند.

شکل ۱.۵.۱۸ طراحی نا مناسب اتصال پل

شکل ۲.۵.۱۸ جزئیات مناسب پشت بند

۲- یک روش معمول برای نگهداری پل جرثقیل استفاده از یک خرپای افقی (Lacing) است. یا یک ورق افقی برای اتصال بال فوقانی پل جرثقیل به عضو نزدیک سازه ای که در شکل ۱.۲.۱۷ و ۲.۲.۱۷ قبلاً نشان داده شد. (برای صرفه جوئی در مصرف ورق و جوشکاری شاید استفاده از ورق های نردبانی افقی به فواصل مناسب، که مسئله کمانش جانبی را کنترل نماید و سختی لازم را نیز برای تغییر شکل افقی به پل جرثقیل بدهد، بجای استفاده از یک ورق یکسره اتصال که در شکل ۲.۲.۱۷ آمده بهتر باشد. در توضیح زیر نیز این بهینه سازی اثر خود را در آزادی تغییر شکل قائم پل جرثقیل نشان می دهد. م)

نکته بحرانی آنچه در بند ۲ آمده آنست که سیستم یاد شده جلوی آزادی افت قائم پل خرپا را نباید بگیرد. و آزادی نسبی تغییر شکل نسبت به اعضاء سازه ای که به آن متصل شده است را داشته باشد. اگر سیستم انعطاف کافی را نداشته باشد، تنش های ایجاد شده باعث خرابی ناشی از خستگی در این سیستم می گردد، که باعث از دست رفتن نگهداری جانبی پل جرثقیل می شود.

۳- در گزارش تکنیکی AISE شماره ۱۳ لازم می‌داند در پل‌های جرثقیل با طول بیش از ۳۶ فوت، باید دارای سیستم خرپای افقی در بال تحتانی نیز باشند. در جائیکه ضرورت رعایت آئین‌نامه یاد شده وجود نداشته باشد، بسیاری از مهندسين برای بال تحتانی نیز از ناودانی برای تقویت دهانه‌های بلند استفاده می‌کنند (شاید در مورد دهانه ۴۰ فوت و بیشتر). مبداء پیدایش این شرط روشن نیست، اگرچه براساس ضوابط AISC در رابطه کمانش جانبی جان ممکن است به صورت محاسباتی این شرط برآورده شود.

۴- خوشبختانه دوپل جرثقیل که با یک ورق به هم متصل شده‌اند، همدیگر را به صورت متقابل نگهداری می‌نمایند. البته این موضوع باعث خواهد شد، که یک تیر بسیار قوی در مقابل نیروهای جانبی داشته باشیم. همچنین ورق مابین دو پل می‌تواند به عنوان یک محل عبور جهت تعمیرات در نظر گرفته شود. باربرداری و باراندازی جرثقیل‌ها، باعث خرابی ناشی از خستگی در ورق اتصال دو پل موازی جرثقیل می‌شود، مگر آنکه جزئیات مناسبی برای آن پیش‌بینی شده باشد. ورق متصل‌کننده دو پل باید نرمی و انعطاف کافی برای جداسازی تغییر مکان‌های عمودی دو پل را داشته باشد.

۶.۱۸ ترمز جرثقیل‌ها:

بخش پایانی ریل جرثقیل به طراحی برای نیروهای طولی که به ترمزها وارد می‌شود، می‌پردازد. برای نوع فنری ضربه‌گیرها، نیروی طولی وارده از طریق رابطه زیر می‌تواند محاسبه شود:

$$F = \frac{WV^2}{ge_t}$$

که در آن W برابر است با مجموعه وزن جرثقیل و بار برداشته شده و V برابر است با سرعت مشخصه جرثقیل در لحظه ضربه، ft/s ، (که در گزارش فنی AISE شماره ۶ برابر ۵۰ درصد بار کامل و در سرعت حد است.)
و $e_t =$ جمع شدگی فنر وقتیکه انرژی توقف جرثقیل را کاملاً جذب کرده است. (ft.)

$F =$ مجموع نیروی اینرسی طولی که در ارتفاع مرکز وزن دروازه و اربه قرار دارد. نیروی وارده به هر ترمز برابر است با حداکثر عکس العمل ضربه گیر که از نیروی اینرسی اثر کننده در آن مکان حاصل می شود.
 $g =$ برابر است با شتاب ثقل، $۳۲/۲$ فوت بر مربع ثانیه.

برای بلوک های ضربه گیر چوبی یا لاستیکی (که معمولاً در جرثقیل های قدیمی بکار رفته) رابطه فوق مستقیماً قابل استفاده نیست. اطلاعات سازنده گان و تجربه برای این موارد باید بکار رود. در نبود اطلاعات مشخص، پیشنهاد می شود طراح از نیروی ضربه گیر معادل بزرگترین دو مقدار زیر استفاده نماید
۱- دو برابر نیروی کششی (طولی.م).

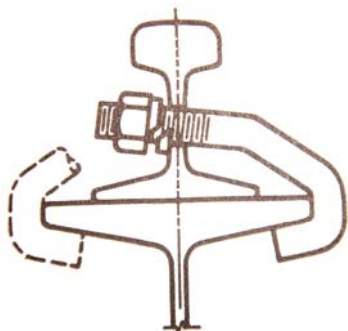
۲- ده درصد کل وزن جرثقیل.

برای ضربه گیر های هیدرولیک و محاسبه نیروی ایجاد شده در آن، خواننده باید به گزارش فنی شماره ۱۳ نشریه AISE (AISE 2003) مراجعه نماید.

۷.۱۸ اتصالات ریل جرثقیل:

چهار نوع معمول ابزار اتصال در اتصال ریل جرثقیل به پل آن بکار می رود، این ابزار عبارتند از پیچ قلاب (Hook Bolt)، بست ریل (Rail Clips) و قفل ریل (Rail Clamps) و بست های ثبت شده (Patented Clips) برای

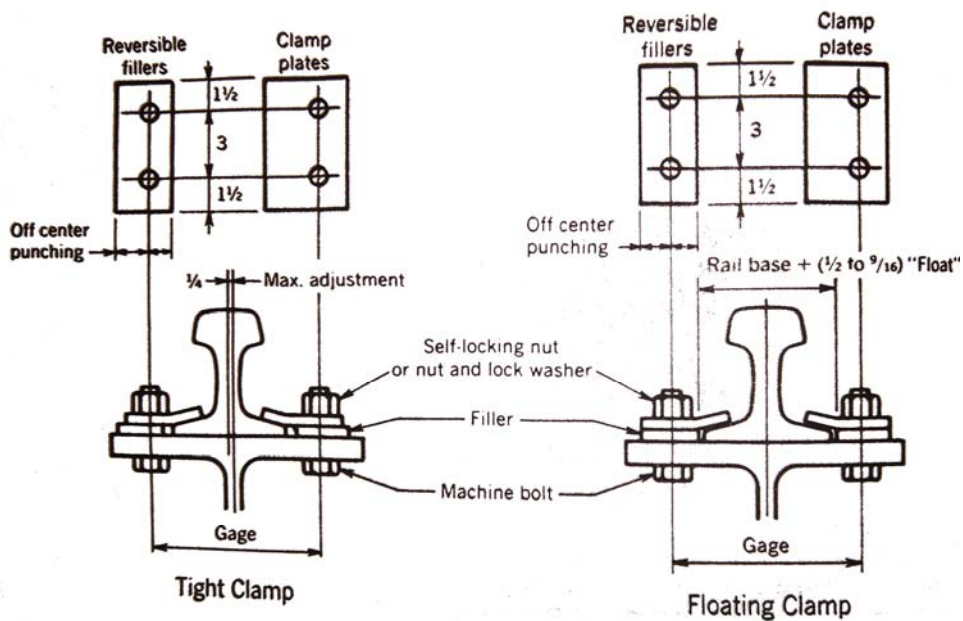
مشاهده پیچ قلاب و قفل ریل به آئین نامه AISC مراجعه شود. (از نظر راحتی این اشکال در اینجا آورده شده . م)

پیچ قلاب

بست ریل

قفل ریل

۱.۷.۱۸ پیچ قلاب (Hook Bolts):

پیچ قلاب وسیله مناسبی برای اتصال ریل های سبک (۴۰ تا ۶۰ پوند) و جرثقیل های با وظائف سبک (کلاس A و B و C در طبقه بندی CMAA70). مزیت پیچ قلاب عبارتست از: ۱- نسبتاً ارزان هستند ، ۲- نیازی به سوراخ دربال پل ریل جهت نصب نیست . ۳- راحت برای نصب و تنظیم و مستقیم نمودن ریل هستند . این اتصال برای جرثقیل های با وظائف سنگین (کلاس D و E و F از طبقه بندی CMAA70) یا با جرثقیل های سنگین (بزرگتر از ظرفیت ۲۰ تن باربرداری) پیشنهاد نمی شود. چرا که این اتصال بعنوان شل شدن و کشیده شدن (Elongate) شناخته شده. بطور معمول استفاده از این اتصال برای ریل های طولانی تر از ۵۰۰ فوت پیشنهاد نمی شود ، چرا که اجازه حرکت طولی را به ریل نمی دهد . از آنجائیکه این اتصال به شل شدن در بعضی استفاده های مشخص شناخته شده ، یک برنامه پر یودیک نظارت جهت سفت کردن آنها باید به مرحله اجرا گذاشته شود . طراحان این گونه اتصال باید متوجه باشند که بعضی از تهیه کنندگان این قلاب ها را با قطر کمتری از آنچه که مشخص شده و چاق گرفتن دنده های (Upset) آن می سازند . (برای دیدن این نوع دنده پیچ به صفحه ۲۲ مراجعه نمائید.م)

۲.۷.۱۸ بست ریل (Rail Clips) :

بست ریل به صورت ریختگی و یا آهنگری و به شکلی تهیه می شوند که با مقاطع ریل قابل تطبیق باشند . این بست بطور معمول به بال پل ریل با یک پیچ بسته شده و یا به آن جوش می شود . این بست به صورت رضایت بخش در تمام کلاس های جرثقیل استفاده می شود . اگرچه یک اشکال این اتصال بعلت استفاده از یک پیچ می باشد که بعلت تغییرات طولی ریل می

تواند بچرخد . این چرخش بست ممکن است به علت عمل نیروی (Camming Action) (نیروی پیش تنیدگی در پیچ یا فنرم) باعث خارج شدن ریل از مستقیم بودن شود . بعلت این محدودیت اتصال ریل باید فقط برای جرثقیل هایی بکار رود که استفاده از آنها کم است و یا طول ریل آنها کمتر از ۵۰۰ فوت می باشد .

۳.۷.۱۸ قفل ریل (Rail Clamps) :

این اتصال برای جرثقیل های با تعداد بار برداری سنگین و زیاد است . این قفل برای دو نوع جزئیات تهیه می شود : سفت (Tight) و شناور (Floating) . هر قفل شامل دو ورق می باشد ، یک ورق بالائی قلاب و یک ورق پرکننده پائینی .

ورق پائین مسطح است و تقریباً به ضخامت پنجه بال ریل می باشد . ورق بالائی بزرگتر بوده و ورق پائینی را پوشش داده و روی بال تحتانی ریل نیز ممتد می شود . در نوع اتصال سفت ، جزئیات ورق بالائی به طریقی است که به صورت سفت بالای بال تحتانی ریل را نگه می دارد بنابراین قفل شدن وقتی اتفاق می افتد که اتصالات (پیچ ها . م) محکم بسته شوند . در گذشته این بست با ورق های پرکننده ای بکار می رفت که محکم پنجه بال را نگهداری می کرد . این نوع سفت شدن معمولاً در عمل بدست نمی آمد و نیازی نیز به میزان سفت شدن نیست . در قفل شناور جزئیات قطعات به طریقی است که بین پنجه بال تحتانی ریل و زیر ورق بالائی در دو طرف ، خلاصی لازم وجود داشته باشد . (لطفاً به اشکال مراجعه فرمائید . م) این نوع اتصال در واقع ریل را قفل نمی کند ولی ریل را در حدود رواداری های قفل نگهداری می کند . پیچ اعلاء (H.S.B) برای هر دو نوع این قفل پیشنهاد می شود (این در حالی است

که آئین نامه AISC 1989 پیچ نرمه (M.B.) را نیز برای این اتصال تجویز کرده است . م)

قفل ریل سفت معمولاً بوسیله سازندگان جرثقیل ترجیح داده شده و تجویز می شود ، چرا که احساس می کنند که اجازه حرکت طولی که در قفل های شناور وجود دارد باعث شدت فرسودگی در چرخ ها و نشمین ها می شود .

قفل شناور ممکنست در جائیکه طراح جهت جلوگیری (و یا کاستن) اثر حرارت در سیستم ریل و حرکت طولی ریل را آزاد می کند ، لازم باشد .

بدلیل آنکه قفل سفت جلوی حرکت طولی ریل را می گیرد ، نباید در ریل های بلند تر از ۵۰۰ فوت مورد استفاده قرار گیرد . از آنجائیکه قفل های شناور معمولاً مورد استفاده اند ، و کارخانجات سازنده جرثقیل نگران حرکت طولی بوجود آمده هستند ، یک قفل شناور بهبود یافته مورد نیاز است .

در این مورد ، جزئیاتی مورد نیاز است که ورق پائینی با رواداری کمتری نسبت به پنجه بال پائینی ریل نزدیک باشد . این فاصله بین ورق پائین و پنجه می تواند بین چسبیدن و 1/8 اینچ تغییر کند . خلاصی 1/8 اینچ اجازه حداکثر 1/4 اینچ شناوری را در سیستم میسر می کند . این موضوع نباید توسط سازندگان جرثقیل مورد اعتراض باشد چرا که این مقدار شناوری در حدود رواداری CMAA70 برای جرثقیل های با دهانه ۵۰ تا ۱۰۰ فوت قرار می گیرد ، که برای ساختمان هایی که با آن مواجه هستیم ، معمولی محسوب می شود . جهت تنظیمات کارگاهی ، تغییرات عرض ریل ، مستقیم نمودن پل ریل ، انحراف های تیر و محل سوراخ های مربوط به پیچ های پل ریل ، ورق پائینی می تواند به صورت خارج از مرکز سوراخ شده با چرخیدن بهترین حالت برای جا افتادن را ایجاد کند . جایگزین دیگر استفاده از سوراخ بیضوی کوتاه می

باشد و یا سوراخ بزرگتر از قطر پیچ . در این صورت باید به طریقی برای جلوگیری حرکت ورق پر کننده پائین ، با سفت کردن پیچ مطمئن شد . قفل ریل معمولاً بوسیله دو پیچ برای هر قفل استفاده می شود و مورد قبول تر است چرا که جلوی عمل کشیده شدن (Camming Action)، که قبلاً در مورد بست های ریل ریخته گری و یا آهنگری گفته شد، را می گیرد . طراحی با استفاده از دو عدد پیچ در قفل های ریل مخصوصاً اگر برای ازدیاد طول که در بالا گفته شد طراحی شده اند ، پیشنهاد می گردد . ریل ها بعضاً بوسیله یک بالشتک بین ریل و پل ریل نصب می شوند . در این صورت نباید شناوری جانبی ریل از ۱/۳۲ اینچ تجاوز نماید . این بعلت کم کردن احتمال از کار افتادن بالشتک در زیر ریل می باشد .

۴.۷.۱۸ بست های ریل ثبت شده (Patented) :

این چهارمین نوع اتصال ، بسیاری از اتصالات ثبت شده را می پوشاند . هر کارخانه ای جزئیاتی مربوط به خود را معرفی می کند که طراحی های مختلفی را نشان می دهد . به صورت معمول این جزئیات نصب دامنه بزرگی از اتصالات مخصوص به آنها را آسان سازی می کند . تا محدودیت های مناسب با تغییر مکان های جانبی و رواداری های حرکت های طولی را پوشاند . اینگونه اتصالات باید بتواند بعنوان متغیری ماندگار ، با اتصالات رایج قلاب های ریل ، بست ریل و قفل ریل رقابت نماید . بخاطر ماهیت تعریف شده این گونه اتصالات می توان آنها را بدون محدودیت بکار برد، مگر آنچه بوسیله پیشنهادات کارخانه سازنده محدود شده است . نصب با این اتصالات در بعضی مواقع به همراه بالشتک زیر یکی شده است . زمانیکه این مورد انجام شود ، شناوری جانبی ریل باید محدود به قفل های ریل گردد .

۵.۷.۱۸ طراحی اتصالات ریل:

طراحی اتصالات ریل ها ، به صورت عمده ای تجربی است . انتخاب اندازه و فاصله اتصالات بسته به اندازه ریل است . این رابطه در ریل هایی که براساس بار طراحی شده اند ، منطقی می باشد .

براساس فاصله و ترتیب اتصالات ، پیشنهادات زیر ارائه می گردد . پیچ قلاب باید به صورت متقابل با ۳ تا ۴ اینچ فاصله بین قلاب ها باشد . (منظور فاصله دو قلاب روبرو در جهت طول ریل از یکدیگر ۳ تا ۴ اینچ فاصله داشته باشد . م) فاصله دو قلاب (دو قلاب متوالی در جهت طول ریل . م) نباید بیشتر از دو فوت باشد . بست ریل یا قفل ریل نیز باید به صورت متقابل بسته شود . فاصله دو بست یا قفل متوالی نباید بیشتر از سه فوت باشد .

اضافه برآنچه در فوق آمد ، اتصالات دیگری نیز مانند بست ، براکت (Bracket) ، سخت کننده (Stiffener) و غیره ، به پل ریل وصل می شوند . این اتصالات معمولاً بوسیله پرسنل مهندسی کارگاه اضافه می شود . جوشکاری فقط باید بعد از تحقیق دقیق مهندسی در اثر این عمل ، صورت گیرد . جوشکاری (شامل نقطه جوش Tack Weld) می تواند به شدت عمر قطعه در مقابل خستگی را کاهش دهد . بنابراین :

۱- هیچگاه ریل را به پل زیر آن جوش نکنید .

۲- جهت جلوگیری از اثر خستگی با بست یا قفل یا پیچ کلیه اتصالات را به پل جرثقیل متصل ننمائید .

۳- کلیه تغییرات را قبل از شروع ، به مهندس مربوطه جهت مرور و تأیید ارسال ننمائید .

۸.۱۸ ریل جرثقیل و اتصالات آن:

انتخاب ریل جرثقیل مربوط به ملاحظات شرایط جرثقیل (بخصوص وزن آن) بوده و عموماً بوسیله کارخانه سازنده جرثقیل صورت می‌گیرد. زمانیکه این تصمیم اتخاذ شد، اصول ملاحظاتی مربوط به آنستکه چگونه مقاطع انتخابی متصل شوند. چندین روش برای اتصال ریل وجود دارد اما در این زمان دو روش مرسوم است.

اتصال سر به سر، اتصال رایج ریل‌ها می‌باشد. مستقیم شدن اتصال سر به سر بوسیله ورق‌های پیچ شده صورت می‌گیرد. این ورق‌ها باید کاملاً منظم شود (پیچها کاملاً محکم شود). اگر پیچ‌ها شل شود و اتصال دچار نامستقیمی گردد، پتانسیل حاصله تعدادی مشکلات جدی بوجود خواهد آورد که شامل لب پریدگی ریل، بروز خستگی در پیچ‌ها، خرابی چرخ‌های جرثقیل و در اثر ضربات، ازدیاد تنش در پل زیر ریل. خرابی در جان پل بعنوان نتیجه این جریان دیده شده است.

اتصال سر به سر جوش شده، وقتیکه به صورت مناسب در جهت بوجود آوردن مقاومت کامل ساخته شده باشد، ایجاد اتصالی عالی و فاقد تعمیرات را نتیجه خواهد داد. یا اینحال اگر تغییراتی در ریل مورد نیاز باشد، پروسه این تعمیرات و نتیجتاً زمان از دست رفته معمولاً زیادتر از اتصال پیچی خواهد بود. متالورژی ریل باید برای روش جوشکاری مورد کنترل قرار گیرد و اگر بتوان اینکار را به انجام رساند، مزایای زیادی عاید می‌گردد. اصل اینستکه در اتصالات جوش شده حذف شدن تنش ناشی از ضربات، که در اتصالات جوشی دیده نمی‌شود، باعث جلوگیری از سائیدگی چرخ‌های جرثقیل می‌گردد.

نقطه اتصال ریل‌ها باید به طریقی باشد که، در دو ریل دو سوی دروازه، روبروی هم قرار نگیرد. فاصله این دو اتصال نیز نباید برابر فاصله مرکز به مرکز دو چرخ پشت سر هم زیر یک طرف دروازه باشد و همچنین نباید کمتر از یک فوت باشد.

عدم مستقیم بودن ریل تنها دلیل بحرانی ظاهری ضربات شدید و تنش های جانبی در پل ریل می باشد. تعمیرات و نگهداری مناسب آنچه به ریل متصل می شود در این مورد بسیار مهم است. آنچه به ریل متصل می شود، باید کاملاً قابل تنظیم باشد و در عین حال ریل را در مسیر مستقیم نگه دارد. بعلت آنکه ریل ممکنست دچار عدم مستقیم بودن شود، نگهداری و تعمیرات منظم در این مورد نقش اساسی را دارد.

یکی از جنبه های طراحی ریل، موضوع استفاده از بالشتک ها است. معمولاً استفاده از بالشتک های آماده ساخته شده با اتصال ریل های جوش شده بهتر کار می کند. بالشتک های ارتجاعی در کاهش خستگی، لرزش و صدا موثر هستند. کاهش در تنش های متمرکز فشاری در جان نیز با استفاده از این بالشتک ها حاصل می شود. کاهش قابل توجه در فرسودگی در بالای بال بالائی تیر ریل نیز بهمین ترتیب. به استثنای چند سیستم ثبت شده، بالشتک ها معمولاً همسازی مناسبی در نصب ریل شناور ندارند. ضمناً قبل از استفاده از یک سیستم بالشتک رسیدگی دقیق به هزینه آن سیستم باید صورت گیرد.

۱۹. رواداری های ساخت و نصب جرثقیل و ملحقات:

رواداری های ساخت و نصب جرثقیل و ملحقات، باید در مشخصات پروژه ذکر گردد، چرا که استاندارد رواداری های مورد نیاز در کارهای فولادی برای ساختمان ها با جرثقیل به اندازه کافی دقیق نمی باشند.

روداری ها برای مقاطع ساختمانی و ورق‌ها در بخش استاندارد نورد در: Manual of Steel Construction توسط AISC گفته شده. این روداری ها مقادیر تغییرات مجاز در مشخصات هندسی را پوشش می دهد و از مشخصات ASTM و راهنمای AISI و کاتالوگ های تهیه کننده گان گرفته شده. با اضافه این استانداردها ، موارد زیر نیز باید در مورد محل استقرار جرثقیل ها رعایت گردد :

a: جابجائی (Sweep): حداکثر یک چهارم اینچ در ۵۰ فوت طول تیر.
b: خیز (Camber): حداکثر یک چهارم اینچ در ۵۰ فوت طول تیر کمتر یا بیشتر از آنچه در نقشه ها آمده است.
c: گونیایی (Squareness): در هر ۱۸ اینچ هرانتهای پلی ، بال باید خالی از انحنا بوده و به سطح جان گونیا باشد.

ستون ها ، ورق پای ستون و فونداسیون باید با روداری های زیر منطبق باشد :

a: میل مهارهای پای ستون از محل تعیین شده خود نباید بیشتر از ۰/۴ برابر تفاوت قطر میل مهار و قطر سوراخ تعبیه شده برای عبور آن انحراف داشته باشد.

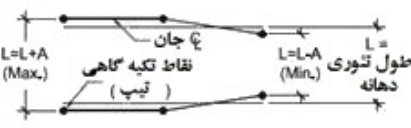
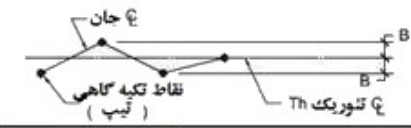
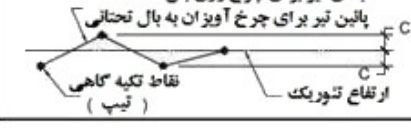

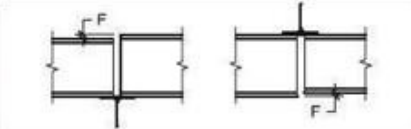
b: ورق های پای ستون جدا از هم باید در حدود روداری $\pm \frac{1}{16}$ اینچ برای تراز تئوریک خود و در حدود روداری تر از 0.01 \pm اینچ در عرض و طول ورق باشد . ورق های پای ستون جفتی برای ستون های دو تایی باید در یک ارتفاع قرار گرفته و در ارتفاع نسبت به هم اختلاف کمتر از 1/16 اینچ داشته باشند.

پل های محل عبور جرثقیل و ریل آن باید با روداری های زیر ساخته و نصب شوند.

a: ریل جرثقیل ها باید مرکزشان مطابق با خط مرکزی پل ریل باشد . حداکثر خروج از مرکزیت وسط ریل نسبت به خط مرکزی پل باید برابر سه چهارم ضخامت جان پل باشد .

b: ریل جرثقیل و تیر زیر آن باید مطابق با رواداری های زیر نصب شوند:

۱. فاصله افقی بین ریل جرثقیل نباید از حدود ابعاد تئوریک بین آنها $\pm \frac{1}{4}$ اینچ که در ۶۸ درجه فاصله نهایت اندازه گیری می شود ، خارج شود .

مورد	رواداری	حداکثر فوخ تغییر
دهانه		$A = 3/8''$ 1/4" / 20'
مستقیم بودن جان		$B = 3/8''$ 1/4" / 20'
مستقیم بودن بال		$C = 3/8''$ 1/4" / 20'
چرخ روی بال فوقانی		$D = 3/8''$ 1/4" / 20'
چرخ آویزان به بال تحتانی		$E = 3/8''$ 1/4" / 20'
تنظیم اتصال		$F = 1/8''$ N / A نیازی نیست

شکل ۱۹.۱ خلاصه رواداری های پل و ریل جرثقیل

انحراف طولی افقی از خط راست ریل نباید از $\pm \frac{1}{4}$ اینچ در ۵۰ فوت بایک حداکثر جمع انحراف $\pm \frac{1}{2}$ اینچ در طول کلی ریل تجاوز نماید.

۲. انحراف قائم در طول ریل جرثقیل از خط مستقیم نباید از $\pm \frac{1}{4}$ اینچ در ۵۰ فوت در خط مرکزی ستون بایک حداکثر جمع انحراف $\pm \frac{1}{2}$ اینچ در طول کلی ریل تجاوز نماید.

رواداری های گفته شده از گزارش شماره ۱۳ تکنیکی AISE گرفته شده . جدول نشان داده شده در شکل ۱.۱۹ از MBMA'S :

Low Rise Building Systems Manual

گرفته شده و بعنوان یک مجموعه جایگزین برای رواداری های نصب ارائه شده می باشد .

۲۰ طراحی ستون:

در اینجا هیچگونه تلاش خاصی برای تدوین و ارائه مقاله ای در طراحی ستونهای فولادی نمی گردد و خواننده را به تعدادی مقالات عالی که در این مورد وجود دارد رجوع می دهیم . (Salmon 1997, Gaylord 1992).

این بخش از راهنمای حاضر، مثال توضیحی راجع به روش آنالیز ستونهای جرثقیل و اینکه چگونه جزئیات و ساخت ساختمان تاثیر در بارهایی که ستون جرثقیل دریافت می کند می گذارد و چه مقدار ممان و برش در طول آن توزیع می گردد . این راهنما همچنین شامل جزئیات یک مثال حل شده که نشان دهنده جنبه های مشخص یک طراحی ستون می باشد است .

در بیشتر ساختمان های جرثقیل دار ، از نظر ساختمانی، ستون قطعه ای نامعین تعریف می شود . به صورت معمول پای ستون بدرجات مختلف گیردار می

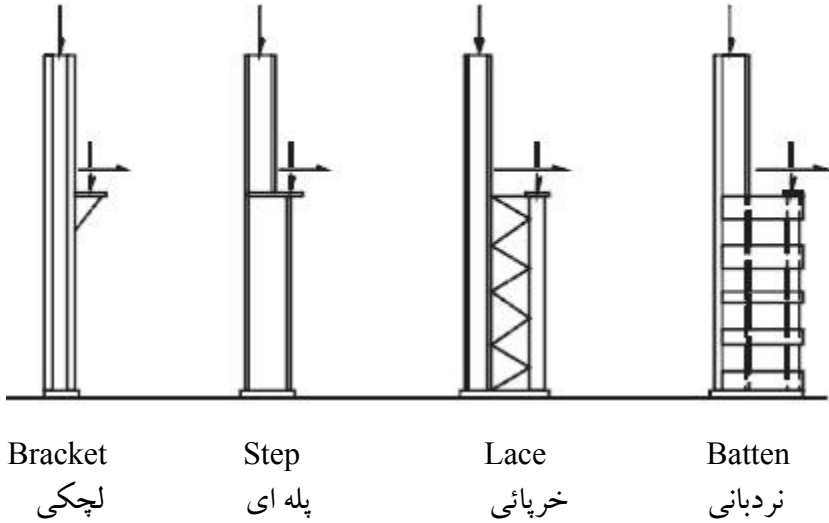
باشد. این درجه گیرداری عمیقاً به طراحی مربوط است، که ممکنست یک طراحی گیردار و یا مفصل را مشخص سازد . لازم است درک شود که یک طراحی مناسب برای ستون جرثقیل ، نیازمند تعیین واقعی ممان ها است . این تعیین نمودن نیازمند آنالیز کامل قاب و دستیابی به نتایج قابل اعتماد است. حتی اگر با استفاده یک برنامه کامل کامپیوتری این کار صورت گیرد ، فرضیات مشخص ، هنوز باید جهت تعیین درجه گیرداری پای ستون و توزیع بارهای جانبی در سازه ، صورت گیرد . بعلاوه ، در بسیاری از موارد یک طراحی اولیه برای ستون جرثقیل باید صورت گیرد تا مقاطع اولیه را وارد کامپیوتر نمود و یا حدس های اولیه قیمت را برای بررسی های اولیه بدست آورد . ساده سازی فرضیات برای این منظور لازم است.

۲۰. ۱ گیرداری پایه و تقسیم بار:

ستونهای جرثقیل به شکل های زیر ساخته می شوند . در هر مورد خروج از مرکز بارها و بار جانبی در ستون ایجاد ممان می نماید . توزیع ممان در ستون جزو اصول می باشد . برای هر مورد زیر بارهای خارج از مرکز و بارهای جانبی ، در ستون ممان ایجاد می نماید. توزیع ممان در ستون یک مورد اساسی است. برای یک بار گذاری داده شده ممان ستون جرثقیل به متغیر های زیادی وابسته است. بسیاری از این متغیرها (برای مثال ، هندسه ، غیر منشوری بودن) در مسیر طراحی که با استفاده از روش های استاندارد صورت می گیرد، ظاهر می شوند . دو متغیر که اثر مشخص در ممان ستون دارند . عبارتند از :

۱- گیرداری پایه

۲- میزان بار تقسیم شده با قاب های مجاور

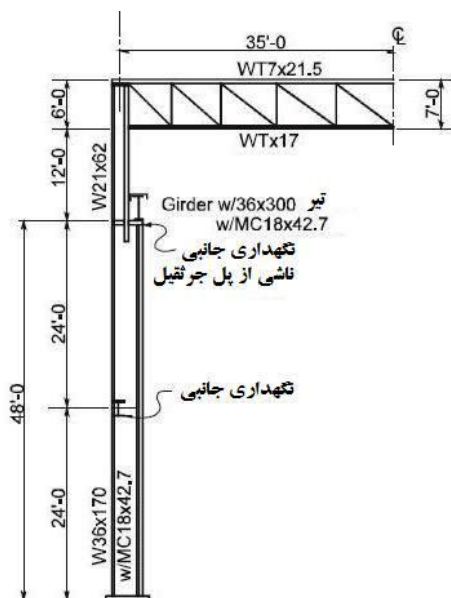
شکل ۱.۱.۲۰ اشکال مختلف ستون جرثقیل

بعنوان مثال : با مراجعه به شکل ۲۰ . ۱ . ۲ بار جرثقیل ۱۰۰ تنی (بار قائم Kips ۳۱۰ و بار جانبی در هر طرف Kips ۲۳) . ستون پله ای (Step Column) مورد استفاده است ، اما همین اصول در مورد انواع ستون‌های دیگر نیز معتبر است.

۱- گیرداری پایه: اثر گیرداری پایه در ممان ستون‌ها ، از طریق محاسبات کامپیوتری برای قاب با پایه مفصلی و پایه گیردار بدست می آید . نتایج این محاسبات که در شکل ۲۰ . ۱ . ۳ آمده است ، نشان دهنده آنستکه تکیه گاه مفصلی ممان شدیدی در قسمت بالای ستون بوجود می آورد و سازه دارای انعطاف بسیار بیشتری نسبت به سازه با پایه گیردار می باشد .

برای پایه ستون گیردار بالاترین ممان به بخش پایه ستون منتقل می شود ، آنجائیکه در این مثال ، ستون در این بخش ابعاد بزرگتری دارد و بهتر می تواند آنرا تحمل نماید .

به صورت معمول مهندسین موافقتند که استفاده از امتیاز گیرداری کامل ، در هیچ مورد عملی نیست . با اینحال، جرثقیل بارهای جانبی خود را که به ستون منتقل می نماید ، دارای یک زمان کوتاه است و یک اتصال ذاتاً گیردار ، به صورت معمول ، با یک طراحی مناسب بدست می آید .

شکل ۲.۱.۲۰ قاب مورد مثال

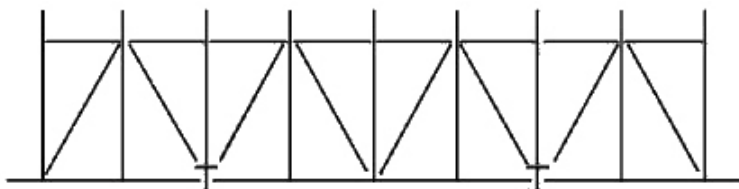
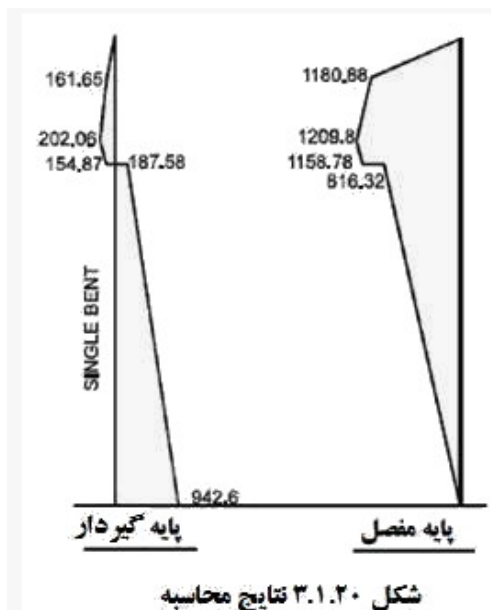
کاهش ممان ستون (۲۲ درصد در مثال قبلی) ناشی از گیرداری تکیه گاه ، مزیت اقتصادی خوبی را بدست می دهد ، بدون آنکه سختی را از دست دهیم. مواردی وجود دارد که خاک زیر پی ، محدودیت هایی را دارد و امکان بوجود آمدن گیرداری پای ستون را فراهم نمی کند (فونداسیون در خاک به همراه ستون تغییر زاویه می دهد . م) در این صورت باید ستون را با تکیه گاه مفصلی طراحی نمود.

از آنجائیکه فرض تکیه گاه گیردار برای طبیعت بار کوتاه مدت جرثقیل مناسب بوده ، باید دانست که برای سایر بارهای طولانی مدت ، فرض گیرداری کامل ممکن است مناسب نباشد . خواننده به مقاله ای که توسط Galambos

(Galambos 1960) در مورد اتصال گیردار پایه و تاثیر آن بر مقاومت کمانشی قاب‌ها نگاهشده شده رجوع داده می شود .

(مقدار تغییر مکان زانوی قاب به سمت بیرون یا داخل قاب، محدودیت هائی در عمل کرد ریل به وجود می آورد. خصلت بارهای دائمی تغییر مکانی ثابت است. اما در بارهای کوتاه مدت تغییر مکان متناوب دارد که باید مورد توجه قرار گیرد. اگر مقدار آن از حدود مجاز تجاوز نماید، ممکنست صدماتی را وارد کند. در این حالت استفاده از گیرداری و یا نیمه گیرداری در پای قاب می تواند کمک نماید.)

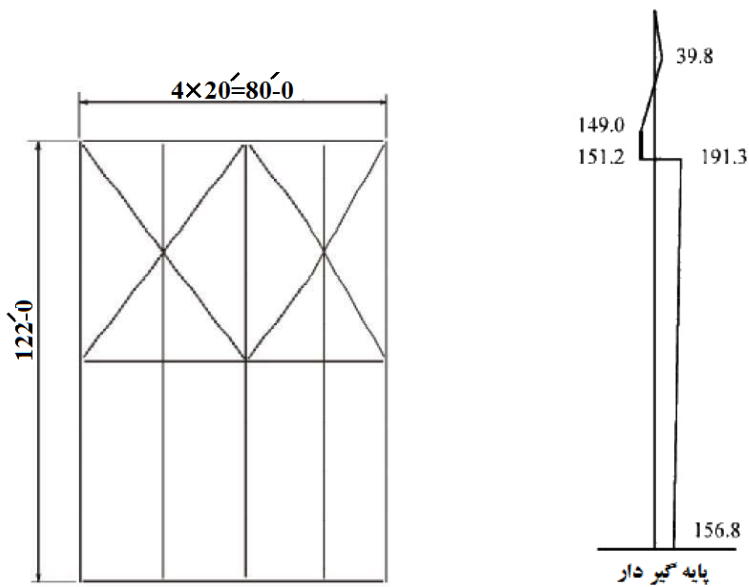
۲- شرکت دادن قاب‌های مجاور در بار بری: اگر از سیستم بادبندی باسختی زیاد استفاده شود. (برای مثال : بادبند سقفی آنطوریکه در شکل ۲۰. ۱. ۴ آمده است) نیروی جانبی و برشی جرثقیل می تواند بین اتصالات بعدی پخش شده و از ممان ستون بکاهد . توجه شود که این بادبند نمی تواند ممان حاصل از باد و یا زلزله و یا بار سقف وارده به ستون را کاهش دهد و فقط اثر بار جرثقیل را کاهش می دهد . (البته به نظر می رسد بادبندی مناسب افقی سقف می تواند انواع بارهای جانبی را بین ستون های مجاور به اشتراک بگذارد.) شکل ۲۰. ۱. ۵ نمایشگر دیاگرام ممان در ستون یک قاب می باشد که بر پایه بارهای جانبی جرثقیل بوده و با دو قاب مجاور خود به صورت مشترک متحمل بار می شود . (به بیان دیگر ، دو سوم نیروی جانبی به قاب- های دیگر منتقل شده .) وقتیکه این دیاگرام با شکل ۲۰. ۱. ۳ مقایسه شود . ، یک کاهش مشخص در مقدار ممان را مشاهده می کنیم . (توجه شود که مقدار دو سوم کاهش بعلت توزیع بار ، مقداری انتخابی بوده که جهت نشان دادن فرضیات و مزایای مشخص این توزیع بار می باشد.)

شکل ۴.۱.۲۰ بادبندی افقی

فرض نمائید یک بخش از سیستم سقف متشکل از پنج قاب بادبندی ، همانطوریکه در شکل ۲۰ . ۱ . ۶ آمده می باشد . نیروی جانبی جرثقیل در قسمت پائین خرپای سقفی موثر است (شکل ۲۰ . ۱ . ۷). توزیع این بارعکس العملی می تواند بوسیله روش سختی تعیین شود . این عمل با محاسبه سیستم بادبندی افقی بعنوان یک خرپا روی یک رشته از تکیه گاه های الاستیک کامل می شود . تکیه گاهها بوسیله قابهای ساختمان ایجاد شده اند و مثل فنرهایی با ضریب سختی الاستیک خطی معادل با تغییر مکان رفت و برگشتی قاب های تکی ناشی از بار واحد جانبی می باشد (شکل ۲۰ . ۱ . ۸) . مدل مشابه شکل

۲۰. ۱. ۹ است. فنرها اعضاء مجازی هستند که مقاومت تغییر مکانی معادل قابها را نشان می دهند.

شکل ۶.۱.۲۰ بخش سقف

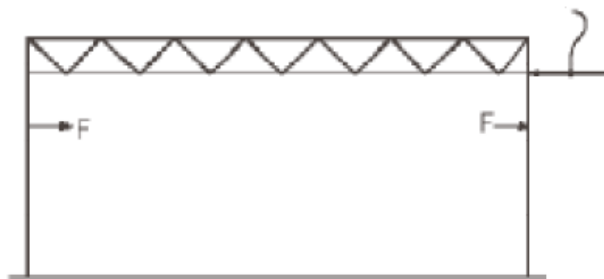
شکل ۵.۱.۲۰ دیاگرام ممان باشراکت در باربری

این روش برای بسیاری از قاب‌های تیپ ساختمانی برنامه ریزی و محاسبه شده است. واضح است که درجه توزیع بار متغیر است، و بسته به سختی نسبی بادبندها به قاب می باشد، اگر چه، مشخص شده است، برای سیستم بادبندهای افقی معمول، بار وارده به یک قاب منفرد داخلی تقریباً بین حداقل پنج قاب دیگر به صورت مساوی تقسیم می شود. این نکته منطقی است چرا که بادبندهایی که دارای طراحی مناسبی باشند و از اعضاء بار بر فشاری ساخته شده اند در بسیاری از مواقع به سختی قاب‌هایی ممان گیری هستند که براساس سختی خمشی قطعات خود ساخته شده اند.

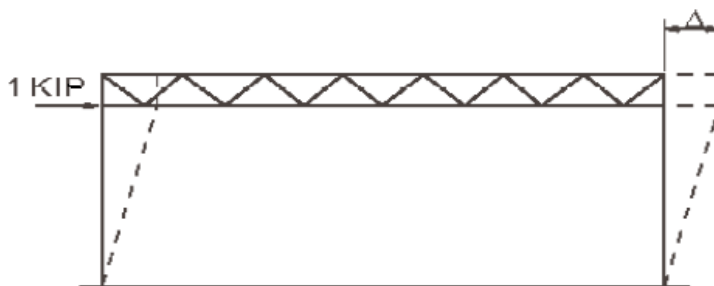
یک ساختمان که دارای یک جرثقیل ۱۰۰ تن می باشد، برای نشان دادن سهم بار بری انتخاب شده سقف شامل یک مجموعه دارای پنج قاب و بادبندی

ضربدردی مطابق شکل ۶.۱.۲۰ می باشد این سیستم برای بار 20 Kips وارد بر قاب وسط محاسبه شده است ، تا نیروی درون هر قاب بدست آید . این نیرو بعنوان نیروی وارده در سطح بال پائینی ناشی از تکیه گاههای افقی جرثقیل ، در بالای پل خرپا در شکل ۷.۱.۲۰ نشان داده شده . توزیع نهایی نیرو در شکل ۱۰.۱.۲۰ آمده است .

نیروی عکس العمل

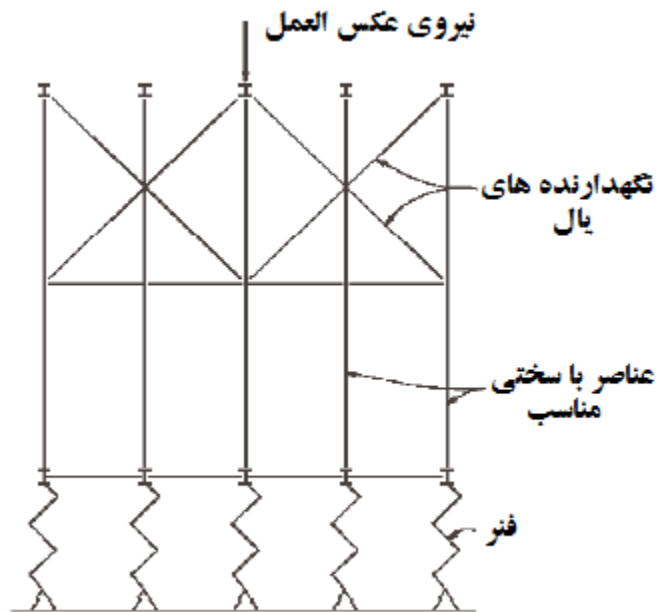

شکل ۷.۱.۲۰ نیروی عکس العمل

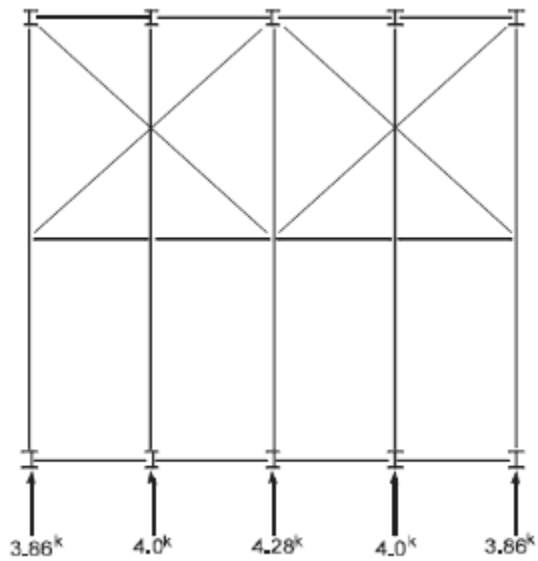

شکل ۸.۱.۲۰ بار واحد جانبی

با اینکه یک طراحی مناسب و مستدل در مورد بادبندی ، بار متمرکز وارده را به حداقل پنج قاب منتقل می نماید ، ولی پیشنهاد می شود که توزیع بارها به سه قاب محدود گردد. (یعنی به قابی که به آن وارد می شود و دو قاب هم جوار آن .) این پیشنهاد محافظه کارانه بدان علت است که در خرپاهایی که اعضاء افقی آن پیش تنیده نیستند ، افتادگی (شکم دادن) خرپای افقی بادبند باعث می شود که در هنگام ورود نیرو ، تغییر مکان معینی قبل از آنکه خرپای افقی

شکل ۹.۱.۲۰ مدل کامپیوتری

شکل ۱۰.۱.۲۰ توزیع نهایی بار

بادبند به بالا کشیده شود، در قاب بوجود آید و از تاثیر کامل بادبند جلوگیری می شود. (این عمل در مورد بادبندهایی که با بست پیش تنیده مانند دو پیچ

(TurnBuckle) کشیده می شوند ، صادق نیست ولی نباید فراموش کرد که در این نوع بادبند نیز اعضاء دارای سختی فشاری نیستند . م)

بعضی از طراحان ممکنست با فرض تقسیم بار جانبی به سه ستون طراحی خود را ساده سازند ، اما این طراحی غلط است . هر ستون منفرد جرثقیل باید برای بار کامل جانبی جرثقیل محاسبه شوند . این فقط بار نگهدارنده (Reactive force) بوده و در سطح بادبند سقفی به قابهای جانبی توزیع می شود . (توجه به شکل ۵ . ۱ . ۲۰ و ۷ . ۱ . ۲۰ موضوع را روشن می سازد . این دو نیرو که یکی نیروی وارده از جرثقیل بوده (Active) و دیگری نیروی است که از حالت تکیه گاهی بادبندی سقف به مقابله با آن می آید (Reactive) در یک سطح قرار ندارند . اصولاً بهتر است قبل از آنکه به نیرو توجه داشته باشیم که ماهیتی مجازی دارد ، به تغییرشکل توجه کنیم که ماهیتی مادی و فیزیکی دارد . نیروی وارده ازسوی جرثقیل می خواهد سرستون را به بیرون براند . در اینجا ستونهای مجاور با کمک خرپای بادبند سقفی و یا هر نگهدارنده دیگری ، می خواهند خود را با این تغییر شکل تطبیق داده و بسته به سختی بخشی از این تغییر شکل را متحمل شوند . بنابراین جلوی حرکت آزاد بالای ستون را که نیرو به آن وارد شد می گیرند و عملاً به آن نیروی نگهدارنده یا Reactive وارد می کنند . به طور خلاصه باید طراحی به صورت مدل منعکس در شکل ۱ . ۲ . ۲۰ باشد . م)

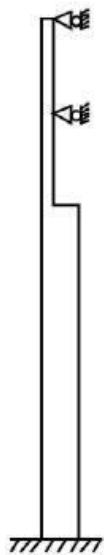
نتیجه محاسبات فوق باید با نتایج سایر محاسبات که تحت تاثیر توزیع بار قرار ندارند ، مانند : ثقلی ، باد و زلزله ، جمع یا مقایسه شود .

به صورت خلاصه ، مقرون به صرفه ترین فرم طراحی زمانی خواهد بود که فرضیات زیر در طراحی منظور شود :

۱- گیرداری پای ستون

۲- خرپای بادبندی افقی سقف (مگر آنکه باد کنترل کننده باشد) که نیروی جانبی جرثقیل بتواند بین ستون‌های مجاور تقسیم شود.

۳- زمانیکه از خرپا برای تیرهای سقف استفاده می شود ، اقتصادی ترین مکان برای نصب بادبندهای خرپائی ، بال تحتانی خرپای سققی می باشد ، چرا که معمولاً آسانتر برای نصب می باشد . بال تحتانی سیستم بادبندی که برای نیروی uplift و کنترل ضریب لاغری لازم است ، ممکن است برای توزیع بارهای متمرکز جانبی نیز کافی باشد.

شکل ۱.۲.۲۰ مدل کامپیوتری بدون حرکت جانبی راس

۲.۲۰ روش طراحی اولیه :

روش طراحی اولیه برای ستون جرثقیل بعلت پیچیدگی در طراحی این اعضا، به طراح کمک خواهد نمود . حتی با وجود برنامه های کامپیوترهای فراوان ، یک طراحی اولیه مناسب ، می تواند سود زیادی را در طراحی کلی عاید کند . در بخش قبلی این راهنما این واقعیت مشخص گردید که برای

بدست آوردن ممان ستون ، محاسبه قاب لازم است . این روش طراحی دستی قابل اعتماد، فقط کمک کننده نبوده ، بلکه برای کاهش زمان محاسبه نهایی مناسب است .

محاسبه دقیق قاب شامل موارد زیر باید باشد :

۱- محاسبه حرکت جانبی .

۲- به صورت مناسب وضعیت گیرداری یا مفصلی پائین و بالای ستون را مشخص سازد .

۳- غیر منشوری بودن هندسی مقطع ستون را در محاسبه اعمال نماید .

یک طراحی اولیه نیازمند روشی برای محاسبه است که سختی مناسب را برای ستون تخمین بزند ، بطریقی که در یک مرحله محاسبه دقیق قاب را به نتیجه برساند . مدلی که در شکل ۲۰ . ۲ . ۱ آمده است ، برای دریافت یک نتیجه خوب در بارگذاری جرثقیل شناخته شده است ، که بادبندهای افقی را در طراحی نهایی مورد استفاده قرار می دهد . این یک مدل برای ستون بدون تغییرشکل جانبی است ، که شامل پایه گیردار بوده ، و دو تکیه گاه در محل تلاقی بال های خرپای تیر سقف با ستون را برای ستون ایجاد می کند .

دیاگرام ممان بدست آمده در مدل بدون تغییرشکل جانبی ، برای ستون جرثقیل ۱۰۰ تن قبلاً در شکل ۲۰ . ۱ . ۲ آمده بود در شکل ۲۰ . ۲ . ۲ نیز آمده است .

مقایسه شکل ۲۰ . ۲ . ۲ با شکل ۲۰ . ۱ . ۵ نشان می دهد که به شکل عمومی شبیه یکدیگر است ، (البته کاملاً مشابه نیست . م) و مقدار ممانها تقریباً یکسان است . برای طراحی اولیه مدلی با دو تکیه گاه بدون حرکت جانبی به قدر لزوم دقیق می باشد . این مدل به صورت استاتیکی دارای دو

درجه نامعین می باشد. بنابراین حتی یک طرح اولیه نیز دارای محاسبه پیچیده ای است و فرضیات معینی را می طلبد.

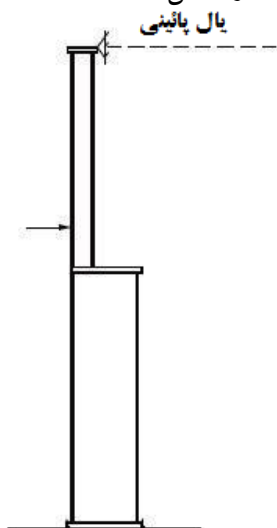
شکل ۲.۲.۲۰ نتایج محاسبه مدل بدون تغییر شکل جانبی

روش طرح اولیه برای بار باد و زلزله معمولاً با فرض نقطه عطف و ابعاد اولیه ستون، برای کنترل حرکت جانبی تحت بار باد می باشد. یک روش مناسب در جرثقیل های با نشیمن لچکی (Bracket) برای طراحی ستون در بخش بعدی آمده است.

اندازه نشیمن ستون های با نشیمن لچکی معمولاً بوسیله باد کنترل می شود. بنابراین طراحی برای باد باید اول صورت گرفته و سپس برای بار باد با اضافه جرثقیل کنترل می شود.

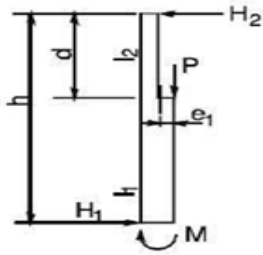
در گزارش فنی شماره ۱۳ نشریه AISE پیشنهاد می کند بار قائم نشیمن محدود به ۵۰ kips گردد.

انواع دیگر ستون های پله دار و یا خرپائی (Laced) (به شکل ۱.۱.۲۰ مراجعه کنید.م) برای جرثقیل ها موضوع متفاوتی هستند . برای بدست آوردن مقدار دقیق ممان ، تاثیر عدم یکنواخت بودن مشخصات ستون باید در محاسبه دیده شود . در محاسبه اولیه ستون پله دار فرض دیگری عملی می باشد . این فرض یک تکیه گاه مفصلی در بالای ستون ، بجای دو تکیه گاه بدون حرکت جانبی می باشد . این تک تکیه گاه مفصلی در محل تلاقی بال تحتانی پل با ستون می باشد . شکل ۳ . ۲ . ۲۰ ساده شده سازه ای است . روابط محاسباتی این اعضا در شکل ۴ . ۲ . ۲۰ آمده است .

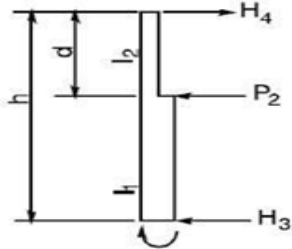

شکل ۳.۲.۲۰ سازه ساده شده

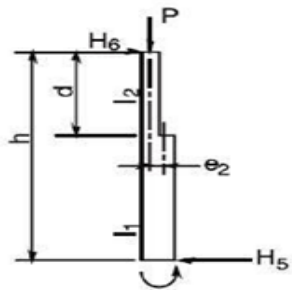
در هر موردی ، رابطه برای نیروی برش در بالا داده شده است . با فرض تکیه گاه تکی ، نامعینی با دانستن این مقدار نیروی برشی از بین می رود . دیاگرام ممان برای یک مفصل تکی ، بدون حرکت جانبی با استفاده از روابط شکل ۵ . ۲ . ۲۰ تخمین زده می شود . با آنکه تغییرات ممان در طول ، با طراحی دقیقی که در شکل ۶ . ۱ . ۲۰ آمده همخوانی کامل ندارد ، ولی علامت ممان ها در مقاطع بحرانی کاملاً همخوان است .

$$H_2 = \frac{3Pe_1(h^2 - d^2)}{2I_1\left(\frac{h^3}{I_1} - \frac{d^3}{I_1} + \frac{d^3}{I_2}\right)}$$

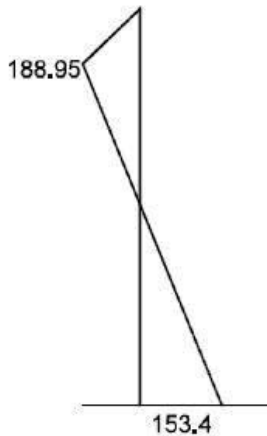

$$H_4 = \frac{P_2(2h^3 - 3dh^2 + d^3)}{2I_1\left(\frac{h^3}{I_1} - \frac{d^3}{I_1} + \frac{d^3}{I_2}\right)}$$

$$H_6 = \frac{3Pe_2(h^2 - d^2)}{2I_1\left(\frac{h^3}{I_1} - \frac{d^3}{I_1} + \frac{d^3}{I_2}\right)}$$

شکل ۴.۲.۲۰ روابط برای سازه ساده شده

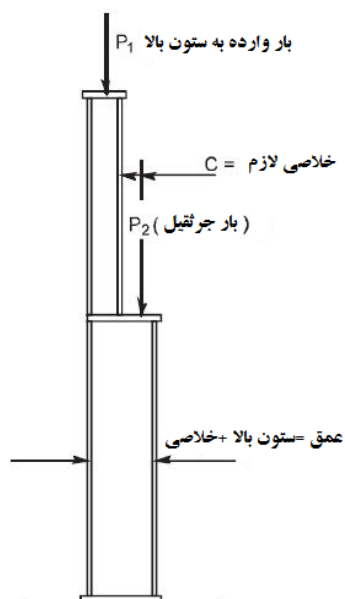
شکل ۵.۲.۲۰ ممان ستون با استفاده از روابط شکل ۴.۲.۲۰

یک جنبه از طراحی اولیه توضیح داده نشد، که در مورد شرائط ستون پله ای و دابل (Double column) ضروری است. طبیعت غیرمنشوری این ستون‌ها، لازم می‌سازد تا ممان اینرسی قسمت فوقانی و تحتانی ستون مشخص باشد، که البته ابتداً مشخص نیست. بنابراین خطوط راهنمایی و یا روش‌هایی لازم است تا مقادیر مستدلی را برای I_1 و I_2 بدست آورد.

۲۰. ۲. ۱ بدست آوردن ممان اینرسی آزمونی برای ستون‌های پله ای :

اندازه قسمت فوقانی ستون‌های پله ای، ممکن است با محاسبه بار محوری وارده به قسمت بالای ستون محاسبه شود. طول مناسبی را برای قسمت نگهداری نشده ستون در جهت ضعیف پیش بینی کرده و اندازه ستون را از جدول AISC انتخاب نمائید. سه شماره بالاتراز ستون انتخابی (بوسیله وزن) را برای در نظر گرفتن ممان خمشی در قسمت بالایی تعیین کنید.

اندازه قسمت تحتانی ستون پله ای ممکن است بوسیله بار قائم جرثقیل که به

شکل ۶.۲.۲۰ خلاصی لازم ستون

صورت مرکزی (بدون خروج از مرکز. م) به یک بال وارد می‌شود.

(و یا ترکیب بال - ناودانی) انتخاب

اولیه می‌تواند بوسیله انتخاب عضوی که در آن $P/A \cong 0.45 F_y$ باشد.

A مساحت یک بال و یا یک بال

باضافه ترکیب ناودانی می‌باشد.

عمق قسمت پائینی بوسیله

ملزومات رواداری جرثقیل

تعیین می شود (شکل ۲۰.۲.۶)

۲.۲.۲۰ بدست آوردن ممان اینرسی برای ستون های دوبل به روش آزمونی:

آن قسمت از ستون که به صورت دوبل می باشد، بهتر است برای بار محوری طراحی گردد. انتخاب اندازه ستون جرثقیل، براساس بارثقلی وارد به ستون مجزای جرثقیل صورت می گیرد. انتخاب تنش مجاز این بخش معمولاً براساس محور قوی تر صورت می گیرد. چراکه در جهت ضعیف به صورت بست چپ و راست و یا نردبانی بوسیله ستون اصلی ساختمان نگهداری جانبی شده است. (این نکته با فرض آنکه محور ضعیف ستون دوبل در امتداد محور جان ستون ترکیبی است، صورت گرفته. م) اندازه واقعی ستون باید تا حدودی جهت محاسبه ممان خمشی، اضافه شود. محاسبه ممان اینرسی مقاطع ترکیبی ستون براساس مشخصات هندسی قطعه کلی و فرمول های استاندارد محاسبه خواهد شد. اگر ممان اینرسی مقطع ترکیبی ستون مورد استفاده باشد، باید بست های ضربدری و یا نردبانی که دو قطعه ستون را به هم وصل کرده اند برای این رفتار مورد محاسبه قرار گیرد.

۳.۲۰ مراحل طراحی نهایی (با استفاده از ASD):

بعد از بدست آوردن نیروها و ممان های نهایی در ستون جرثقیل، می توان آنرا طراحی نمود. طراحی ستون جرثقیل روشی یکه در ستون خواهد بود، چرا که ستون یک تغییر در نیروی محوری و یک تغییر در ممان متمرکز در محل نشیمن یا پله خواهد داشت.

بهترین روش برای ستون های نشیمن دار منشوری، طراحی قسمت بالا و پایین ستون به عنوان دو قطعه مجزا که قسمت فوقانی برای P_1 و ممان مربوطه در

قسمت بالای ستون طراحی شده و قسمت پایین برای $P_1 + P_2$ و ممان قسمت پایین (شکل ۱.۳.۲۰) طراحی می شود. ستون به صورت معمول در قسمت پل جرتقیل حول محور Y، در ارتفاع تیر جرتقیل نگهداری جانبی شده فرض می شود. در مورد محور X مقدار K, F_a, F'_{ex} باید براساس کل طول ستون و مشخصات مقطع ستون خواهد بود. C_m می تواند 0.85 فرض شود چرا که هر قسمت ستون برای تغییر مکان جانبی آزاد است. یک روش معمول در کتاب

The Disgen of Steel Beam – Columns

که توسط Peter F. Adams نوشته و منتشر شده توسط: Canadian Steel Industries Construction Council آمده است. بهترین مرجع برای طراحی ستون های جرتقیل که در نشریه فنی شماره 13 انجمن AISE تحت نام :

Guide for the Design and Construction of Mill Building

می باشد (AISE(2003) در روش زیر آمده که دو رابطه باید کنترل شود.

$$\frac{f_a}{F_a} + \frac{C_{mx} \times f_{bx}}{[1 - (f_a/F'_{ex})]F_{bx}} + \frac{C_{my} F_{by}}{[1 - (f'_a/F'_{ey})]F_{by}} \leq 1.0$$

$$\frac{f_a}{0.6F_y} + \frac{f_{bx}}{F_{bx}} + \frac{f_{by}}{F_{by}} \leq 1.0$$

این روابط با روابط H 1-1 و H 1-2 در آئین نامه AISC ASD در مورد اعضاء مواجهه با بار محوری و خمشی نزدیک است، به استثنای آنکه به معرفی f'_a متفاوت با f_a پرداخته. به اضافه آنکه، بعضی از تعریف اصطلاحات آمده در رابطه، در مواردی فقط برای مسائل ستون های پله ای قابل تطبیق است. تعریف اصطلاحات این روابط به شرح زیر است:

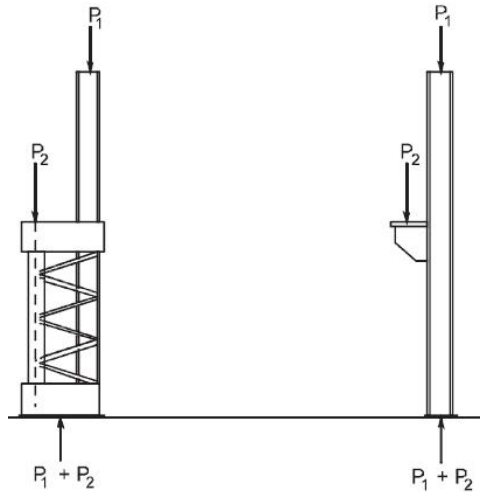
f'_a : در قسمت پائین ستون، $f'_a = (P_a + P_2) / A$ که A مساحت آن قسمت می باشد.

در قسمت فوقانی ستون: $f_a = P_1 / A$ که A مساحت قسمت بالا (ساختمان) می باشد .

f'_a : در هنگام کنترل قسمت پائین ستون برای خمش حول محور $Y - Y$ ، محافظه کارانه است که فرض شود ستون نگهدارنده جرثقیل تمامی خمش ناشی از عکس العمل خروج از مرکز پیل جرثقیل را تحمل نماید. f_{by} ، بعنوان ضریب تشدید، نتیجه ای از (Deflection) تغییر مکان (به نظر می رسد تغییر مکان جانبی مورد نظر است.م)، فقط بستگی به متوسط تنش محوری f'_a در قسمت (ستون) جرثقیل دارد . تنش f'_a با اضافه کردن (یا کاستن) متوسط تنش ناشی از ممان حول محور X محاسبه شده در مرکز ثقل (Centroid) قسمت ستون جرثقیل، (یا از) متوسط تنش f_a در کل قسمت پائین (ستون) بدست می آید .

F_a : مقدار تنش مجاز تحت بار محوری می باشد . مقدار آن ممکنست از طریق کماتش کلی ستون پله دار حول محور $X - X$ براساس طول معادل KL / r_x بدست آمده و یا از طریق کنترل کماتش حول محور $Y - Y$ ، برای طول بدون نگهداری (جانبی) در هر دو قسمت پائین و یا بالای (ستون) بدست آید . حداقل دو مقدار بدست آمده در قسمت بالا و پائین ستون باید محاسبه شود . تیرچه های رابط ستون (نگهدارنده دیوار م .)، در ساختمان های صنعتی، معمولاً بعنوان نگهدارنده جانبی پذیرفته نیستند، چرا که امکان تغییر محل و یا حذف آنها (در زمان های بعدی . م) وجود دارد . اگر تکیه گاه در جهت X فقط در نقاط A و B و C (شکل ۲۰.۳.۲) وجود داشته باشد، طول معادل KL برای محاسبه کماتش حول محور $Y - Y$ باید به صورت کاملاً نگهداری نشده در طول AB در کنترل قسمت بالایی باشد . در کنترل قسمت پائینی حول محور $Y - Y$ مقدار طول معادل KL

باید برای 0.8 از طول BC فرض شود ، بشرط آنکه پای ستون کاملاً گیردار باشد و در صورتیکه اطمینان کاملی از این گیرداری وجود ندارد معادل طول BC گرفته شود .

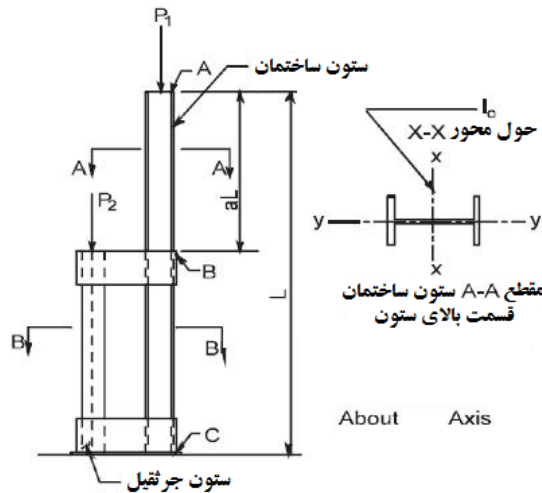

شکل ۱.۳.۲۰ بار ستون

C_{mx} - برای خمش حول محور $X - X$ مقدار آن برابر 0.85 ، در زمانیکه تمامی خمش همزمان با بار باد و در حالیکه تغییر مکان جانبی شکل گرفته است ، خواهد بود. زمانیکه یک (انحنا. م) خمش برای حداکثر بار جرثقیل بدون بار باد ، مورد نظر است (AISE مورد ۲ بار گذاری) مقدار C_{mx} را برابر 0.95 در نظر بگیرید . (گزارش شماره ۱۳ نشریه AISE مورد بار گذاری)

C_{my} - از آنجائیکه فرض شده بخش پائین ستون جرثقیل باید تمامی خمش حول محور $Y - Y$ را تحمل نماید ، این ضریب به قسمت پائینی اعمال می شود (فرض می شود که f_{by} در قسمت فوقانی برابر صفر است) . فرض شود که گیرداری در پایه وجود دارد ولی تداخلی با ستون ساختمان (به شکل ۲۰.۳.۲۰ مراجعه کنید . م) ندارد ، نیمی از ممان در نقطه B بعنوان نتیجه عکس العمل وارده از پل مجاور به پایه منتقل می شود که در آن $C_{my} = 0.4$

(آئین نامه AISC بخش H1). اگر گیرداری پایه نتواند فرض شود ، $C_{my} = 0.6$ (مفصل بودن پایه) و یا در شرائط میانی ، بین 0.4 و 0.6 درون یابی (interpolate) صورت گیرد .

شکل ۲.۳.۲۰ ستون تیپ

f_{bx} - حداکثر تنش ناشی از خمش حول محور $X - X$ ، با فرض جمع کردن تاثیر جرثقیل و سختمان روی بخش پایینی ستون جرثقیل و سختمان و بخش فوقانی ستون به تنهایی .

f_{by} - حداکثر تنش ناشی از خمش حول محور $Y - Y$ در بخش پایینی ستون جرثقیل ، معمولاً صفر در قسمت بالائی

F_{bx} - برای فشار در ستون جرثقیل در قسمت پایینی ، F_{bx} ، حداکثر تنش مجاز ناشی از خمش در تارهای انتهایی حول محور $X - X$ ، که اگر لازم باشد به کمتر از $0.6 F_y$ کاهش یافته است ، چرا که تکیه گاه جانبی ندارد . تنش مجاز کاهش یافته ، ممکن است براساس تنش مجاز محوری بخش ستون جرثقیل برای کمانش حول محور $Y - Y$ همانطوریکه در شکل ۲.۳.۲۰ آمده ، گذاشته شود . (محور $Y - Y$ در این طرح ممکنست مرتبط با

محور $X - X$ از بخش بال پهن تکی در آئین نامه AISC باشد.) تنش مجازستون ، بنابراین باید با ضرب در ضریب C_m / C_c بدست آید ، همانطوریکه در مقطع B-B در شکل ۲۰.۳.۲ آمده است ، در هیچ موردی این تنش نباید از $0.6 F_y$ بیشتر گرفته شود .

$-F_{by}$ از آنجائیکه این بخش از خمش حول محور ضعیف ترکیب ستون جرثقیل و ستون ساختمان می باشد ، هیچ کاهششی در تنش مجاز برای کمانش جانبی لازم نیست . همچنین ، از آنجائیکه فرض شده مقاومت خمش به تنهایی بوسیله ستون جرثقیل در بخش پائینی گرفته شود ، از مقدار مجاز تنش برای مقطع فشرده می تواند براساس بخش F_2 آئین نامه AISC ASD استفاده کرد.

$-F'_{ex}$ از آنجائیکه این تنش بعنوان پایه ای برای تعیین تشدید تاثیر تغییر مکان (جانبی.م) ستون در صفحه خمش بکار می رود ، باید بر پایه طول معادل کامل ستون پله دار برای خمش حول محور $X - X$ بدست آید ، همانطوریکه در مورد F_a آمده است .

$-F'_{ey}$ اگر فرض شود پایه ستون گیردار است ، $K = 0.8$ برای بخش ستون جرثقیل به تنهایی گرفته می شود . در غیر اینصورت $K = 1$ خواهد بود . این طول در تعیین KL در بخش ستون BC خواهد بود مثال ۲۰.۳.۱ نشان دهنده روش کار می باشد .

در گزارش فنی شماره ۱۳ نشریه AISE مقدار طول موثر براساس سه پارامتر تعریف شده است : نسبت طول مقطع کاهش یافته به کل طول ستون ، B، و نسبت حداکثر ممان اینرسی مقطع ترکیبی ستون به مقطع کاهش یافته .(این ضریب در ضمیمه B آمده.م)

و P_1 / P_2 نسبت نیروی محوری قسمت بالا به نیروی جرثقیل در قسمت پائین ستون می‌باشد. (شکل ۲۰.۳.۲۰ را ببینید).

جداول گزارش فنی شماره ۱۳ نشریه AISE شرایط انتهایی ستون را به استثنای مفصل یا گیردار معین نمی‌سازد و معمولاً نیز نسبت P_1 / P_2 خارج از جداول ارائه شده قرار می‌گیرد. در مرجع شماره ۲ و جداول ضمیمه B، هفت نوع مختلف شرایط انتهایی ستون آمده است، شامل:

(a) مفصل - مفصل

(b) گیردار - آزاد

(c) گیردار - مفصل

(d) گیردار - غلطک

(e) گیردار - گیردار

(f) مفصل - گیردار

(g) مفصل - غلطک

به اضافه، این جداول شامل ستون‌های منشوری و غیر منشوری نیز می‌شود و همچنین مجازاً تمامی ترکیبات نسبت بار P_1 و P_2 می‌گردد.

مثال: ۲۰.۳.۱ طراحی ستون جرثقیل با لچکی نشیمن (ASD):

طراحی کنید ستون نشان داده شده در شکل ۲۰.۳.۳.

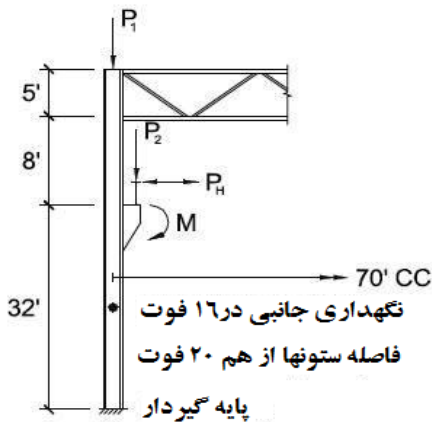
با استفاده از ملاحظات گزارش فنی شماره ۱۳ نشریه AISE و فولاد A992:

۱: بار گذاری :

براساس ترکیب بار گذاری گزارش فنی شماره ۱۳ نشریه AISE محاسبه ای صورت گرفته است. دیاگرام ممان بحرانی از ترکیب بار گذاری ۲ و ۳ بدست آمده است.

بار گذاری ۲: مجموع بار زنده و بار مرده باضافه جرثقیل (جانبی و قائم).
 بار گذاری ۳: سه چهارم مجموع بار مرده باضافه بار قائم جرثقیل و بار باد.
 شکل (۴.۳.۲۰)

بار گذاری ۲ بیشترین ممان بحرانی در قسمت پائین ستون و بار گذار ۳ در قسمت بالای ستون را ایجاد کرد.

شکل ۳.۳.۲۰ مثال

۲. طراحی اولیه :

از آنجائیکه این سازه کاملاً بلند می باشد بنظر می رسد که تغییر مکان جانبی ، کنترل کننده مقطع است بنابراین پیشنهاد می شود طراحی اولیه براساس ملاحظات تغییر مکان جانبی صورت گیرد.

$$\frac{H}{240} = \frac{45 \times 12}{240} = 2.25''$$

براساس تغییر مکان جانبی مجاز :
 از مقدار ۲'' استفاده می نمائیم .

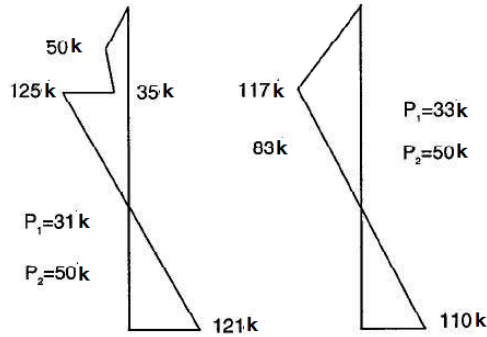
برای یک ستون حالت گیردار - گیردار و بار باد $WL=20$ psf :

$$\Delta = \frac{P_w H^3}{24EI}$$

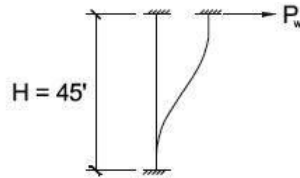
شکل ۵.۳.۲۰ را ببینید :

$$P_w = (WL) \left(\frac{H}{2} \right) \text{ (فاصله دو قاب از هم)}$$

$$P_w = 20 \times 20 \times 45/2 = 9.0 \text{ K}$$

شکل ۵.۳.۲۰ دیاگرام ممان بحرانی

شکل ۵.۳.۲۰ محاسبه تغییر مکان جانبی

(در این رابطه با ممان گرفتن حول پایه نیروی معادل بار باد را در قسمت فوقانی یافته و جایگزین نموده اند .

$$WL \times L \times H \times \frac{H}{2} = P_w \times H$$

L فاصله دو قاب از یکدیگر و WL بار باد می باشد . م)

با فرض تقسیم مساوی P_w بین دو ستون قاب :

$$I_x = \frac{\left(\frac{9.0}{2}\right) \times 45^3 \times 1728}{24 \times 29000} = 1018 \text{ in}^4$$

که با استفاده از یک $W16 \times 77$ خواهیم داشت : $I_x = 1110 \text{ in}^4$ o. k.

۳- کنترل تنش:

مشخصات مقطع $W 16 \times 77$ عبارتست از:

$$\begin{aligned} I_x &= 1110 \text{ in}^4 & r_x &= 7.0 \text{ in.} & r_t &= 2.77 \text{ in} \\ r_y &= 2.47 \text{ in.} & S_x &= 134 \text{ in}^3 \\ A &= 22.6 \text{ in}^2 & d/A_f &= 2.11 \end{aligned}$$

کنترل قسمت پائین ستون:

برای بارگذاری ۲ داریم $P_1 = 31 \text{ kips}$, $P_2 = 50 \text{ kips}$

با استفاده از جداول مربوط به طول موثر در ضمیمه B مقدار K_x را می یابیم .
فرض کنیم پایه ستون گیردار و در قسمت بالا غلطک گیردار می باشد .

$$I_1 / I_2 = 1$$

$$L_2 / L_t = 32 / 42.5 = 0.75$$

$$P_2 / P_t = 50 / 81 = 0.62$$

(P_t مجموع دو بار وارده به ستون $P_1 + P_2 = 31 + 50 = 81 \text{ Kips}$)

توجه کنید که L_T براساس وسط ارتفاع خرابای سقفی بدست آمده

($L_t = 32 + 8 + 5 / 2 = 42.5 \text{ FT}$)

با درون یابی در جدول داریم : $K_2 = 0.97$

$$KL_x = (0.97) (42.5) = 41.2 \text{ ft}$$

$$KL_y = (1) (16) = 16.0 \text{ ft}$$

کنترل رابطه AISC:

$$f_a = P_t / A = 81 / 22.6 = 3.58 \text{ ksi}$$

$$KL_x / r_x = (41.2) (12) / 7 = 70.68$$

$$KL_y / r_y = (16) (12) / 2.47 = 77.70$$

$$F_a = 19.5 \text{ ksi}, F'_e = 29.9 \text{ ksi}$$

$$f_b = M / S_x = (125) (12) / 134 = 11.2 \text{ ksi}$$

(نگهداری شده در محل پل و ۱۶ فوت بالای پایه) $C_m = 0.85, F_b = 30 \text{ ksi}$

$$\frac{f_a}{F_a} + \frac{C_m f_b}{\left(1 - \frac{f_a}{F'_e}\right) F_b} \leq 1.0$$

$$\frac{3.58}{19.5} + \frac{(0.85)(11.2)}{\left(1 - \frac{3.58}{29.9}\right) 30} = 0.54 \leq 1.0$$

$$\frac{f_a}{0.6F_y} + \frac{f_b}{F_b} = \frac{3.58}{30} + \frac{11.2}{30} = 0.49 \leq 1.0$$

کنترل قسمت بالای ستون:

برای بار گذاری ۳ داریم: $P_1 = 33 \text{ kips}, P_2 = 37.5 \text{ kips}$

با استفاده از جدول طول موثر ضمیمه B برای بدست آوردن K_x :

$$I_1 / I_2 = 1.0, L_2 / L_T = 0.75$$

$$P_2 / P_1 = 33 / 70.5 = 0.47$$

$$K_1 = 1.36:$$

با درون یابی در جدول داریم:

$$KL_x = (1.36)(42.5) = 57.8 \text{ ft}$$

$$KL_y = 8 \text{ ft}$$

کنترل روابط تداخلی AISC:

$$f_a = 33/22.6 = 1.46 \text{ ksi}$$

$$KL_x / r_x = (57.8)(12) / 7 = 99.08$$

$$KL_y / r_y = (8)(12) / 2.47 = 38.87$$

$$\therefore F_a = 14.9 \text{ ksi}, F'_e = 15.3 \text{ ksi}$$

$$f_b = M / S_x = (117)(12) / 134 = 10.5 \text{ ksi}$$

$$f_a / F_a = 1.46 / 14.9 = 0.10 < 0.15$$

$$\frac{f_a}{F_a} + \frac{f_b}{F_b} \leq 1.0$$

کنترل:

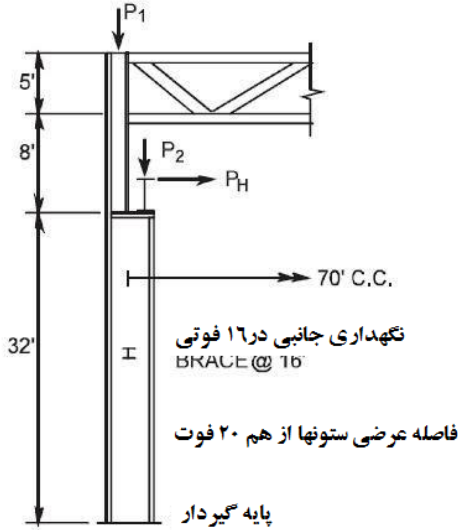
$$\frac{1.46}{14.9} + \frac{10.5}{30} = 0.45 \leq 1.0 \text{ o.k.}$$

از $W16 \times 77$ استفاده می کنیم.

تغییر مکان (جانبی.م) کنترل شده است .

مثال ۲.۳.۲۰ طراحی ستون پله دار:

طراحی ستون مطابق شکل ۶.۳.۲۰ با استفاده از روش ASD

شکل ۶.۳.۲۰ مثال

با استفاده از مقررات گزارش فنی شماره ۱۳ نشریه AISE و فولاد A992

۱- بارگذاری

یک قاب براساس ترکیب بارگذاری AISE مورد محاسبه قرار گرفت .

دیگرام ممان بحرانی از بارگذاری ۲ بدست آمد. شکل ۷.۳.۲۰ را ببینید .

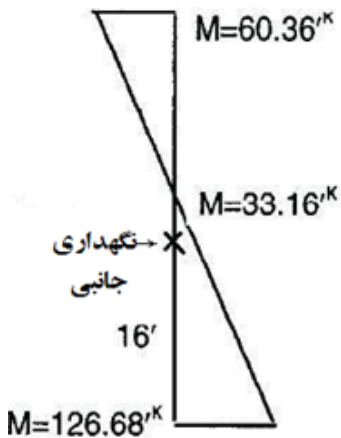
بارگذاری ۲ = بار زنده + بار مرده + بار جرثقیل (قائم و جانبی)

۲- طراحی اولیه :

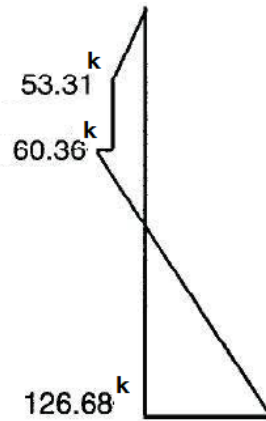
با استفاده از مراحل طراحی اولیه مقاومتی بحث شده در این راهنما صورت می

$P = 31 \text{ Kips}$

گیرد . برای قسمت بالائی ستون

شکل ۸.۳.۲۰ دیاگرام ممان بحرانی

Case 2

شکل ۷.۳.۲۰ دیاگرام ممان بحرانی

جداول ستون براساس آئین نامه AISC ، از یک $W12 \times 35$ استفاده می نمائیم . برای قسمت پائینی ستون بار ستون برابر 50 kips می باشد .

برای تعیین مساحت بال : $0.45 F_y = 16.2 \text{ KSI}$

$$A_{\text{flang}} = 50/16.2 = 3.09 \text{ in}^2$$

نیاز به یک مقطع W24 برای خلاصی حرکت جرتقیل می باشد.

تیر مورد لزوم برای جرتقیل $W 24 \times 62$, $A_{\text{flang}} = 4.15 \text{ in}^2$ مورد بررسی قرار می گیرد .

بعنوان یک تخمین برای ممان اینرسی ستون پله دار ، با احتساب متوسط وزن در ممان اینرسی برای قسمت بالا و پائین ستون داریم :

$$\frac{(32)(1550) + (10.5)(285)}{42.5} = 1237 \text{ in}^4$$

(عدد 32 ft ارتفاع قسمت پائین ستون و 1550 in ممان اینرسی یک تیر $W 24 \times 62$ می باشد و عدد 10.5 طول قسمت فوقانی ستون و 285 in^4 ممان اینرسی یک تیر $W12 \times 35$ است و عدد 42.5 ft در مخرج طول کل ستون تا وسط خرپای سقفی است. م.)

از آنجائیکه متوسط ممان اینرسی کل ستون بدست آمده بالاتر از عدد 984 in^4 در مثال قبلی می‌باشد، ستون از نظر تغییر مکان جانبی $L/240$ را برآورده می‌نماید. بعد از کنترل نهایی تنش، تغییر مکان جانبی بوسیله کامپیوتر می‌تواند صورت گیرد.

۳- کنترل تنش:

مشخصات مقطع: $W12 \times 35$ به شرح زیر است:

$$\begin{aligned} A &= 10.3 \text{ in}^2 & I_x &= 285 \text{ in}^4 \\ S_x &= 45.6 \text{ in}^3 & r_x &= 5.25 \text{ in} \\ r_y &= 1.54 \text{ in} & r_t &= 1.74 \text{ in} \end{aligned}$$

و مقطع $W24 \times 62$:

$$\begin{aligned} A &= 18.2 \text{ in}^2 & I_x &= 1550 \text{ in}^4 \\ S_x &= 131 \text{ in}^3 & r_x &= 9.23 \text{ in} \\ r_y &= 1.38 \text{ in} & r_T &= 1.71 \text{ in} \\ d / A_f &= 5.71 \end{aligned}$$

با استفاده از جدول طول موثر در ضمیمه B مقدار K_x را می‌یابیم. فرض

کنیم که ستون دارای پایه گیردار در بالای ستون غلطک گیردار داریم:

$$\begin{aligned} I_1 / I_2 &= 285 / 1550 = 0.18 \\ I_2 / L_t &= 32 / 42.5 = 0.75 \\ P_2 / P_t &= 50 / 81 = 0.62 \end{aligned}$$

بوسیله درون یابی در جدول خواهیم داشت:

$$K_1 = 0.89, K_2 = 1.29$$

کنترل قسمت تحتانی ستون:

$$KL_x / r_x = (1.29)(42.5)(12) / 9.23 = 71.3$$

$$KL_y / r_y = (1)(16)(12) / 1.38 = 139$$

$$\therefore F_a = 7.73 \text{ ksi} \quad F'_e = 29.4 \text{ ksi}$$

$$f_a = \frac{P_r}{A} = 81 / 18.2 = 4.45 \text{ ksi}$$

$$f_{bx} = M / S_x = (126.68)(12) / 131 = 11.6 \text{ ksi}$$

تعیین F_b :

از دیاگرام ممان در قسمت پائینی ستون (شکل ۲۰.۳.۸)

دیاگرام ممان بحرانی:

$$C_b = 1.75 + 1.05 (M_1 / M_2) + 0.3 (M_1 / M_2)^2 \leq 2.3$$

$$M_1/M_2 = -33.2/126.68 = -0.26$$

$$C_b = 1.75 + 1.05 (-0.26) + 0.3 (-0.26)^2 = 1.5$$

$$L / r_t = (16) (12) / 1.71 = 112$$

براساس رابطه F1-7 و F1-8 آئینامه AISC داریم:

$$F_b = \frac{170 \times 10^3 C_b}{(L/r_t)^2} \leq 0.60 F_y$$

$$F_b = \frac{170 \times 10^3 \times 1.5}{(112)^2} = 20.3 \leq 0.60 F_y$$

$$F_b = \frac{12 \times 10^3 C_b}{ld/A_f} \leq 0.60 F_y$$

$$F_b = \frac{12 \times 10^3 \times 1.5}{16 \times 12 \times 5.71} = 16.42 \leq 0.60 F_y$$

$$\therefore F_b = 20.3 \text{ ksi}$$

کنترل روابط تداخلی گزارش فنی شماره ۱۳ نشریه AISE:

$$\frac{f_a}{F_a} + \frac{C_m f_{bx}}{\left(1 - \frac{f_a}{F'_{ex}}\right) F_{bx}} + \frac{C_{mx} f_{by}}{\left(1 - \frac{f_a}{F'_{ey}}\right) F_{by}} \leq 1.0$$

$$\frac{f_a}{0.6 F_y} + \frac{f_{bx}}{F_{bx}} + \frac{f_{by}}{F_{by}} \leq 1.0$$

$$\frac{4.45}{7.73} + \frac{(0.95)(11.6)}{(1 - 4.45/29.38)(20.3)} = 1.21 \text{ N.G. خوب نیست.}$$

با تکرار محاسبات فوق برای $W24 \times 68$ خواهیم دید که جوابگو می باشد .

کنترل قسمت بالائی ستون : $P = 31 \text{ Kips}$, $M = 53.31 \text{ Kip-ft}$

تغییر در مقدار I_1 / I_2 (تغییر بعلت $W 24 \times 68$) تغییر کوچکی در طول موثر

قسمت فوقانی ستون دارد. تکرار در جدول طول موثر $K_1 = 0.85$ را می رساند.

$$KL_x / r_x = (0.85)(42.5)(12) / 9.55 = 45.4$$

$$KL_y / r_y = (1)(8)(12) / 1.54 = 62$$

بنا براین:

$$F_a = 22.4 \text{ KSI} , F'_e = 72.5 \text{ Ksi}$$

$$f_a = P / A = 31 / 10.3 = 3.01 \text{ Ksi}$$

$$f_b = M / S_x = (53.31)(12) / 45.6 = 14.0 \text{ Ksi}$$

$$F_b = 30 \text{ Ksi} (L_w < 8 \text{ Ft})$$

$$\frac{f_a}{F_a} + \frac{C_m f_b}{\left(1 - \frac{f_a}{F'_e}\right) F_b} \leq 1.0$$

$$\frac{3.01}{22.4} + \frac{0.95(14.0)}{\left(1 - \frac{3.01}{72.5}\right)30} = 0.60 \leq 1.0$$

$$\frac{f_a}{0.6F_y} + \frac{f_b}{F_b} = \frac{3.01}{30} + \frac{14.03}{30} = 0.57 \leq 1$$

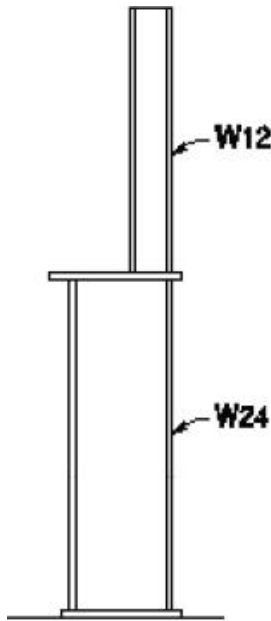
از یک $W 12 \times 35$ با یک $W24 \times 68$ استفاده می نمائیم .

۲۰. ۴ نکات اقتصادی:

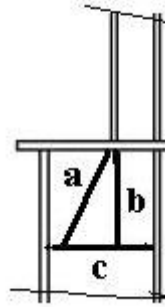
اگر چه ممکن نیست که با قاطعیت روشی اقتصادی عملی برای تعیین نوع

ستون به طور مثال با لچکی نشیمن ، پله دار ، با ستون جدا را بعلت شرائط

مختلف کارگاه ها ارائه نمود ، ولی می توان بعضی مطالب را تشخیص داد:

شکل ۱.۴.۲۰ ستون ساده

سخت کننده های ورق بالای
ستون پیشنهادی مترجم

۱- یک ستون پله دار اقتصادی تر است اگر ساده باشد. در حقیقت در خیلی از مشاغل این نوع ستون در مقایسه با ستون لچکی نشیمن دار اقتصادی تر است، حتی در بارهای سبک. ساده بودن به معنی آنستکه ستون (پله دار) بدون ناودانی تقویتی و یا اتصالات جوشی اضافی می باشد (شکل ۱.۴.۲۰).

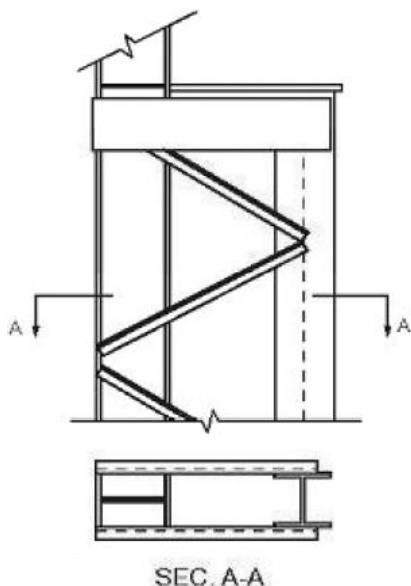
برای مثال ورق بالای ستون ممکن است به حد کافی ضخیم گرفته شود تا لزوم استفاده از سخت کننده های زیر بال داخلی ستون بالائی را حذف نماید. (برای عدم استفاده از ورق ضخیم می توان از جزئیات پیشنهادی فوق بهره گرفت.م)

۲- ستون جدا جدا برای جرثقیل های سنگین اقتصادی تر است. سازندگان ترجیح می دهند که ستون جرثقیل بوسیله پروفیل های W به ستون اصلی متصل شود. چرا که بعنوان یک دیافراگم عمل می نماید. بجای آنکه با چپ و راست های نبشی بهم دوخته شوند. (شکل ۲.۴.۲۰)

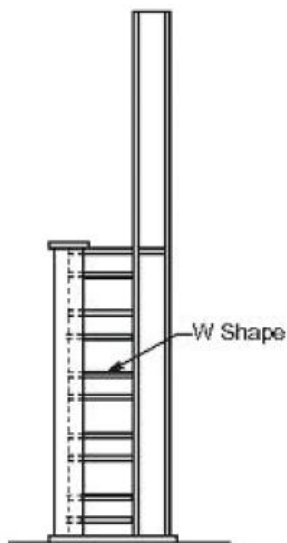
سیستم چپ و راست در مقایسه با سیستم دیافراگم وقتی اقتصادی است که تعداد قطعات مختلف مورد نیاز نباشد. برای مثال، وقتی که عرض بال ستون ساختمان برابر عمق ستون جرتقیل باشد، که در این صورت ستون به صورت اقتصادی با اتصال نبشی متصل می گردد. (شکل ۳.۴.۲۰)

۳- ستون با لچکی نشیمن دار معمولاً وقتی اقتصادی ترین است که حداکثر بار ستون 25 Kips باشد. وقتی عکس العمل های جرتقیل بین 25 Kips تا 50 Kips می باشد بهتر است هر دو مورد ستون با لچکی نشیمن و یا ستون پله دار استفاده شود.

۴- اگر مساحت یک بال ستون پله دار ضریب $0.5 F_y$ کمتر از بار جرتقیل روی ستون است، یک ستون مجزا قطعاً بهتر خواهد بود.

شکل ۳.۴.۲۰ ستون با اتصال نبشی

شکل ۲.۴.۲۰ اتصالات با استفاده از پروفیل W

۲۱. جرثقیل های بیرونی: .

جرثقیل های بیرونی معمولاً در بسیاری از کارخانجات جهت جابجائی ضایعات ، قطعات و سایر موارد بکار می روند . چند جنبه مهم که مختص این جرثقیل است ، عبارتند از:

۱- در محیط خارج جرثقیل با شرایط مختلف جوی روبروست و نیازمند توجه بیشتری در مورد رنگ و تعمیرات ، ضخامت قطعات و زدودن رطوبت از مکان‌هایی است که احتمال جمع شدگی آب در آن می رود .

۲- جهت راهروها و ریل ها و محدودیت های مشابه ، جرثقیل های بیرونی معمولاً نیازمند دهانه های بلند تر از جرثقیل های داخل سالن می باشند . این جرثقیل ها فاقد ستون ساختمانی هستند ، که بتواند باربری جانبی آنها را تامین نماید . بنابراین ، دهانه نگهداری نشده و بلند معمولاً برای نصب وجود دارد . خرپاهای بادبندی افقی ستون‌های خرپایی عریض یا سایر قطعات بادبندی معمولاً برای رسیدن به پایداری ضروری است .

۳- دهانه های بلند ممکنست استفاده از خرپا را ، بجای تیر ورق و یا مقاطع نورد شده ، لازم بداند . این استفاده مزایای معینی شامل سختی زیادتر را دارد . ازسوی دیگر عدم مزیت در زیاد شدن عمق باضافه اتصالاتی است که به شدت با مسائل خستگی مواجه هستند . تنش های ثانویه باید در محاسبات خستگی خرپاهای مورد استفاده در پل های جرثقیل بکار گرفته شود .

۴- تیر خاص دیگری که برای پل های جرثقیل می تواند بکار رود ، تیر - خرپا می باشد . این تیر ادغام شده (Hybrid) شامل زوجی از یک تیر (بال فوقانی) و یک خرپا است . این مجموعه دارای سختی عالی و اگر

موقتاً قطعات خرپا صدمه ببیند ، جرثقیل را نگه خواهد داشت . باز هم مشکل این سیستم عمق زیاد آنست .

۵- البته راه حل دیگر برای مسئله دهانه بلند ممکنست در استفاده از مقاطع قوطی و یا شبه قوطی باشد مرجع عالی در این مورد بوسیله 1972 Schlenker تهیه شده است . این مقاطع دارای مقاومت پیچشی و جانبی عالی هستند . باضافه آنکه ، مسئله مرتبط با خروج از مرکز ریل نیز برطرف می شود .

۶- ترد شکنی در جرثقیل هایی که در درجه حرارت پائین کار می کنند باید مورد توجه باشد .

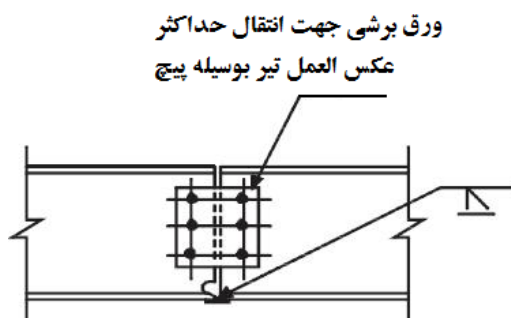
۲۲ . جرثقیل های آویزی:

جرثقیل های آویزی در بسیاری از کارخانجات مورد استفاده قرار گرفته و برای شرایطی خاص نیز کاملاً اقتصادی می باشند . یکی از مزایای روشن عملی برای این نوع جرثقیل ، انتقال ارابه (Trolly) جرثقیل از یک راهرو به راهرو دیگر است . ملاحظات مناسب در طراحی برای مقابله با بارهای جانبی و ضربه برای این نوع جرثقیل باید در نظر گرفته شود . اصول ارائه شده در این راهنما (برای مثال: انتقال بار) ، در حالت عمومی ، قابل استفاده برای این نوع جرثقیل ها می باشد . از آنجائیکه این جرثقیل ها معمولاً بوسیله قطعات سقفی نگهداری می شوند ، بارها مستقیماً به داخل ستون ها انتقال نمی یابند ، بنابراین طراحی ستون ، درگیر در مسائل توزیع ممان عبور از روی ستون نمی باشد . توجه کافی باید معطوف به نحوه آویزان شدن این جرثقیل ها گردد . مسائل خستگی در اتصالات در گذشته وجود داشته و ملاحظات مناسب باید

برای اتصالات آویز جهت تضمین های کافی در طول عمر جرثقیل صورت گیرد .

سیستم آویز باید قابل تنظیم عمودی جهت تنظیم مناسب ارتفاع تیر محل عبور باشد . بعد از آنکه تیر محل عبور به صورت قائم تنظیم شد ، یک بادبند جهت جلوگیری از حرکت جانبی ، در هر محل اتصال آویز باید نصب شود . این بادبند جلوی حرکت عمود بر پل محل عبور جرثقیل را خواهد گرفت . بیشترین سیستم های آویزی تجربه خستگی (حتی.م) در تنش های نسبتا پائین را خواهند داشت اگر جلوی حرکت جانبی آنها گرفته نشده باشد. به اضافه بادبندهای یاد شده ، باید بادبندهای طولی به موازات پل عبور جرثقیل جهت جلوگیری از حرکت جانبی در جهت طول ریل نصب شود . این نوع بادبند در فواصل تقریبی 100 ft باید نصب گردد .

اتصالات تیر محل عبور، به بسیاری از طرق می تواند ساخته شود . اتصالات باید بطریقی باشند که چرخ جرثقیل از روی آن عبور نرمی داشته باشد . یک اتصال تیپ در شکل ۱.۲۲ آمده است .

جایگزین: جوش ورق اتصال به جان تیر به جای پیچ
 شکل ۱.۲۲ اتصال تیر جرثقیل آویزی

بسیاری از تولید کنندگان ، ترجیح می دهند که تیر جرثقیل را تهیه نمایند . مهندس طراح باید دقیقاً هماهنگ با تهیه کننده جرثقیل محل آویز ها و نیروی عکس العمل را ارائه نماید . بسیاری از اوقات طراحی سازه باید قبل از انتخاب سیستم جرثقیل صورت گیرد . در این حالت محل آویز و عکس العمل ها باید بوسیله طراح تخمین زده شود . عکس العمل آویز می تواند از کاتالوگ کارخانه سازنده استخراج شود . آویز ها باید در هر ۱۵ تا ۲۰ فوت ، در صورت امکان ، ایجاد گردد . مقدار مجاز افتادگی تیر جرثقیل ، ناشی از بار چرخ ها ، محدود به دهانه تقسیم بر ۴۵۰ می گردد .

به اضافه کنترل های مختلف AISC که باید برای طراحی تیرهای جرثقیل های آویزی صورت گیرد، کنترل ترکیب تنش موضعی بال تحتانی، جهت تعیین تاثیر بار مماس با چرخ روی بال تحتانی، باید صورت گیرد. تاثیر بار متمرکز چرخ در طولانی مدت می تواند مانند عملیات نورد سرد روی فولاد باعث ترک خوردگی و کنده شدن بخشی از بال تحتانی شود.

در مشخصات CMAA

(Specifications for Top Running & Under Running Single Girder Electric Traveling Cranes Utilizing Under Running Trolley Hoist)
(CMAA 2000)

طراحی پیشنهادی برای تعیین تنش تماسی نگاشته شده است.

۲۳ . تعمیرات و نگهداری :

همانطوریکه در این مجموعه قبلاً گفته شد ، ساختمان های جرثقیل دار ، به نگهداری بیشتری نیازمند هستند. تنظیم ریل جرثقیل نکته ای است بحرانی. اگر نگهداری و تعمیرات مناسب نباشد، سائیدگی روی ریل ها و جرثقیل و

پتانسیل خرابی ناشی از خستگی را نتیجه می دهد . همچنین ریل جرثقیل باید مورد بازدید برای غیر هم سطحی قرار گیرد ، تا مسئله خستگی به حداقل برسد . اگر ترک ناشی از خستگی بوجود آمده و باید تعمیر شود ، ممکن است در اثر عدم انتخاب روش مناسب ، مشکلات اضافه ای بوجود آید . یک جوشکاری ساده در یک ورق دوبرگ شده ، لچکی ها و یا سایر تقویت ها ممکن است باعث شکاف یا زخمی (Notch) شود که مسئله ای بس جدی تر از مسئله اول است . مهندسین باید با احساس کاملی از آنچه در مسیر مراحل تعمیر می خواهند صورت دهند ، جزئیات مراحل تعمیر ترک خستگی را ارائه نمایند . بدین معنی که بعنوان تعمیر ، یک مشکل بدتر خستگی را بجای نگذاریم . مراجعه به ضمیمه K آئیننامه AISC در این مورد ضروری است .

۲۴ . خلاصه و روش طراحی

بسیاری از اصول مرتبط با طراحی و محاسبه سازه به همراه جرثقیل در این راهنما آورده شد . در جهت بهینه کردن زمان طراحی ، سر خط هایی در زیر آمده که برای طراحان آورده می شود .

- ۱- تهیه بهترین جا نمایی .
- ۲- طراحی پل جرثقیل و تعیین نیروها وارده از جرثقیل به ستون و قاب .
- ۳- تهیه یک طراحی اولیه برای ستون جرثقیل .
- ۴- طراحی خرپاهای سقفی یا تیرهای سقفی برای بار مرده و زنده .
- ۵- تعیین تمامی ترکیبات بارگذاری ، برای آنچه کل قاب باید برای آن طراحی شود .

۶- محاسبه قاب مورد نظر برای بار مرده ، زنده و باد و زلزله . این محاسبه باید بدون در نظر گرفتن مشارکت باربری قاب های مجاور صورت گیرد. همینطور سختی جانبی قاب را تعیین نمائید.

۷- قاب را محاسبه نمائید (با تعیین میزان شرکت بارها) برای بارگذاری جرثقیل.

۸- ترکیب ممان ها و نیروها برای دو محاسبه انجام شده که متعاقباً برای طراحی بکار می رود.

۹- طراحی نهائی ستون ، خراباها ، بادبندها و جزئیات لازم.

REFERENCES:

- ACI Committee 302, *"Guide for Concrete Floor and Slab Construction"*, (ACI 302.1 R-96), 1997, Farmington Hills, MI.
- ACI Committee 360, *"Design of Slabs on Grade,"* (ACI 360 R-92) (re-approved 1997), 1992, Farmington Hills, MI.
- ACI Committee 318, *Building Code Requirements for Structural Concrete (ACI 318-02) and Commentary (ACI 318R-02)*, 2002, Farmington Hills, MI.
- ACI Committee 349, *Code Requirements for Nuclear Safety Related Concrete Structures (ACI 349-01) and Commentary (ACI 439R-01)*, 2001, Farmington Hills, MI.
- Adams, Peter E, 1974, *The Design of Steel Beam-Column*, Canadian Steel Industries Construction Council, Willowdale, Ontario.
- American Concrete Institute, 200 I, *Code Requirements for Nuclear Safety Related Concrete Structures (ACI 349-01)*, ACI, Farmington Hills, MI.
- American Concrete Institute, 2002, *Building Code Requirements for Reinforced Concrete, (ACI 318-02)*, ACI, Farmington Hills, MI.
- American Institute of Steel Construction, 1989, *Specification for Structural Steel Buildings, Allowable Stress Design, Plastic Design with Commentary*, AISC, Chicago, IL.
- American Institute of Steel Construction, *Column Base Plates*, 1990, AISC Steel Design Guide Series No.1, AISC, Chicago, IL.
- American Institute of Steel Construction, 1992, *Engineering for Steel Construction*, AISC, Chicago, IL.
- American Institute of Steel Construction, *Erection Bracing of Low-Rise Structural Steel Buildings*, 1997, AISC Steel Design Guide Series 1, AISC, Chicago, IL.
- American Institute of Steel Construction, 1999, *Load and Resistance Factor Design Specification for Structural Steel Buildings and Commentary*, Chicago, IL.
- American Institute of Steel Construction, 2000, *Code of Standard Practice for Steel Buildings and Bridges*, AISC, Chicago, IL.
- American Institute of Steel Construction, 200 I, *Manual of Steel Construction-Load and Resistance Factor Design*, Third Edition, AISC, Chicago, IL.
- American Institute of Steel Construction, 2002, *Detailing for Steel Construction*, AISC, Chicago, IL.
- American Iron and Steel Institute, 2001, *North American Specification for the Design of Cold-Formed Steel Structural Members*, AISI, Washington, D.C.

- American Society of Civil Engineers, 2003, *Minimum Design Loads for Buildings and Other Structures*, ASCE 7-02, ASCE Reston, VA.
- American Society of Civil Engineers, 2002, *Design Loads on Structures During Construction*, SEI/ASCE 37-02, ASCE, Reston, VA.
- American Society of Heating, Refrigerating and Air-Conditioning Engineers, 1989, *Energy Efficient Design of New Buildings Except Low-rise Residential Buildings*, ASHRAE, Atlanta, GA.
- American Welding Society, 1998, *Structural Welding Code Sheet Steel*, AWS D1.3-98, Fourth Edition, AWS, Miami, FL.
- American Welding Society, 2002, *Structural Welding Code-Steel*, AWS D11:2002, AWS, Miami, FL.
- Association of Iron and Steel Engineers, 2003, Technical Report No. 13, *Guide for the Design and Construction of Mill Buildings*, AISE, Pittsburgh, PA.
- Chen, S., and Tong, G., 1994, *Design for Stability: Correct Use of Braces*, Steel Structures, J. Singapore Struct. Steel Soc., Vol. 5, No. 1, Dec., pp.15-23.
- Crane Manufacturers of America, 2000, *Specifications for Top Running & Under Running Single Girder Electric Traveling Cranes Utilizing Under Running Trolley Hoist*, CMAA 74, CMAA, Charlotte, NC.
- Crane Manufacturers of America, 2002, *Specifications for Electric Overhead Traveling Cranes*, CMAA 70, CMAA, Charlotte, NC.
- Departments of the Army, Navy and the Air Force, 1992, *Seismic Design for Buildings*, TM 5-80-10, Washington, DC.
- Factory Mutual Research Corporation, 2000, *Approval Guide, 2000-Equipment, Materials, Service for Conservation of Property*, Factory Mutual, Norwood, MA.
- Factory Mutual Research Corporation, various dates, *Loss Prevention Data for Roofing Contractors*, FM, Norwood, MA.
- Federal Construction Council, 1974, Technical Report No. 65, 1974, *Expansion Joints in Buildings*, National Research Council, Washington, D.C. (out of print)
- Fisher, James M. and West, Michael A., 2003, AISC Design Guide 3, Second Edition, *Serviceability Design Considerations for Steel Buildings*, AISC, Chicago, IL.
- Fisher, James M., 1981, "Structural Details in Industrial Buildings," *Engineering Journal*, Vol. 18, No.3, AISC, Chicago, IL.
- Fisher, James M., 1983, "The Importance of Tension Chord Bracing," *Engineering Journal*, Vol. 20, No.3, AISC, Chicago, IL.
- Fisher, James M. and Van de Pas, Julius P., 2002, "New Fatigue Provisions for the Design of Crane Runway Girders," *Engineering Journal*, Vol. 29, No.2, AISC, Chicago, IL.
- Galambos, Theodore, v., 1960, *Influence of Partial Base Fixity on Frame Stability*, ASCE Structural Division Journal, Vol. 86, No. ST5, New York.
- Gaylord, Gaylord and Stallmeyer, 1992, *Design of Steel Structures*, Third Edition, McGraw-Hill, New York, NY.
- International Code Council, 2003, *International Building Code*, ICC, Country Club Hills, IL

- Lutz, L.A., and Fisher, J.M., 1985, "A Unified Approach for Stability Bracing Requirements," *Engineering Journal*, Vol. 22, No.4, AISC, Chicago, IL.
- Metal Building Manufacturers Association, 2002, *Low Rise Building Systems Manual*, MBMA, Cleveland, OH.
- Mueller, John E., 1965, "Lessons from Crane Runways," *Engineering Journal*, Vol. 2, No. 1, AISC, Chicago, IL, 1965.
- Nair, R. Shankar, 1988a, "Secondary Stresses in Trusses," *Engineering Journal*, Vol. 25, No.4, AISC, Chicago, IL.
- Nair, R. Shankar, 1988b, "Simple Solutions to Stability Problems in the Design Office," *Proceedings of the 1988 AISC, National Steel Construction Conference Proceedings*, AISC, Chicago, IL.
- Occupational Safety and Health Administration, 2001, *Safety and Health Standards for the Construction Industry*, 29 CFR 1926 Part R Safety Standards for Steel Erection, OSHA, Washington, DC.
- Reemseynder, 1978, "Fatigue Cracking in Welded Crane and Steel Engineer, AISE, Pittsburg, PA. Runway Girders: Causes and Repair Procedures," *Iron and Steel Engineer*, AISE, Pittsburg, PA.
- Ricker, David T., 1982, "Tips for Avoiding Crane Runway Problems," *Engineering Journal*, Vol. 19, No.4, AISC, Chicago, IL.
- Ringo, Boyd C. and Anderson, Robert B., 1996, *Designing Floor Slabs on Grade*, The Aberdeen Group, Addison, IL.
- Robertson, G.w., and Kurt, C.E., 1986, "Behavior of Nested Z-shaped Purlins," *Eighth International Specialty Conference on Cold-Formed Steel Structures*, University of Missouri-Rolla, Rolla, MO.
- Rolfes, I.A. and Fisher, J.M., 2001, "Fatigue of Crane Runway Girder Connections to Column Cap Plates," *Proceedings of the 2001 Iron and Steel Exposition*, AISE Annual Convention, AISE, Cleveland, OH.
- Salmon, Charles G. and Johnson, John E., 1997, *Steel Structures Design and Behavior*, Third Edition, Harper and Row, New York, NY.
- Schlenker, Norman, 1972, "The Case for the Semi-Box Girder," *Engineering Journal*, Vol. 9, No.1, AISC, Chicago, IL.
- Steel Deck Institute, 1987, *Diaphragm Design Manual*, SDI, Canton, OH.
- Steel Deck Institute, 2000, *Specification and Commentary for Steel Roof Deck*, SDI, Canton, OH.
- Steel Deck Institute, 2001, *Design Manual for Composite Decks' Form Decks' and Roof Decks*, SDI, Canton, OH.
- Steel Joist Institute, 1971, "Structural Design of Steel Joist Roofs to Resist Ponding Loads," *Technical Digest #3*, SJI, Myrtle Beach, SC, 1971.
- Steel Joist Institute, 2002, *Standard Specifications, Load Tables & Weight Tables for Steel Joists and Joist Girders*, SJI, Myrtle Beach, SC.
- The National Roofing Contractors Association, 2001, *N.R.C.A. Roofing and Waterproofing Manual*, NRCA, Chicago, IL.
- Wald, F., and Jaspert, J.P., 1998, *Stiffness Design of Column*

ضمیمه B

محا سبه طول های موثر ستونهای پله ای

(KRISHNAM. AGRAWAL AND ANDREW P. STAFIEJ)

جرثقیل های متحرک به صورت معمول دائماً بارهای سنگینی را در ساختمان های صنعتی جابه جا می کنند. برای تکمیل این حرکت، (معمولاً م) چرثقیل های دارای یک دروازه اند. (Bridge)، که روی ریل های کناری حرکت کرده که در طول ساختمان روی ستون های اصلی ساختمان قرار گرفته اند.

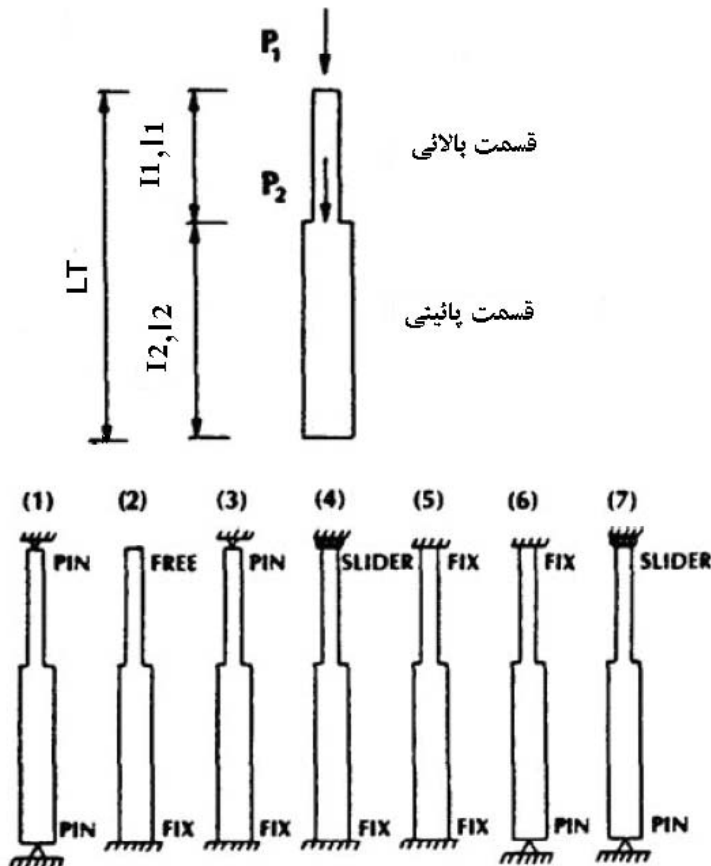
طراحان معمولاً از ستون های پله دار (Step Columns) استفاده می نمایند. که در قسمت پائین مقطع عریض تر و منظور از آن هدف دو گانه ای را دنبال می کند: (a) نگهداری ریل جرثقیل و (b) تامین نیازهای مقاومتی برای بارهای اضافی وارده از جرثقیل. طراحی ستون های پله ای وقت گیر و مشکل است. طول موثر که باید برای هر بخش آن مورد محاسبه قرار گیرد به نکات زیر مربوط می شود: میزان گیرداری در دو طرف آن، نسبت طول دو بخش

نسبت ممان اینرسی دو بخش و I_1/I_2 نسبت بار محوری وارده (P_1/P_2) در قسمت فوقانی ستون و در سطح پله.

موارد مختلف گیرداری انتهایی در محاسبات وارد می شود (شکل ۱). اندرسون و وودوارد روابطی را برای پنج تیپ گیرداری انتهایی معرفی می نمایند که در محاسبه طول موثر بکار می رود. این پنج تیپ عبارتند از: (۱) مفصل - مفصل (۲) گیردار - آزاد (۳) گیردار - مفصل (۴) گیردار - لغزنده و (۵) گیردار - گیردار. دو مورد دیگر که مورد بررسی قرار نگرفته عبارتند از: (۶) مفصل - گیردار و (۷) مفصل - لغزنده (شکل ۱). قاب ساختمان های معمولی به صورت

مفصل در پائین و یک خرپای سقفی عمیق در بالا می باشد که شرائط گیرداری و یا لغزندگی را تامین می کند.

رابطه اصلی در مرجع (۱) برای تیپ (۵) زمانیکه $P_2 = 0$ باشد رابطه $[FUNCTION FC5(\chi), (A-15)]$ بنظر می رسد که اشتباه باشد. این گزارش تکنیکی به تصحیح این رابطه برای تیپ (۵) و ادامه کاربرد این رابطه اصلی برای اضافه نموده حالت (۶) و (۷) می باشد. روش استخراج این رابطه در این مقاله حذف شده چرا که در مرجع (۱) آمده است.

شکل ۱. شرائط حدی تکیه گاهی

معادله اصلی:

پارامترهای بکار رفته در این رابطه به شرح زیر است:

$$IR = I_1 / I_2; LR = l_1 / l_2; PR = P_1 / P_2$$

$$Z = Y_1 / l_1; BZ = Y_2 / l_2$$

$$\beta = B = (l_2 / l_1) \times \sqrt{(I_1 / I_2)[1 + (P_2 / P_1)]}$$

$$Y_1^2 = P_1 / EI_1; Y_2^2 = (P_1 + P_2) / EI_2$$

یافتن پائین ترین ریشه معادله اصلی $Z = ZRT$ اجازه یافتن بار کمانش را می

$$P_{1cr} = \left(\frac{ZRT}{l_1} \right)^2 \times EI_1 \quad \text{دهد:}$$

$$(P_1 + P_2)_{cr} = \left(\frac{ZRT \times \beta}{l_2} \right)^2 \times EI_2$$

برابر گذاشتن این بار بحرانی با فرمول کمانش اولر

$$P_{cr} = \pi^2 EI / L^2$$

بدست می دهد:

$$l_{1(eff)} = \pi l_1 / ZRT$$

$$l_{2(eff)} = \pi l_2 / (\beta Z)$$

این طول موثر در رابطه ترکیبی *AISC* برای طراحی تیر ستون ها به کار رفته

است. تعریف متغیرها عبارتست از:

I_1, I_2 ممان اینرسی قسمت بالائی و پائینی به ترتیب:

P_1, P_2 بار محوری وارده در قسمت بالا و در سطح پله به ترتیب:

P_T بار کل محوری در ستون =

l_1, l_2 طول قسمت بالائی و پائینی ستون به ترتیب:

L_T طول کل ستون =

طول موثر قسمت بالائی و پائینی ستون بکار رفته در رابطه اولر

به ترتیب: $l_{1(eff)}, l_{2(eff)}$

ضریب طول موثر برای قسمت بالائی و پائینی به ترتیب با تعریف زیر: K_1, K_2

$$K_1 = l_{1(eff)} / (l_1 + l_2)$$

$$K_2 = l_{2(eff)} / (l_1 + l_2)$$

مورد ۵ - گیردار - گیردار رابطه اصلاحی جایگزین رابطه (A-15) در

مرجع ۱:

c. $P_2 = 0$

$$\begin{aligned} & [\text{COS}(Z) - \text{COS}(BZ)] \{ Z[(1 + LR) / LR] \times \text{SIN}(Z) \\ & + \text{COS}(Z) - \text{COS}(BZ) \} + [LR \times \text{SIN}(Z) \\ & - Z(1 + LR)\text{COS}(Z) + \text{SIN}(BZ) / B] [\text{SIN}(Z) / \\ & LR + B \times \sin(BZ)] = 0 \end{aligned} \quad (\text{A-8})$$

مورد ۶ - مفصل - گیردار:

a. General ($P_1 > 0; P_2 > 0$):

$$\begin{aligned} & \text{SIN}(BZ) \{ 2 / PR - Z \times \text{SIN}(Z) \times [(1 + LR) / LR \\ & + 1 / PR] - \text{COS}(Z) \times [PR / (1 + PR) + 2 / PR] \} \\ & + \text{COS}(BZ) \{ -B \times LR \times \text{SIN}(Z) + BZ \times \\ & \text{COS}(Z) [1 + LR - 1 / (1 + PR)] \} = 0 \end{aligned} \quad (\text{A-16})$$

b. $P_1 = 0$:

$$\begin{aligned} & \text{SIN}(BZ) \times \{ (BZ \times LR)^2 - 6IR / (BZ \times LR)^2 - 6[1 + \\ & (1 / LR)] \} + 2BZ \times \text{COS}(BZ) \times \{ [3IR / (BZ \times LR)^2] \\ & - LR \} = 0 \end{aligned} \quad (\text{A-17})$$

c. $P_2 = 0$:

$$\begin{aligned} & B \times LR \times \text{COS}(BZ) \times [\text{SIN}(Z) - Z \times \text{COS}(Z) \times (1 + \\ & LR) / LR] + \text{SIN}(BZ) \times [\text{COS}(Z) + Z \times \text{SIN}(Z) \times \\ & (1 + LR) / LR] = 0 \end{aligned} \quad (\text{A-18})$$

Case 7—Pinned-Slider:

a. General ($P_1 > 0$; $P_2 > 0$):

$$[1 / (1 + PR)] \times Z \times \text{SIN}(Z) \times \text{SIN}(BZ) - LR \times BZ \times \text{COS}(Z) \times \text{COS}(BZ) = 0 \quad (\text{A-19})$$

b. $P_1 = 0$:

$$LR \times BZ \times \text{SIN}(BZ) - IR \times \text{COS}(BZ) = 0 \quad (\text{A-20})$$

c. $P_2 = 0$:

$$Z \times \text{SIN}(Z) \times \text{SIN}(BZ) - BZ \times LR \times \text{COS}(Z) \times \text{COS}(BZ) = 0 \quad (\text{A-21})$$

مرجع ۴ خلاصه ای از برنامه کامپیوتری مشابه برنامه آمده در مرجع ۱ را ارائه می دهد. این برنامه برای محاسبه ریشه معادلات مشخصه تهیه شده است. روالی که برای پیدا کردن کوچکترین ریشه از آن استفاده می شود، برای رسیدن سریعتر به نتیجه اصلاح گردیده است. مقادیر وابسته، با قرار دادن نقاط در فواصل منظم تا به هنگام مشاهده تغییر علامت محاسبه شده اند. در این هنگام، به جای اینکه مقدار تصاعدی Z را نصف کنیم، مقداری جدید برای Z با درون یابی از دو مقدار Z که کوچکترین عددهای وابسته با علامتهای مختلف را باعث شدند را محاسبه می کنیم. این عمل با حفظ دو عدد برای Z تکرار می گردد تا کوچکترین عدد وابسته را برای درون یابی بعدی بدست دهد. مرحله آخر چندین بار تکرار می گردد و بسیار سریعتر ریشه مشخصه را نتیجه می دهد.

خروجی این برنامه (جدول ۱) نسبتهای لاغری برای هفت نوع انتهای گیر دار (شکل ۱) را برای دسته ای گسترده از نسبتهای اینرسی بخش segment، نسبتهای طولی بخشها، و نسبتهای بارهای محوری بالا و سطح پله را لیست کرده است.

هر مقدار حد وسط را به راحتی از درون یابی از اعداد ارائه شده می توان بدست آورد. توجه شود که نسبت بار محوری $P_2/P_T = P_2/(P_1/P_2)$ از صفر تا یک متغیر است. مقدار صفر به $P_2 = 0$ و $P_1 > 0$ اشاره دارد. و مقدار ۱ به $P_1 = 0$ و $P_2 > 0$ اشاره دارد. تمامی مقادیر دیگر نسبتها به P_1 و P_2 بزرگتر از صفر اشاره دارند.

مراجع:

1. Anderson, J. P. and J. H. Woodward, "Calculation of Effective Lengths and Effective Slenderness Ratios of Stepped Columns," *AISC Engineering Journal*, Oct. 1972, pp. 157-166.
2. Dalai, S. T., "Some Non-Conventional Cases of Column Design," *AISC Engineering Journal*, Jan. 1969, pp. 28-39.
3. Huang, H. C., "Determination of Slenderness Ratios for Design of Heavy Mill Building Stepped Columns," *Iron and Steel Engineering*, Nov. 1968, pp. 123-134.
4. Agrawal, K. M., *STEPCOL—Computer Program to Calculate Slenderness Ratio of Stepped Columns*, H. A. Simons (International) Ltd. Engineering Computing Department, Vancouver, B.C., Canada. March 1980.